

T.C.
İSPARTA VALİLİĞİ
İl Kùltür ve Turizm Mùdùrlùğü

İSPARTA

KùLTÜR ENVANTERİ (2)

T.C.
ISPARTA VALİLİĞİ
İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları: 6

ISPARTA
KÜLTÜR ENVANTERİ
(2)

ISBN: 978-605-378-049-6 (Tk)
ISBN: 978-605-363-680-9 (2.Cilt)

İletişim

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
Çelebiler Mahallesi Damgacı (1413) Sokak No: 1-3
Tel: 0 246 - 232 57 71 / 223 27 98 Fax: 0 246 - 232 61 42
32040 / ISPARTA
E-posta: valilik@isparta.gov.tr kulturturizm@isparta.gov.tr
Elektronik Ağ: www.isparta.gov.tr www.ispartakulturturizm.gov.tr

Tasarım ve Baskı

Fersa Matbaacılık Ltd.
Ostim 36. Sokak No: 5/C-D Yenimahalle-ANKARA
Tel: 0 312 - 386 17 00 Fax: 0312 - 386 17 04

Bu kitap T.C. Isparta Valiliği İl Özel İdaresinin kaynakları ile bastırılmıştır.
Kitabın telif ve yayın hakları T.C. Isparta Valiliğine aittir.

Bu kitap 2000 adet basılmıştır

Isparta - 2010

*TÜRKİYE CUMHURİYETİNİN TEMELİ KÜLTÜRDÜR.
K. ATATÜRK*

Ali Haydar ÖNER
Isparta Valisi

SUNUŞ

Ülkemizin sahip olduğu doğal ve kültürel miras, dünya ülkeleri arasında eşi bulunmaz bir zenginlik örneğidir. Bu zenginliği sahiplenerek daha iyi şartlarda korunmasını sağlamak, yağmalanmasını engellemek ve yaşatılan varlıklar olarak gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamak en önemli görevimiz olmalıdır. Gelecekte bizim dünya ülkeleri arasındaki konumumuz ve önemimiz bu mirasa ne kadar sahip çıkabildiğimiz sorusuyla doğrudan bağlantılıdır.

Isparta da, bu eşsiz ve zengin mirasımızın güzide örneklerinin bulunduğu bir coğrafyada bulunmaktadır. Gölleri, dağları, yaylaları, mağaraları, endemik bitki türleri, zengin arkeolojik, tarihi ve folklorik çeşitliliğiyle tarihin ve doğanın tüm ihtişamını bizlere sunmaktadır.

Kültürel ve doğal mirasımıza sahip olabilmek ve koruyabilmek için, öncelikle bu mirasın neler olduğunu bilmemiz gerekmektedir. Bunun da yolu, daha önce tespiti yapılan öğelerin bir araya getirilmesi, tespiti yapılmayanların ise bir an önce kayıt altına alınmasının sağlanmasıdır. Tespiti yapılan ve kayıt altına alınan kültürel öğelerin bir araya getirilerek toparlanması ve çeşitli yayınlar ile topluma aktarılması ile hem bu mirasımız hakkında geniş kitlelere daha detaylı bilgiler verilebilecek, hem de toplumsal koruma bilincinin oluşmasına da katkı sağlanacaktır.

İlimizin kültür ve tabiat değerlerinin tespit edilerek kayıt altına alındığı, kısa bilgilerle tanıtıldığı bu envanter çalışması, bilimsel çalışmalarda yol gösterici olabileceği gibi, koruma çalışmalarının planlanmasında kolaylıklar sağlayacaktır.

Isparta Kültür Envanteri kitabının, « **Türkiye'nin Gül Bahçesi** » olan İlimizin tanıtımına katkı sağlamasını ve ilgililere yararlı olmasını diler, ayrıca kitabın hazırlanmasında emeği geçenlere teşekkür ederim.

Abdullah KILIÇ
İl Kültür ve Turizm Müdürü

Kültürel miras, kolayca tahrip olan, bozulan ve bir kez yok olduğunda, yerine yenisinin konması imkanı olmayan bir değerler bütünüdür. İlimizdeki tarihsel, kültürel ve kentsel mirasımızın korunması, geliştirilmesi, değerlendirilmesi ve modern hayatla bütünleşmeleri, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğümüzün en önemli hedeflerinden birini oluşturmaktadır. Bu değerleri korumanın, ona sahip olan toplumun bir yaşam biçimi haline gelmesi; ancak, korumaya yönelik bilgilenme, ilgilenme ve bilinçlenmenin gerçekleşmesi ile mümkün olabilir.

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü olarak amacımız, İlimizdeki tarihi, kültürel ve doğal varlıkların korunmasına ve tanınmasına ışık tutacak bu tür kitapların yayınlanmasını arttırmak ve kültürel miraslarımız hakkında bilgiler vererek, bu eserlerin yaşatılması için kamuoyunun daha fazla dikkatini çekmeye çalışmaktır. Çünkü tarihi ve kültürel değerlerimiz, doğal varlıklarımız, sadece bize geçmişten kalan bir miras değil, mutlaka gelecek nesillerimize ulaştırmamız gereken emanetlerdir. Bu emanetleri korumak ve geliştirmek bir zorunluluk, bunun gereği olan her türlü önlemleri almak da bir toplumsal sorumluluktur.

Isparta Kültür Envanteri, bu yönde ilimizden sorumlu Koruma Kurulları, İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ve ilimiz müzelerinin yaptığı tescil çalışmaları neticesinde oluşmuş, taşınmaz kültür ve tabiat varlığı arşivinin kitaplaşmış halidir. Bu kitapla, taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarımızın 2009-2010 yılları itibariyle durumlarının belgelendiği, genel bilgileri içeren, erişilebilir, araştırmacı ve ilgililerin elinde bulunması gereken bir kaynak oluşturmak ve ülkemizde oldukça yavaş gelişen kültürümüzü koruma bilincinin hızlı bir biçimde oluşmasına yardımcı olmak hedeflenmiştir.

İki cilt halinde hazırlanan Kültür Envanterine ilimizin tüm ilçelerinde kayıt altına alınan ve basım aşamasına geçinceye kadar, Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nce tescil edilen taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının tamamı alınmıştır.

Bu kitabın hazırlanma sürecinde emeği geçen İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile Isparta ve Yalvaç Müzesi çalışanlarına, ayrıca Antalya Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün Kurul üyelerine, idareci ve uzman personeline sonsuz teşekkür ederim.

ISPARTA KÜLTÜR ENVANTERİ(2)

KOORDİNATÖRLER

Ali Haydar ÖNER
Isparta Valisi

B. Sıtkı HANLIOĞLU
Vali Yardımcısı

Abdullah KILIÇ
İl Kültür ve Turizm Müdürü

YAYIN HAZIRLAMA KURULU

Abdullah KILIÇ	İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü	İl Müdürü
Osman ÇOT	İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü	Şube Müdür V.
Müfit Ozan ÖZDEMİR	İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü	Folklor Araştırmacısı
Zehra TEKİN	İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü	Enformasyon Memuru
Tuba YALVAÇ	İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü	Daimi İşçi
Mustafa AKASLAN	Isparta Müze Müdürlüğü	Müdür V.
Doğan DEMİRCİ	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
İlhan GÜCEREN	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Özgür PERÇİN	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Nezahat İŞÇİ	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Seher HOŞGÖR	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Şerife IŞIK	Isparta Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Özgür ÇOMAK	Yalvaç Müze Müdürlüğü	Arkeolog
Burcu K. ÇELİMLİ	Yalvaç Müze Müdürlüğü	Müze Araştırmacısı
Murat AK	Yalvaç Müze Müdürlüğü	Sanat Tarihçi
Nurdan SANCAR	Uluborlu Müze Müdürlüğü	Arkeolog

BİLGİ

Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü
İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü
Isparta Müze Müdürlüğü
Yalvaç Müze Müdürlüğü

FOTOĞRAFLAR

Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü Arşivi
İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Arşivi
Isparta Müze Müdürlüğü Arşivi
Yalvaç Müze Müdürlüğü Arşivi
Yalvaç Pisidia Antiokheia Kazı Başkanlığı Arşivi
Özgür PERÇİN ve Müfit Ozan ÖZDEMİR

**ISPARTA
MERKEZ VE İLÇELER
TESCİL TABLOSU**

MERKEZ	AKSU	ATABEY	EĞİRDİR	GÖNEN	KEÇİBORLU	SENİRKENT	SÜTÇÜLER	ULUBORLU	GELENDOST	Ş. KARAĞAÇ	Y. BADEMLİ	YALVAÇ	TOPLAM
--------	------	--------	---------	-------	-----------	-----------	----------	----------	-----------	------------	------------	--------	--------

SİVİL MİMARİ YAPILAR

Konutlar	124	3	2	42	1				11	2			46	231
----------	-----	---	---	----	---	--	--	--	----	---	--	--	----	-----

ANITSAL YAPILAR

Camiler	8		2	4		2	3	1	4	2	2		15	43
Türbeler, Mezarlıklar, Şehitlikler	4		1	5	1		1	1	1		1		1	16
Medreseler			1	1					1					3
Kervansaray				1						1	1			3
Bedestenler	1													1
Çeşmeler	8		1	8		3		1	4				1	26
Sarnıçlar						3								3
Hamamlar	2			4	1				2	1			1	11
Resmî Yapılar	7			1	9	1	1				2			21
Su Kemerî									1					1
Köprüler				3						1			1	5
Kaleler									1					1
Kiliseler	2			2										4

ARKEOLOJİK ANITSAL YAPILAR

Tapınaklar ve Binalar								4						4
Kaleler								3						3
Kilise Kalıntıları								2						2
Mezar Yapıları, Anıt Mezarlar	2						2	1						5

DİĞER ANITSAL YAPILAR

Endüstriyel Yapılar	1												4	5
---------------------	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	---

TABİAT VARLIKLARI

Anıtsal Ağaçlar	3			4			3		1		2	5	3	21
-----------------	---	--	--	---	--	--	---	--	---	--	---	---	---	----

ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Höyükler	10		3		1	2	6			4	13		17	56
Antik Kentler	1	2	1	2	1			4	3		1		1	16
Antik Kalıntılar	1	1		4	1	2	2	7			7		6	31
Antik Kalıntılar ve Doğal Sit		1												1
Nekropol	1				1									2
Anıt Mezarlar	1													1
Kaleler				2							1			3
Kilise Kompleksi	1							4						5
KENTSEL SİTLER	2													2
TARİHİ SİTLER	1													1
DOĞAL SİTLER	2			5				1			1	2		11
TOPLAM	182	7	11	90	16	13	18	29	29	12	31	7	96	541

ISPARTA İLİ SINIRLARI İÇİNDEKİ PİSİDİA ŞEHİRLERİ

1- Baris-Fari	Keçiborlu-Kılıç
2- Kapıkaya Harabesi	Isparta-Güneyce
3- Timbriada ve Eurymedon Kutsal Alanı	Aksu-Mirahor Mahallesi ve Zindan Mağarası Önü
4- Tynada	Aksu-Terziler
5- Senitli Yaylası	Aksu-Senitli
6- Agrae	Atabey
7- Seleukeia Sidera	Atabey-Bayat
8- Mallos	Eğirdir-Sarıdris
9- Parlais	Eğirdir-Barla
10-Prostanna	Eğirdir Sivrisi
11-Apollonia	Uluborlu
12-Tymandos	Senirkent-Yassıören
13-Anabura	Şarkikaraağaç-Salur
14-Neapolis	Şarkikaraağaç-Merkez
15-Adada	Sütçüler-Sağrak
16-Zorzila	Sütçüler-Kasımlar
17-Kocaköy Harabesi	Sütçüler-Kesme
18-Conana	Gönen
19-Pisidia Antiokheia	Yalvaç

PİSİDİA HARİTASI*

* Bu harita, Prof. Dr. Mehmet ÖZSAİT' in "Hellenistik ve Roma Döneminde Pisidya Tarihi" kitabından alınarak güncellenmiştir.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ			
6. GELENDOST			3
6.1. TARİHÇE			5
6.2. COĞRAFİ KONUM			6
6.3. ANITSAL VE SİVİL MİMARİ YAPILAR			7
Evler			
Ev	Gelendost	Afşar Köyü 56 pafta, 6037 parsel	9
Ev	Gelendost	Afşar Köyü 55 pafta, 5955 parsel	10
Camiler			
Abdülgaffar Camii	Gelendost	Merkez	11
Afşar Camisi	Gelendost	Afşar Köyü	12
Kervansaraylar			
Ertokuş (Kudret) Han	Gelendost	Yeşilköy	13
Hamamlar			
Afşar Hamamı	Gelendost	Afşar Köyü	14
Köprüler			
Afşar Selçuklu Köprüsü	Gelendost	Afşar Köyü	15
Arkeolojik Anıtsal Yapılar			
Deştepe Tümülüsü I-II	Gelendost	Afşar Köyü	16
6.4. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI			17
Höyükler			
Kötürnek Höyük	Gelendost	Madenli Köyü	19
Höyükönü Mevkii Höyük	Gelendost	Merkez	20
İskele Höyük	Gelendost	Merkez	21
Yaka Höyük	Gelendost	Yaka Kasabası	22
7. GÖNEN			23
7.1. TARİHÇE			25
7.2. COĞRAFİ KONUM			26
7.3. ANTİK KENTLER			26
7.3.1. Conana			26
7.3.2. İncirlikaya Oda Mezarları			27
7.4. ANITSAL VE SİVİL MİMARİ YAPILAR			29
Evler			
Demirci M. Efe Konağı	Gönen	İğdecik Köyü	31
Hamamlar			
Eski Hamam	Gönen	Cami Mah.	32
Resmi Binalar			
A Yatakhane	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	33
B Yatakhane	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	34
Dershane ve Sinema	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	35
Resimhane	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	36
Silahlık	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	37
Yemekhane	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	38
İdari Bina	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	39

Laboratuvar	Gönen	Öğretmen Enstitüsü	40
DDY İstasyonu	Gönen	Gümüşgün Köyü	41
Türbeler			
Sinan Dede Türbesi	Gönen	Gümüşgün Köyü	42
7.5. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI			
Höyükler			
Gönen Höyük	Gönen	Merkez	45
Antik Kentler			
Conana Antik Kenti	Gönen	Kaletepe Mevkii	46
Nekropoller			
İncirlikaya Oda Mezarları	Gönen	Koçtepe Köyü	47
Akyokuş Tepe Antik Yerleşim ve Nekropol Alanı	Gönen	Akyokuş Mevki	48
8. KEÇİBORLU			
8.1. TARİHÇE			
8.2. COĞRAFI KONUM			
8.3. ANITSAL YAPILAR			
Camiler			
İncesu Köyü Cami	Keçiborlu	İncesu Beldesi	55
Sinan Bey Cami	Keçiborlu	Merkez	56
Çeşmeler			
Aslanlı Çeşme	Keçiborlu		57
Koca Çeşme	Keçiborlu		58
Çelikler Çeşmesi	Keçiborlu		59
Sarnıçlar			
Hacı Emin Sarnıcı	Keçiborlu	Senir Kasabası	60
Hacı Hüseyin Sarnıcı	Keçiborlu	Senir Kasabası	61
Hasan Hüseyin Sarnıcı	Keçiborlu	Senir Kasabası	62
Resmi Binalar			
Tren İstasyonu	Keçiborlu	Merkez 30 ada 1 parsel	63
8.4. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI			
Höyükler			
Keçiborlu Höyük	Keçiborlu	Dört Yol Mevki	67
Kılıç Höyük	Keçiborlu	Kılıç Kasabası	68
Antik Kalıntılar			
Kurt İlyas Mevkii	Keçiborlu	Senir Kasabası	69
Kubayır Mevkii	Keçiborlu	Kılıç Kasabası	70
9. SENİRKENT			
9.1. TARİHÇE			
9.2. COĞRAFI KONUM			
9.3. ANTİK KENTLER			
9.3.1. Tymandos			
9.4. ANITSAL YAPILAR			
Türbeler			
Veli Baba Külliyesi	Senirkent	Uluğbey Kasabası	77
Camiler			
Şeyh Ahmet Cami	Senirkent	Şeyhler Mah.	78
Şeyhler Cami	Senirkent	Cumhuriyet Mah.	79

Hıdır Çelebi Cami	Senirkent	Hıdır Çelebi Mah.	80
Resmi Binalar			
Turan İlköğretim Okulu	Senirkent	Merkez	81
Arkeolojik Anıtsal Yapılar			
Topraktepe Tümülüsleri I-II	Senirkent	Yassıören Kasabası	82
Çeştepe Tümülüsleri I-II	Senirkent	Gençali Köyü	83
Anıt Ağaçlar			
Sedir Ağacı-I	Senirkent	Garip Köy Kapıderesi Mevki	84
Sedir Ağacı-II	Senirkent	Garip Köy Kapıderesi Mevki	85
Sedir Ağacı-III	Senirkent	Garip Köy Kapıderesi Mevki	86
9.5. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI			
Höyükler			
Garip Höyük	Senirkent	Garip Köyü	89
Gençali Höyük	Senirkent	Gençali Köyü	90
Güreme Höyük	Senirkent	Ortayazı Köyü	91
Tohumkesen Höyük	Senirkent	Büyükkabaca Kasabası	92
Aralık Höyük	Senirkent	Büyükkabaca Kasabası	93
Yassıören Höyük	Senirkent	Yassıören Kasabası	94
Antik Kalıntılar			
Bozdurmuş Kalıntıları	Senirkent	Gençali Köyü	95
Topraktepe Kalıntıları	Senirkent	Yassıören Kasabası	96
10. SÜTÇÜLER			
10.1. TARİHÇE			
10.2. COĞRAFİ KONUM			
10.3. ANTİK KENTLER			
10.3.1. Adada			
10.3.1.1. İmparatorlar ve Aphrodite Tapınağı			
10.3.1.2. İmparator Traianus Tapınağı			
10.3.1.3. İmparatorlar Tapınağı			
10.3.1.4. İmparatorlar ve Zeus Megistos- Serapis Tapınağı			
10.3.2. Zorzila (?)			
10.3.3. Kocaköy Asarı			
10.3.4. Taşkapı Harabeleri			
10.4. SÜTÇÜLER İLÇESİNDEKİ DİĞER KALINTILAR			
10.4.1. Sülüklügöl Harabeleri			
10.5. ANITSAL YAPILAR			
Camiler			
Seferağa Cami	Sütçüler	Merkez Cami Mah.	107
Mezarlıklar			
Eski Mezarlık	Sütçüler	Sağrak Köyü	108
Çeşmeler			
Ablapınarı Çeşmesi	Sütçüler	Boğazköy	109
Arkeolojik Anıtsal Yapılar			
İmparatorlar Tapınağı	Sütçüler	Sağrak Köyü	110
İmparatorlar ve			
Zeus Serapis Tapınağı	Sütçüler	Sağrak Köyü	111
Trajan Tapınağı	Sütçüler	Sağrak Köyü	112
Resmi Bina	Sütçüler	Sağrak Köyü	113

Kocaköy Mezar Anıtı	Sütçüler	Kesme Kasabası	114
Kilise Kalıntısı	Sütçüler	Çandır Köyü Kırcazeytin Mevki	115
Kilise Kalıntısı	Sütçüler	Çobanisa Köyü Deliahmettaş Mevki	116
Sığırlık-I Kalesi	Sütçüler	Çandır Köyü	117
Sığırlık-II Kalesi	Sütçüler	Çandır Köyü	118
Sütlüklü Tepe Kale	Sütçüler	Yeşilyurt Köyü	119
10.6. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI			121
Antik Kentler			
Adada Antik Kenti	Sütçüler	Sağrak Köyü	123
Kocaköy Harabeleri	Sütçüler	Kesme Kasabası	124
Zorzila Harabeleri	Sütçüler	Kasımlar Beldesi	125
Taşkapı Harabeleri	Sütçüler	Birlik Mah.	126
Antik Kalıntılar			
Belen Mah. Kalıntıları	Sütçüler	Merkez Belen Mah.	127
Çiğdüşmez Asarı	Sütçüler	Kesme Kasabası	128
Çamlıburun Tepe Mevki	Sütçüler	Gümü Köyü	129
Kesme İdrisler Sarnıcı	Sütçüler	Kesme Kasabası	130
Sütlüklütepe Mevki	Sütçüler	Yeşilyurt Köyü	131
Arıtaşı Tepesi	Sütçüler	Şeyhler Köyü	132
Yazılı Kanyon	Sütçüler	Çandır Köyü	133
Kaya Kiliseleri	Sütçüler	Aşağı Yaylabel Köyü	134
Eşek Taşı Tepesi	Sütçüler	Boğazköy/Yeni Mah.	135
Kilise Kalıntısı	Sütçüler	Hacı Ahmetler Köyü	136
Yedi Kiliseler	Sütçüler	Çandır Köyü Çaltıcak Mah.	137
Mağaralar			
Kuzini Mağarası	Sütçüler	Kesme Kasabası	138
11. ŞARKIKARAAĞAÇ			139
11.1. TARİHÇE			141
11.2. COĞRAFİ KONUM			142
11.3. ANTİK KENTLER			142
11.3.1. Anaboura			142
11.3.2. Neapolis			143
11.4. ANITSAL YAPILAR			145
Camiler			
Kürt Cami (Alaca Mescit)	Şarkikkaraağaç	Ulvikale Mah.	147
Sultan Fatih Cami	Şarkikkaraağaç	Cumhuriyet Meydanı	148
Kervansaraylar			
Kireli Han	Şarkikkaraağaç	Yassıbel Köyü	149
Resmi Binalar			
İnönü İköğretim Okulu	Şarkikkaraağaç	Merkez	150
Hükümet Konağı	Şarkikkaraağaç	Merkez	151
Anıt Ağaçlar			
Çınar Ağacı I	Şarkikkaraağaç	Merkez	152
Çınar Ağacı II	Şarkikkaraağaç	Merkez	153
Mezarlıklar			
Ağalar Mezarlığı	Şarkikkaraağaç	Merkez	154

11.5. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI			155
Höyükler			
Araklı Höyük	Şarkikaraağaç	Araklı Köyü	157
Armutlu Höyük	Şarkikaraağaç	Armutlu Köyü	158
Beyköy Höyük	Şarkikaraağaç	Beyköy	159
Karayaka Höyük	Şarkikaraağaç	Karayaka Köyü	160
Karaçayır Höyük I	Şarkikaraağaç	Merkez	161
Karaçayır Höyük II	Şarkikaraağaç	Merkez	162
Kıyakede Höyük	Şarkikaraağaç	Kıyakede Köyü	163
Nudra Höyük	Şarkikaraağaç	Göksöğüt Kasabası	164
Salur Höyük	Şarkikaraağaç	Salur Köyü	165
Yeniköy Höyük	Şarkikaraağaç	Yeniköy	166
Çavundur Höyük	Şarkikaraağaç	Çavundur Köyü	167
Ördekçi Höyük	Şarkikaraağaç	Ördekçi Köyü	168
Örenköy Höyük	Şarkikaraağaç	Örenköy	169
Antik Kentler			
Anaboura Antik Kenti	Şarkikaraağaç	Salur Köyü	170
Antik Kalıntılar			
Saray Mezarlığı	Şarkikaraağaç	Başdeğirmen Köyü	171
Büyükekiz Tepe Mağarası	Şarkikaraağaç	Çarıksaraylar Kasabası	172
Enevre Antik Yerleşim Alanı	Şarkikaraağaç	Salur Köyü	173
Erenlik Tepe	Şarkikaraağaç	Köprü Köyü	174
Göksöğüt Kalıntıları	Şarkikaraağaç	Göksöğüt Kasabası	175
Yakaemir Sivrisi	Şarkikaraağaç	Ördekçi Köyü Cennetyayla Mah.	176
Fele Değirmenleri	Şarkikaraağaç	Yassibel Köyü	177
Zengibar Kalesi	Şarkikaraağaç	Muratbağı Köyü	178
Doğal Sit Alanları			
Beyşehir Gölü ve Çevresi	Şarkikaraağaç	Merkez	179
12. ULUBORLU			181
12.1. TARİHÇE			183
12.2. COĞRAFİ KONUM			184
12.3. ANTİK KENTLER			185
12.3.1. Apollonia			185
12.4. SİVİL MİMARİ YAPILAR			187
Eski Belediye Konağı	Uluborlu	Merkez	189
Konut	Uluborlu	360 Ada 1 Parsel	190
Konut	Uluborlu	203 Ada 6-7-9 Parsel	191
Konut	Uluborlu	191 Ada 1 Parsel	192
Konut	Uluborlu	213 Ada 12 Parsel	193
Konut	Uluborlu	213 Ada 19 Parsel	194
Konut	Uluborlu	367 Ada 5 Parsel	195
Konut	Uluborlu	370 Ada 4-5 Parsel	196
Konut	Uluborlu	370 Ada 7 Parsel	197
Konut	Uluborlu	370 Ada 16 Parsel	198
Konut	Uluborlu	186 Ada 2 Parsel	199
12.5. ANITSAL YAPILAR			201
Camiler			
Alaaddin Camii	Uluborlu	Eski Kasaba	203

Bahçe Camii	Uluborlu	Eski Kasaba	204
Bülbül (Alemdar) Camii	Uluborlu	Eski Kasaba	205
Minare	Uluborlu	Eski Kasaba	206
Medreseler			
Taş Medrese	Uluborlu	Eski Kasaba	207
Çeşmeler			
Aslanlı Çeşme	Uluborlu	Eski Kasaba	208
Büyük Çeşme	Uluborlu	Eski Kasaba	209
Gafle Çeşmesi	Uluborlu	Eski Kasaba	210
Muhittin Çeşmesi	Uluborlu	Eski Kasaba	211
Hamamlar			
Baltabey Hamamı	Uluborlu	Eski Kasaba	212
Karabey Hamamı	Uluborlu	Eski Kasaba	213
Su Kemerleri			
Cirimbolu Su Kemer	Uluborlu	Eski Kasaba	214
Kaleler			
Kale	Uluborlu	Eski Kasaba	215
Anıt Ağaçlar			
Ardıç Ağacı	Uluborlu	Küçükkabaca Köyü	216
Türbeler			
Ahi Şemseddin Türbesi	Uluborlu	Eski Kasaba	217
12.6. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI			219
Antik Kentler			
Apollonia (Kale)	Uluborlu	Merkez	221
Apollonia (Aşağı Şehir)	Uluborlu	Merkez	222
Kale Tepe Antik Kalıntıları	Uluborlu	Dereköy	223
13. YALVAÇ			225
13.1. TARİHÇE			227
13.2. COĞRAFİ KONUM			228
13.3. SİVİL MİMARİ YAPILAR			229
13.3.1. SİVİL MİMARİ YAPILARIN ÖZELLİKLERİ			231
13.3.1.1. Belediye Kültür Evi (Traşzade Konağı)			231
13.3.1.2. Hancı Eminoğlu Süleyman Evi (Yalvaç Kültür Evi)			235
Ev (1)	Yalvaç Görgü Bayram Mah. Petek Çeşme Sok. No:6		237
Ev (2)	Yalvaç Görgü Bayram Mah. Hükümet Cad. No:12-10		238
Ev (3)	Yalvaç Görgü Bayram Mah. Büyüknamazgah Cad. No:20-20/A		239
Ev (4)	Yalvaç Görgü Cami Mah. Yeşil Sok. No:26		240
Ev (5)	Yalvaç Görgü Cami Mah. Cami Sok. No:22		241
Ev (6)	Yalvaç Görgü Cami Mah. Namazgah Cad.		242
Ev (7)	Yalvaç Saray Mah. Saray Yolu Sok. No:7		243
Ev (8)	Yalvaç Saray Mah. Saray Yolu Sok. No:49-51		244
Ev (9)	Yalvaç Saray Mah. Saray Yolu Sok. No:53		245
Ev (10)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Kaş Aşağı Mah. Yolu No:12A-57		246
Ev (11)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Kasap Sok. No:9		247
Ev (12)	Yalvaç Kaş Cami Mah. No:10		248
Ev (13)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Ara Sok. No:4		249
Ev (14)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Ara Sok. No:2-103		250
Ev (15)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Engin Sok. No:3-5		251

Ev (16)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Engin Sok. No:115-115/A	252
Ev (17)	Yalvaç Cami Mah. Çınar Sok. No:66 1. Ara Sok. No:1	253
Ev (18)	Yalvaç Kaş Hacıbey Cami Mah. Çoban Çeşme Sok. No:1	254
Ev (19)	Yalvaç Kaş Hacıbey Cami Mah. Çifteler Cad. No:73	255
Ev (20)	Yalvaç Kaş Aşağı Mah. Çifte Pınar Sok. No:36	256
Ev (21)	Yalvaç Kaş Aşağı Mah. Çifteler Cad. No:56	257
Ev (22)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Harman Sok. No:7-7/A	258
Ev (23)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kahveci Bekir Sok. No:23	259
Ev (24)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Harman Sok. No:4-4A	260
Ev (25)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Engin Sok. No:8-9	261
Ev (26)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kuru Çeşme Sok. No:7	262
Ev (27)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kahveci Bekir Sok. No:21	263
Ev (28)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kahveci Bekir Sok. No:19	264
Ev (29)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kahveci Bekir Sok. No:33	265
Ev (30)	Yalvaç Tabaklar Mah. Fabrikalar Cad. Çınar Sok. No:24	266
Ev (31)	Yalvaç Cumhuriyet Mah. Komsuoğlu Sok. No: 6	267
Ev (32)	Yalvaç Tabaklar Mah. Karanfil Sok. No:27	268
Ev (33)	Yalvaç Tabaklar Mah. Fabrikalar Cad. No:32-32/A	269
Ev (34)	Yalvaç Tabaklar Mah. Fabrikalar Cad. Çınar Sok. No:26/26A	270
Ev (35)	Yalvaç Eski Mah. Eski Mah. Sok.	271
Ev (36)	Yalvaç Eski Mah. Eski Mah. Sok.	272
Ev (37)	Yalvaç Eski Mah. Eski Mah. Sok. No:14	273
Ev (38)	Yalvaç Kaş Yukarı Mah. Kahveci Bekir Sok. No:23	274
Ev (39)	Yalvaç Cumhuriyet Mah. Fabrikalar Cad. No:33	275
Ev (40)	Yalvaç Sofular Mah. No:118	276
Ev (41)	Yalvaç Sofular Mah. No:71	277
Ev (42)	Yalvaç Görgü Orta Mah. Cami Sok. No:6	278
Ev (43)	Yalvaç Pazar Yukarı Mah. Çınar Sok. No:33	279
Ev (44)	Yalvaç Leblebiciler Mah. Kuşku Sok.	280
Ev (45)	Yalvaç Görgü Orta Mah. Namazgah Sok. No:13	281
13.4. ANITSAL YAPILAR		283
Camiler		
Kaş Yukarı Mah. Cami	Yalvaç Engin Sok.	285
Eski Mah. Cami	Yalvaç Eski Mah. Sok.	286
Devlethan Cami	Yalvaç Pazaryukarı Mah. Çınaraltı Mevki	287
Müderris Mah. Cami	Yalvaç Müderris Mah.	288
Sofular Mah. Aşağı Cami	Yalvaç Sofular Mah.	289
Sofular Mah. Yukarı Cami	Yalvaç Sofular Mah.	290
Salur Mah. Cami	Yalvaç Salur Mah.	291
Merkez Yeni Cami	Yalvaç Hükümet Cad. Pazaryukarı Mah.	292
Kaş Aşağı Cami	Yalvaç Kaş Mah. Namazgah Sok.	293
Kaş Hacıbey Cami	Yalvaç Kaş Hacıbey Mah. Lambaaltı Sok.	294
Leblebiciler Mah. Cami	Yalvaç Kuşku Sok.	295
Saray Mah. Cami	Yalvaç Saray Mah.	296
Abacılar Mah. Cami	Yalvaç Abacılar Mah. Cami Sok.	297
Bahtiyar Köyü Cami	Yalvaç Bahtiyar Köyü	298
Kaş Cami (Kavaklı Cami)	Yalvaç Kaş Cami Mah. Hacıkadın Sokağı No: 1	299

Anıt Ağaçlar			
Ağaç	Yalvaç	Debbağlar Cami Yanı	300
Küçük Çınar	Yalvaç	Hükümet Cad.	301
Büyük Çınar	Yalvaç	Çınar Sok.	302
Çeşmeler			
Eski Çeşme	Yalvaç	Eyüpler Köyü	303
Hamamlar			
Hamam	Yalvaç	Çiçekli Çeşme Sok. Kapı No:2-18-29	304
Köprüler			
Kemer Köprü	Yalvaç	Hüyükli Kasabası	305
Resmi Binalar			
Müze Müdürlüğü	Yalvaç	Hükümet Cad No:4	306
Türbeler			
Şeyh Mehmet Türbesi	Yalvaç	Mısırlı Köyü Tekke Önü Mevki	307
Diğer Anıtsal Yapılar			
Eski Deri Fabrikası (Şirket)	Yalvaç	Kızılca Mah.	308
Baca 1	Yalvaç	Kaş Aşağı Mah. Ceddel Sok.	309
Baca 2	Yalvaç	Kaş Aşağı Mah. Ceddel Sok.	310
Baca 3	Yalvaç	Abacılar Mah.	311
13.5. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI			313
YALVAÇ PİSİDİA ANTİOKHEİA			315
13.5.1. COĞRAFİ KONUM			315
13.5.2. KENT ÇEVRESİNDE BULUNAN PREHİSTORİK VE PROTOHİSTORİK YERLEŞİMLER			315
13.5.3. TARİHÇE			315
13.5.3.1. Hellenistik Dönem			315
13.5.3.2. Roma Dönemi			316
13.5.3.3. Erken Hristiyanlık- Bizans Dönemi			316
13.5.4. ANTİOKHEİA KENTİNİN YAPILARI			317
13.5.4.1. Su Kemerleri			317
13.5.4.2. Tiyatro			318
13.5.4.3. Augustus Tapınağı			318
13.5.4.4. Batı Kapısı			319
13.5.4.5. Tiberius Alanı			319
13.5.4.6. Hamam			319
13.5.4.7. St. Paulus Kilisesi (Büyük Bazilika)			319
13.5.5. YALVAÇ ÇEVRESİNDEKİ DİĞER YAPILAR			320
13.5.5.1. Men Kutsal Alanı			320
13.5.5.2. Kaya Mezarları			320
Antik Kentler			
Psidia Antiokheia	Yalvaç	Sultan Dağı Kuzey Etekleri	327
Antik Kalıntılar			
Men Kutsal Alanı	Yalvaç	Merkez Gemen (Özgüney) Kasabası	328
Höyükler			
Akçaşar Höyük	Yalvaç	Akçaşar Köyü	329
Ayvalı Höyük	Yalvaç	Ayvalı Köyü	330
Dört Yol Höyük	Yalvaç	Bağkonak Kasabası	331
Kırkuyusu Höyük	Yalvaç	Dedeçam Kasabası	332

Kumdanlı Höyük	Yalvaç	Kumdanlı Kasabası Söğüt Dibi Mevki	333
Tokmacık Höyük	Yalvaç	Tokmacık Kasabası	334
Yarıkkaya Höyük	Yalvaç	Yarıkkaya Köyü	335
Sücüllü Höyük	Yalvaç	Sücüllü Kasabası	336
Çamılca Höyük	Yalvaç	Dedeçam Kasabası	337
Kurusarı Höyük	Yalvaç	Kurusarı Köyü	338
Yağcılar Höyük	Yalvaç	Yağcılar Köyü	339
Çamharman Höyük	Yalvaç	Çamharman Köyü	340
Gli Gli Höyük	Yalvaç	Kumdanlı Kasabası	341
Teknepınar Höyük	Yalvaç	Sücüllü Kasabası	342
Mısırlı Höyük	Yalvaç	Mısırlı Köyü	343
Kuyucak Höyük	Yalvaç	Kuyucak Kasabası	344
Terziler Höyük	Yalvaç	Terziler Köyü	345
Nekropoller			
Altınoluk Höyük	Yalvaç	Tokmacık Kasabası	346
Nekropol Alanı	Yalvaç	Hisarardı Köyü	347
Tokmacık Fosil Alanı	Yalvaç	Tokmacık Kasabası	348
Mezar Yapıları			
Kaya Mezarları	Yalvaç	Yukarı Tırtar Köyü Gaziri Mevki	349
Tümülüs (Emine'nin Höyük)	Yalvaç	Kumdanlı Kasabası	350
Doğal Sitler			
Limenia Adası	Yalvaç	Hoyran Gölü Gaziri Mevki	351
14. YENİŞARBADEMLİ İLÇESİ			
14.1. TARİHÇE			
14.2. COĞRAFİ KONUM			
14.3. DOĞAL SİT ALANLARI VE TABİAT VARLIKLARI			
Anıt Ağaçlar			
Kasnak Meşesi-I	Yenişarbademli	Kızıldağ Milli Parkı Kasnaklı Mvk.	359
Kasnak Meşesi-II	Yenişarbademli	Kızıldağ Milli Parkı Kasnaklı Mvk.	360
Kasnak Meşesi-III	Yenişarbademli	Kızıldağ Milli Parkı Kasnaklı Mvk.	361
Kasnak Meşesi-IV	Yenişarbademli	Kızıldağ Milli Parkı Kasnaklı Mvk.	362
Kasnak Meşesi-V	Yenişarbademli	Kızıldağ Milli Parkı Kasnaklı Mvk.	363
Doğal Sitler			
Pınargözü Mağarası	Yenişarbademli	Merkez	364

ÖNSÖZ

Tarih boyunca sürekli yerleşim gören Isparta, antik dönemde Pisidia, günümüzde ise “Göller Bölgesi” olarak adlandırılan İç Batı Anadolu’nun güneyinde, Akdeniz Bölgesi sınırları içerisinde.

İl sınırları içerisinde ilk yerleşimler Bozanönü Köyü’nün kuzeybatısında bulunan tabii mağaralardan Kapalıin’de tespit edilmiştir. Üst Paleolitik (MÖ 35.000-10.000) ve Mezolitik (MÖ 10.000-8.000) dönemlere ait buluntular ele geçen Kapalıin’in yanı sıra, Baladız ve İğdecik Köyü arasında tren yolu açılırken ortaya çıkan kum tepeciğinde yapılan kazıda Mezolitik bir merkez ortaya çıkmıştır.

Isparta’da bulunan ve Neolitik Döneme (MÖ.8000-5500) ait olan Örenköy Höyük (Örenköy), Yeniköy Höyük ve Teknepinar Höyükleri (Süçüllü) Anadolu’nun en önemli kültür bölgeleri arasındadır. Yeni yapılacak araştırmalarla bu arkeolojik alanların sayısının artacağı muhakkaktır.

Hitit Döneminde (MÖ 1800-1200) metinlerde bölgenin adı “Pitaşşa” olarak geçmektedir. Tarihi kaynaklarda “Pisidia” adına ilk kez MÖ 5. yüzyıl sonunda rastlanır. Lydia Devleti ve Persler’in ardından, (Bu dönemden Senirkent Yassihöyük Kasabasında çıkan M.Ö. 530-510’a tarihlenen mezar stelleri tespit edilmiştir) Büyük İskender’in egemenliğine, sonra da Büyük İskender’in haleflerinden Seleukosların hâkimiyetine geçmiştir. Bu dönemde Pisidya bölgesinde Seleukoslar tarafından Seleukeia Sidera (Atabey-Bayat), Apollonia (Uluborlu), Antiokheia (Yalvaç) kentleri kurulmuştur.

Apameia görüşmeleri (MÖ 190-188) sonucunda Seleukoslar Anadolu’da Toroslara kadar olan tüm topraklarını kaybetmiş, Bergama Krallığı egemenliğin ardından Pisidia bölgesinin de içinde bulunduğu topraklar Roma’ya bırakılmıştır. Pisidia bölgesinde özellikle İmparator Augustus döneminde, Roma egemenliğinin simgesi olan koloni kentleri kurulmuştur. Bunlar Kremna (Çamlık), Komoma (Ürkütlü), Olbasa (Belenli), Parlais (Barla)’dır. Roma İmparatorluğu’nun MÖ 395 yılında ikiye ayrılmasından sonra Bizans İmparatorluğu’na bağlanan Isparta, VIII. ve IX. yüzyılda yapılan idari ayrıma göre bir eyalet halini almış ve bir dini merkez niteliğini taşımaya başlamıştır.

Selçuklu Devleti’nin kurulması Anadolu’nun geleceği için önemli tarihi olayların başlangıcı olmuştur. Malazgirt Meydan Savaşı, Doğu Roma İmparatorluğu’nun gücünü kırarak, bütün Anadolu kapılarının Türkler’e açılmasına vesile oldu. Malazgirt Savaşı’ndan sonra hızla Anadolu’ya yayılan Selçuklular, kısa sürede Batı Anadolu’daki birçok yeri de ele geçirdiler. Ancak, bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği uzun sürmedi. Gerek Bizans’ın güçlü savunması, gerek Haçlı Seferleri buralarda sürekli bir egemenlik kurulmasına imkan vermedi.

Bizans-Selçuklu savaşları, 1176’da Anadolu Selçukluları’nın Bizans ordusunu Miryakefalon’da büyük bir bozguna uğratmasıyla dönüm noktasına vardı. Bu savaşın Gelendost ya da Kumdanlı civarında yapıldığı kabul edilmektedir.

Selçuklu ve Anadolu Selçuklu Devleti’nin sona ermesinden kısa bir süre önce, bu yörede Hamidoğulları Beyliği kuruldu (1301). 1390’da Karamanoğulları’nın üzerine yürüyen Yıldırım Bayezid, Isparta yöresini bütünüyle Osmanlı yönetimine aldı. Hamideli Sancağı, II. Murat (1421-1451) döneminde kesin olarak Osmanlı Devletinin eline geçmiştir.

Isparta Milli Mücadele Döneminde işgal edilmese de cephe gerisi, lojistik hizmetler bakımından ön plana çıkmıştır. Isparta ve havalisinden toplanıp cepheye gönderilen mücahitler cephede canla başla mücadelelerine devam ederken Hafız İbrahim, Mustafa Kemal Paşa'nın izniyle Fevzi Paşa'nın da isteği üzerine üç gün içinde 100 süvari ve 200 piyadeden oluşan gönüllü teşkilatı meydana getirmiştir. Bu kuvvete "Demiralay" adı verilmiştir. Demiralay, 2 Aralık 1920'de düzenli ordu içine alınmış ve 39. Piyade Alayı adıyla sonuna kadar millî mücadelede yer almıştır.

Isparta ve çevresi, yukarıda bahsedilen tarihi süreçler içerisinde süzülen kalıntılar ve anıtlarla bezelidir. Ayrıca eşsiz coğrafyası gereği, pek çok doğa harikasına ve iklimi gereği de endemik bitki türlerine ev sahipliği yapar.

Bütün bu değerlerin kayıt altına alınması, korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması hayati önem taşımaktadır. Bu amaçla Isparta Kültür Envanteri çalışmalarına özellikle önem verilmiş, 2009 yılı itibariyle, kitap çalışması tamamlanmıştır. 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamında tescil edilen her kültür ve tabiat varlığı için bir Tescil Fişi hazırlanır. Anıt Yapı ve Sit Alanı olarak iki farklı formda hazırlanan bu tescil fişleri Isparta Kültür Envanteri kitabının temelini oluşturmaktadır. Bu çalışmada, daha iyi fotoğraf ya da daha çok bilgi sunabilmek adına, kitapta kullanılan fiş formlarında değişiklikler yapılmıştır. Ayrıca tescil fişlerinde daha önceki yıllarda farklı isimlerle yer alan ilgili Genel Müdürlükler, günümüzde Kültür Varlıklar ve Müzeler Genel Müdürlüğü olarak hizmet verdiği için, tescil fişlerinde bu isim yer almıştır.

Çalışmalar Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunca onaylanarak gönderilen ve İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ile Müze Müdürlüklerinde uzun yıllardır muhafaza edilen tescil fişlerin taranması ve tescil fişlerinin dijital ortama aktarılması ile başlanmıştır. Fotoğrafi, paftası olmayanlar tespit edilerek, fotoğraflama çalışması yapılmıştır. Devamında, kitap içeriği Isparta il sınırları içerisinde tespit edilmiş, farklı dönemlere ait taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarının, tescil edilenleri içerisinde kronolojik sıra takip edilmeden ve aralarından bir seçim yapılmadan oluşturulmuş, tarihi ve doğal varlıkların yanında şehitlikler gibi güncel anıtların da envantere eklenmesiyle Isparta tarihinin tüm dönemlerini gösteren örneklerin kitabımızda yer alması sağlanmıştır.

Isparta'nın sahip olduğu kültür ve tabiat varlıklarının çok zengin olması nedeniyle, Isparta Kültür Envanteri kitabının 2 cilt halinde hazırlanması ve basılması uygun görülmüştür.

YAYIN HAZIRLAMA KURULU

6. GELENDOST

SELÇUKLU KÖPRÜSÜ

AFŞAR EVİ

AFŞAR HAMAMI

ERTOKUŞ (KUDRET) HANI

6.1. TARİHÇE:

Eğirdir Gölü'nün doğusunda bulunan, Gelendost ilçe sınırları içinde tespit edilebilmiş en eski yerleşimler Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) dönemine ait malzemelerin bulunduğu Kötürnek Höyük (Madenli), Yaka Höyük (Yakaköy), İskele Höyük'de (İskele Mevkii) ele geçmiştir. Hitit dönemindeki (MÖ 1800-1200) metinlerde bugünkü Gelendost ilçesi topraklarının da içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşsa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender'in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış daha sonra Büyük İskender'in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında MÖ 281 tarihinde yapılan Kurupedion savaşı ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia (Dinar) barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia eyaleti içine alınmış daha sonra Asia eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntasın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır. Bölge Roma İmparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır. MS 713–714 yıllarında Arapların egemenliğine geçmesine rağmen, bu durum kısa sürdü ve tekrar Bizanslıların egemenliği altına girdi.

Malazgirt Muharebesinden sonra Türkler Gelendost ve havalisini ve bölgenin birçok kısmını ele geçirdiler. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği, gerek Bizansın güçlü savunması, gerek Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli olmadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar'la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıç Arslan zamanında (1156–1192) yoğunlaşan savaşlar 1176 yılında yapılan Miryakefalon zaferiyle dönüm noktasına ulaştı. 1182 yılından az önce Gelendost ve havalisi Selçuklu egemenliğine geçmiş ve adı "Gelende" veya "Gelindi" olarak değiştirilmiştir. Bölgeye çok sayıda Türkmen aşireti yerleştirilmiştir. Arap seyyahı İbn-i Bibi'nin Muhtasar Selçuknamesinde Gelende'yi Anadolu Selçuklu Sultanının yazlık taht ve eğlence şehri olarak belirtmektedir. Gelendost ilçesi toprakları Ortaçağ Avrupa tarihçileri tarafından "Miryakefalon" savaşının yapıldığı yer olarak anılmakla birlikte Türklere Anadolu'nun kapısını açan bu savaşın yapıldığı yer konusunda iki farklı görüş vardır. 1. görüşte savaşın yapıldığı yer olarak Denizli ili, Çivril ilçesi Düzel veya Küfi Çayı vadisi görülmekte, 2. görüşte ise savaşın Isparta ili, Yalvaç ilçesi Kumdanlı veya Karamıkbeline olduğu ileri sürülmektedir. Görüleceği üzere bu zaferin kazanıldığı yer ile ilgili bilimsel tartışmalarda Gelendost İlçesinin adı yoktur. 1301 yılında Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren bölge 1324 yılında İlhanlıların eline geçmesine rağmen kısa bir süre sonra Hızırbey zamanında tekrar Hamitoğullarına bağlanmıştır. Gelendost, Isparta ve havalisi ile birlikte 1380 yılında Kemaleddin Hüseyin Bey döneminde Osmanlı Padişahı I. Murat ile yapılan anlaşma sonucunda, Osmanlı egemenliğine girmiştir. 1402 Ankara Savaşı'ndan sonra sarsılan Osmanlı egemenliği 1415 yıllarında tekrar kuruldu. Bununla birlikte bölge Konya vilayetine bağlandı. Fatih Sultan Mehmet zamanında Gelende ismi Gelendost'a dönüştü. Daha sonraki dönemlerde Afşar Köyü gelişerek nahiye olmuş, Gelendost Afşar' a bağlanmıştır. 1877 yılı Konya vilayeti salnamesine (yıllığı) göre Afşar'da 1011 hane bulunmakta, ayrıca Afşar'a bağlı 14 köyle birlikte toplam nüfusun 3528 kişi olduğu belirtilmektedir. Gelendost Afşar nahiyesine bağlı bir köy durumunda iken 1930 yılında nahiye olmuştur. Afşar'da Gelendost nahiyesine bağlı bir köy durumuna gelmiştir. Bu dönemde kaza merkezi ise Şarkikarağaç'tır. 06.03.1954 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanan 6324 sayılı kanunla Gelendost Şarkikarağaç'tan ayrılarak kaza merkezi olmuştur.

6.2. COĞRAFI KONUM:

Gelendost göller yöresinde yer alan, Isparta iline bağlı şirin bir ilçedir. İlçe, Isparta'nın kuzeydoğusunda yer almaktadır. Yüzölçümü 624 km² olan Gelendost' un deniz seviyesinden yüksekliği ortalama 940 metredir. Gelendost' un güneyinde Eğirdir, doğusunda Şarkikaraağaç ve Yenişarbademli, batısında ise Eğirdir Gölü yer alır. İlçenin doğusunda Toros Dağlarının uzantısı olan Anamas Dağları yer alır. İlçenin kuzeyindeki Ak Dağ (Bozdağ), ilçenin en yüksek yerini oluşturur.

Afşar-Gelendost ovaları arasında yer alan tepecik ve bozkırlar kırıklı yapıya sahiptir. İlçe toprakları 3. ve 4. jeolojik zamanlarda teşekkül etmiştir. Topraklar tuzlu, tınlı ve killi özelliklere sahiptir. Kahverengi step toprakları çoğunluktadır. Göl kenarları alüviyal ve göl tabanı toprakları özelliğindedir.

İklimi, Akdeniz iklimi ile karasal iklim arasında geçiş özelliği gösterir. Yazlar sıcak ve kurak, kışlar soğuk ve kar yağışlı geçer. Göl kıyısında ise, gölün yumuşatıcı etkisinden dolayı iklim biraz ılımanlaşır. Ancak kış mevsiminin çok sert geçtiği yıllarda göl yüzeyinin buz tuttuğu zamanlar da olur. Sıcaklık ortalaması 12°C, yağışlı gün sayısı 53, yıllık yağış ortalaması 547 kg ortalama nispi nem oranı ise %60 civarındadır. Alçak yerlerdeki tepecikler küçük meşe koruluğu ve bozkır bitki örtüsüne sahiptir. Yükseklerle doğru çıkıldıkça pınar (pınar meşesi), daha yukarılarda ise köknar, ardıç, dişbudak, karaağaç, dağ armudu, dağ eriği, karamık ve seyrek yapıda çam çeşitleri yer alır.

6.3. ANITSAL VE SİVİL MİMARİ YAPILAR

*Evler-Camiler-Kervansaraylar-Hamamlar
Köprüler-Arkeolojik Anıtsal Yapılar*

AFŞAR EVİ

AFŞAR KÖYÜ CAMİİ

DEŞTEPE TÜMÜLÜSÜ

ERTOKUŞ (KUDRET) HANI

ABDÜLGAFFAR CAMİİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 1				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Afşar Köyü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Ulucami Mahallesi No:24 Hacıaliler'in Evi diye bilinmekte. Kadir ÖZ adına kayıtlı.		KADASTRO: ISPARTA	PAFTA: 56		ADA:	ÇEVRESEL	1	X
			PARSEL: 6037		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
EV	YAPTIRAN: Belli değil	YAPAN: Belli değil		MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ: 19. yüzyıl	KİTABE: Bulunmuyor		VAKFIYE: Bulunmuyor				

GENEL TANIM: İki katlı, yukarıda 5 oda, aşağıda 3 oda vardır. Kapalı hanaylı ev tipi olup, kırma çatılıdır. Çatısı kiremit kaplıdır. Hanay kısmı tamamen ahşap, odaların bulunduğu kısım kerpiçtendir. Evin iç tarafı beyaz sıva ile sıvanmış olup, Hayat tabir edilen evin alt tarafı harçlı taş örgüden yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		X		X		X		B		B	IZIN VAR
	C		C		C		C		C		C	C

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet, Kadir ÖZ adına kayıtlı

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Özel Mülkiyet

YAPILAN ONARIMLAR: Binaın zemin katı tamirat görmüş.

AYRINTILI TANIM: Kapalı olan hanayın bahçeye bakan cephesi tamamen pencere ile kaplı. Hanayın yapım malzemesi ahşap. İkinci kattaki 5 adet odanın kapısı bir sıra halinde, hanaya bakıyor. Odaların gömme dolaplarında, tavanlarında ve mahalli olarak "Musandra" tabir edilen bir insan boyundan daha yükseğe yapılan ve duvar boyunca uzanan ahşap rafların kenarlıkları ahşap işçiliğindedir. Gömme dolaplar ve tavanlar çakma tekniğinde yapılmıştır. Evin ikinci katında ve doğu ucundaki odada bulunan bir dolap kapağının her iki tarafında palmet motifli vardır. Aynı odanın tavanı dikdörtgen çita parçalarından balık sırtı biçimde desen oluşturularak kaplanmıştır. Bu dikdörtgen parçaların aralarında burğu motifli ince çitallerle bordür oluşturulmuştur. Ancak bu odada tavan göbeği görülüyor. Evin ikinci katına tahta bir merdivenle çıkılıyor. Ev subasmanı seviyesine kadar harçlı taş örgü ile inşa edilmiştir. İkinci katın batı ucunda bulunan odanın tavanında beş kollu yıldız biçimli tavan göbeği yapılmış. Ev kırma çatılı ve çatısı kiremitle örtülmüştür. Zemin katında bulunan üç adet odanın birisinde zahire saklanıyor. Diğer kiler olarak kullanılıyor. Üçüncüsü ve fevkani olanına da beş basamaklı taş bir merdivenle çıkılıyor. Bu odaya yerel tabirle "Ekmek Odası" adı veriliyor. Ekmek Odasında ekmek pişiriliyor. Zemin katın duvarları da beyaz kireç ile sıvanmıştır. Zemin katın kapılarında ve odaların içinde ahşap işçiliği görülüyor. Hanay sokağa doğru çıkma yapıyor. Çıkma üç penceresi vardır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X
ORJİNAL KULLANIMI: Ev				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ev				
ÖNERİLEN KULLANIMI: Turizm açısından değerlendirilebilir.				
HAZIRLAYANLAR: Jale DEDEOĞLU Müdür Doğan DEMİRCİ Uzman				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

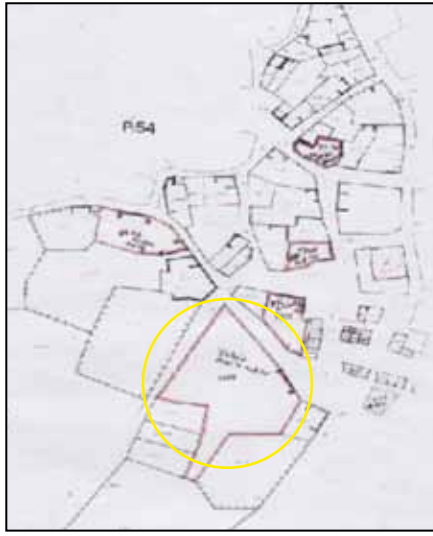
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 06.05.2005 Tarih ve 420 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Afşar Köyü		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: Hamamin kuzey tarafında bulunuyor. Kapı No: 237	KADASTRO:	PAFTA: 55	ADA:	PARSEL: 5955
EV	YAPTIRAN:	YAPAN: Belli Değil	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı	
	YAPIM TARİHİ: 19. yüzyıl	KİTABE: Bulunmuyor	VAKFIYE: Bulunmuyor	
GENEL TANIM: İki katlı, Orta sofalı plan tipindedir. İkinci katında güneyde 3 oda, kuzeyde merdivenin her iki tarafında birer oda bulunuyor. Kıрма çatılıdır. Çatısı kiremit kaplıdır.				
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI
			A X C	ÜST YAPI
			A X C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A X C	RUTUBET
			A X C	YOK
			A X C	İZİ VAR
			A X C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet, Tahsin ORAL'a ait			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Özel Mülkiyet	

YAPILAN ONARIMLAR: ISPARTA

AYRINTILI TANIM: Ev iki katlı evin ikinci katına ahşap bir merdivenle çıkılıyor. İkinci katta toplam 5 oda vardır. Odaların duvarları beyaz kireç sıva ile kaplanmış. Kapılar ahşap olup, yeni yapılmış ve verniklenmişlerdir. Evin aşağıdan tek giriş kapısı var. Ahşap olan tek giriş kapısının etrafı zencirek motifi biçiminde oyularak süsleme meydana getirilmiş. Ancak alçak olarak oyulduğu için pek belli değildir. İkinci katta merdivenin çıktığı kısımdaki boşluğun üzeri "Bursa Kemerli" şeklinde yapılmış. İkinci katta evin dışarıya çıkma yapan tarafı fevkani odalı. Bu odada bir davlumbaz ve ocak var. Odanın tavanında yedi kollu yıldız biçimli tavan göbeği var. Tavan göbeği iç içe yedi kollu yıldızlardan oluşuyor. Batıda hayat bölümü var. Hayat bölümüne evin zemin katından doğrudan girilebildiği gibi ,ayrıca kuzeyden bir girişi daha var. Dışarıdan girilen kapının üzeri ahşap ile örtülüp bu örtü yine ahşap sütunlarla desteklenerek girizgah haline getirilmiş. Hayat bölümünde iki oda yer alıyor.Bu odalar zahire saklamak içindir. Avluda bir de hayvanların sulanması amacıyla hatil bulunuyor.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X
ORJİNAL KULLANIMI: Ev				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Ev				
ÖNERİLEN KULLANIMI: Turizm açısından değerlendirilebilir.				
HAZIRLAYANLAR: Jale DEDEOĞLU Müdür Doğan DEMİRCİ Uzman				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ: ISPARTA	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 06.05.2005 Tarih ve 420 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Merkez		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ: -	KADASTRO: ISPARTA	PAFTA:	ADA: 33		PARSEL: 21	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ABDÜLGAFFAR CAMİİ	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu Dönemi						
	YAPIM TARİHİ: -H.1294 M.1878	KİTABE: Yazıt vardır	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Isparta ili, Gelendost İlçesi merkezinde, moloz taştan 1878 yılında yapılmış, kare planlı kırma çatılı ve kiremit örtülü bir camidir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		B		İZİ VAR	
	C		C		C		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Cami moloz taştan yığma inşaat tekniği ile yapılmış olup, beden duvarları taş kornişle son bulmaktadır. Doğu ve batı cephelerinde altta yuvarlak kemerli dört pencere, üstte ortada yuvarlak bir pencere açıklığı, güneyde altta yuvarlak kemerli iki pencere, üstte ortada yuvarlak bir pencere açıklığı vardır. Kuzey cephede yuvarlak kemerli bir giriş, girişin iki yanında yuvarlak kemerli birer pencere vardır. İçerisinde ortada tavanda; dört sütunun taşıdığı küçük bir kubbe vardır. Kubbenin çevresi düz ahşap tavan olarak yapılmıştır. Ahşap tavanın kenarları yuvarlaktır. Son cemaat yeri dört ahşap sütun direkli olup sonradan iki katlı mekan haline getirilmiştir. Cami içerisinde yazı kuşakları ve madalyonlardan oluşan kalemlerli süslemeler vardır. Batı cephesinin kuzey ucunda tek şerefeli taşan yapılmış bin minaresi vardır. Şerefe altı mukarnaslıdır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Necip ALTINIŞIK Müze Araş.
Alaattin ERYILMAZ Arkeolog

KONTROL EDEN : 17/07/1998

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

GÖZLEMLER: Taban ve çatısı çürümüş olup, minaresinin çökmek üzere olduğu görülmüştür.

YAYIN DİZİNİ: ISPARTA	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 31.07.1998 Tarih ve 3918 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Afşar		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO: ISPARTA				ÇEVRESEL	1	2	3
	PAFTA:	ADA: 55	PARSEL: 5954		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
AFŞAR KÖYÜ CAMİİ	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 14-15. yüzyıl					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı, dört sahanlı iyi korunmuş bir camiidir.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK				
	B		B		B		B		B		B	B	B	B	B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Köy Tüzel Kişiliği

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPILAN ONARIMLAR: Köy Tüzel Kişiliğince onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: 14-15. yy.'a ait olduğu düşünülen söz konusu camii, kareye yakın bir plana sahip olup kırma çatılıdır. Çatı Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Yapı malzemesi moloz taş olup taş aralan çimento derzlidir. İçte ise duvarlar sıvalıdır. Köşelerde kesme taş kullanılmıştır. Pencereler yuvarlak tuğla kemerli ve sövelidir. Pencere doğramaları alüminyum olarak yenilenmiş olup pencerelerde demir korkuluklar vardır. Camiye giriş kapısı batı duvarının kuzey duvarına yakın köşesindedir. İbadet mekanı on iki adet ahşap sütunla dört sahına ayrılmıştır. Dört sahinde da doğu-batı yönünde uzanan ahşap taşıyıcı hatılar geçmektedir. Sadece mihrabın önündeki bölümde ahşap hatılar güney-kuzey istikametindedir. Sütunların bazıları başlıklı, bazıları başlıksızdır. Sütunların çoğu devşirmedir. Sütunlar ahşap yastıklarla ahşap kirişlere bağlanmaktadır. Kirişlerin her iki yanında konsol dizisi bulunmaktadır. Mihrap öni, zemin kotundan bir basamak yukarıdadır. Döşeme ahşaptır. Mihrap nişi, yuvarlak kemerli olup çevresinde süslemeli bir bordür bulunmaktadır. Mihrap nişinin tam üstünde bir yazı şeridi mevcuttur. Mihrabın sağında ahşap bir minber bulunmaktadır. Mihrabı ve minberi özgündür. Kuzey cephede bulunan kadınlar mahfeli U şeklinde olup ahşap kafeslidir. Altında ise son cemaat yeri bulunmaktadır. Kadınlar mahfeline orijinal çıkış son cemaat mahallinin kuzey batı köşesindedir. Ancak sonradan batı duvarına bitişik bir eklenti yapılmış olup, hem mahfile çıkış sağlanmış, hem de imam odası yapılmıştır. Kuzeybatı köşesindeki minaresi de taştan yapılmış ve özgün olup sonradan yapılan boyalarla orijinalliği bozulmuştur. Caminin kalorifer sistemi yapılarak ısıtma ihtiyacı karşılanmıştır. Köy tüzel kişiliğince her türlü bakım ve onarımı yapılmış olduğundan iyi durumdadır ve ibadete açıktır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ

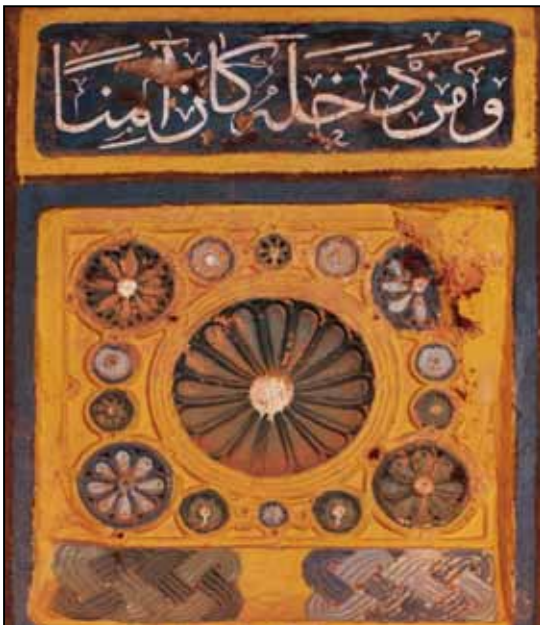
HAZIRLAYANLAR: 08.02.2005

Özden OFLU Sanat Tarihçi
Selahattin AKIN Mimar
Vakıflar Genel Müdürlüğünü uzman raporu doğrultusunda hazırlanmıştır.

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 10.02.2005 Gün, 246 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: M-25 B-2			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Yeşilköy Hanönü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ:	KADASTRO:				ÇEVRESEL	X	2	3
	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3	
ERTOKUŞ (KUDRET) HANI	YAPTIRAN: Mübarizeddin Ertokuş	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu					
	YAPIM TARİHİ: M.1223 H.620	KİTABE: VAR	VAKFIYE:					

GENEL TANIM : Karma tip kervansaraylara giren Gelendost Kervansarayı düz bir yere (Eğirdir Gölü sahiline) ağaçlar içine yapılmıştır. Ana aks kuzey-güney istikametindedir. Giriş güneydedir. Giriş önünde iki dekar kadar bir boşluk vardır. Simetri hakimdir. Dışı kesme taşlardan (kemerlerde renkleri de vardır). İçi çok köşeli ocak taşlarından yapılmıştır. Yalnız iç kısımlardaki kemerlerde kesme taşlardan yapılmıştır. Tonoz örtü, dört ayak üzerinden yükselen dört sivri kemerle alttan desteklenmiştir. Bina tek katlıdır sadece dış girişin sağında kalan kısmın (belki mescit) iki katlı olduğu görülmektedir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	X		X		X		X		X		X	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Gelendost Kaymakamlığı / ISPARTA

YAPILAN ONARIMLAR: Antalya Vakıflar Bölge Müdürlüğü tarafından Restorasyon çalışmaları devam etmektedir.

AYRINTILI TANIMI: Gelendost Kervansarayı Eğirdir- Gelendost karayolunun 30 km. üzerinde Eğirdir Gölü kenarındaki Yeşilköy'e ait elma bahçeleri içindedir. Kitabesinden anlaşıldığına göre Selçuklu Sultanlarının has köklerinden olan Mübarizeddin Ertokuş tarafından H.620 (M.1223) yılında yaptırılmıştır. Yapının kim olduğu belli değildir.

Dış Görünüş: Selçuklu Kervansaraylarının avlulu ve kapalı kısımlarının bir arada birleştirilmesinden meydana gelen "karma" tipe girer. Güney-kuzey istikametinde olan kervansarayda simetri hakimdir. Kapılar ana aks üzerinde, Selçuklulara özgü bir stilde renkli taşların da kullanıldığı kemerlerle desteklenmiş ve kitabesi kapalı kısım girişinde hala durmaktadır. Dış portelin sadece kemer çerçevesi kalmıştır. Boyutları 21x54 m. olan kervansarayın kapalı kısmı, planda görüldüğü gibi, dıştan dikdörtgen ve üçgen istinat duvarlarıyla kuvvetlendirilmiştir. Beşik tonozla üzeri örtülmüş olan kervansarayın dış duvarları düzgün kesme taşlardan yapılmıştır.

İç Görünüş: Dış portalden içeriye girilince sağda ve solda nöbetçi odaları devamında hayvanların barınmaları için planda görülen tonoz örtülü, kemerli bölmeler vardır. İç portalden kapalı kısma girilince üç nefli olduğu görülür. Orta nef yan neflerden daha geniş ve daha yüksek tutulmuştur. Tabiat şartları nedeniyle beşik tonoz yer yer delinmiş her geçen gün de tavan ve kemerlerde düşmeler görülmekte ve çoğalmaktadır. Kuzey duvarı da çok yıkılmış pencere hizasına kadar gelmiştir.

Kitabenin Okunuşu: Es Sultan-i amere-hu fi rabi-l alemi-l alem-i Mübarizeddin Ertokuş sene işrin sitte milte: 620

Türkçesi: Sultan'a mensup, mücahit ülemeden Mübarizeddin Ertokuş 620 yılında iş bu (Misafirhaneyi) rıza-i bari için yaptırmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZARYON
ORJİNAL KULLANIMI: Kervansaray				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Ali HARMANKAYA Müze Asistanı				
KONTROL EDEN:				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Özergin, M.K., Tarih Dergisi II 1965, Cilt:15, Sayı:20, s.149	RAPOR	X
2. Turfan, K., Eski Eerler ve Müzeler Genel Müd. Arşivi	FOTOĞRAF	X
3. Erdmann, K., Das Anatolische Kervansaray, Berlin 1961, s.51	RÖLÖVE PROJESİ	
4. İtler, İ., Tarihi türk Hanları, K.G.M.Matbaası Ank. 1969, s.84,113	RESTORASYON PROJESİ	
5. Yiğitbaşı, S.S., Eğirdir Felekabad tarihi, İstanbul 1972, s.	HARİTA	
6. Turan, Dr.O., Selçuklu Vakfiyeleri- Mübarizeddin Ertokuş ve Vakfiyesi, BELLETEN 1947, Cilt:XI, Sayı:43, s.415-430	KROKİ	
7. Fikri, Süleyman, Antalya Vilayeti Tarihi, 1940, s.80	KİTABE FOTOĞRAFI	X
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: GAYRİMENKUL ESKİ ESERLER VE ANITLAR YÜKSEK KURULU BAŞKANLIĞININ A.13-14.5.1976 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: AFŞAR		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: ISPARTA	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
AFŞAR HAMAMI	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Hamitoğulları				
	YAPIM TARİHİ: 14-15. yy.	KİTABE: YOK		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Tek hamam olarak yapılmış kagir bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		B		X		B		B		İZİ VAR	
	C		C		C		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPILAN ONARIMLAR: Yakın zamanlarda köy halkınca bilinçsizce onarılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Düz alanda yer alan hamama günümüze temelleri gelmiş dikdörtgen planlı soyunmalıkla girilmektedir. Soyunmalık yakın zamanlarda mahalli imkanlarla eski temeller üzerine yeniden yapılmış, üstü betondan tabliye ile örtülmüştür. Soyunmalığın doğu cephesinde yer alan kemerli bir kapı ile ılıklik kısmına girilmektedir. ılıklik mekanı doğu-batı yönünde uzunlamasına dikdörtgen planlı ve üzeri beşik tonoz örtülüdür. Soyunmalığın kuzey cephesinde dört adet soyunmalık kabini briketten yapılmıştır. Soyunmalığın güneyinden kemerli bir kapı ile sıcaklık mekanına geçilmektedir. Sıcaklık bölümü enine dikdörtgen planlı büyük bölüm ile kare planlı iki adet halvet hücrelerinden oluşmaktadır. Büyük bölüm; ortada kubbe, iki yanda da beşik tonozla örtülüdür. Sıcaklığın güneydoğu köşesi yakın zamanda traşlık olarak bölünmüştür.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Hamam

HAZIRLAYANLAR:

Özden OFLU Sanat Tarihçi
Hülya KESKİNKILINÇ Mimar
Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün Eski Eser Tescil Fişi doğrultusunda hazırlanmıştır.

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	
3.	RÖLÖVE PROJESİ		REVİZYON
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.08.2003 Gün 5966 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA L 25-c 2/Kadaströ Pafta:25				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Afşar Köyü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: AFŞAR KÖYÜ ÇİFTLİK YOLU MEVKİ GELENDOST/ISPARTA		KADASTRO: ISPARTA			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 25	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
AFŞAR SELÇUKLU KÖPRÜSÜ	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: SELÇUKLU DÖNEMİ				
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Afşar köyünün güneyinde Çiftlik yolu üzerinde köye yaklaşık 500 m. mesafede ki Afşar çayı üzerine yapılmış olan 2 gözlü köprünün yan cephelerinde antik mimari bloklar kullanılmıştır. Köprünün orta kısmı moloz dolgudur. İki kemer üzerine oturan köprünün altta bir ayağı bulunmaktadır. Köprünün üst yüzü taş kaplıdır.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	---------------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Afşar Köyünün güneyinde Çiftlik yolu üzerinde köye yaklaşık 500 m. mesafedeki Afşar çayı üzerine yapılmış 2 gözlü köprünün yan ceplerinde antik mimari blokları kullanılmıştır. Köprünün orta kısmı moloz dolgudur. İki kemer üzerine oturan köprünün altta bir ayağı bulunmaktadır. Köprünün üst yüzü taş kaplıdır. Köprünün doğusunda 10 m. uzaklıkta betonarme 2. bir köprü inşa edilmiştir. Bu modern köprü iki ayak üzerine 3 gözlüdür.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	X	X		X

ORJİNAL KULLANIMI: KÖPRÜ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: KÖPRÜ

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Doğan DEMİRCİ Uzman

KONTROL EDEN:

Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

	EKLER		ONAY
1.	RAPOR	X	
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 10.02.2005 Tarih ve 246 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: ISPARTA L 25 - c 2			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GELENDOST	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: AFŞAR KÖYÜ		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: AFŞAR KÖYÜ		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
DEŞTEPE I VE II TÜRÜMLÜSLERİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Afşar köyü ile Köke Köyü arasındaki asfalt yolun doğu tarafında ve asfalt yola yaklaşık 100 m. yakınlıkta olan Deştepe Tümülüs'nün çapı yaklaşık 200 m., yüksekliği 20 m. civarındadır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK	
	X		B		B		B		B		B	B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İlimiz, Gelendost İlçesi, Afşar köyü ile Köke Köyü arasındaki asfalt yolun doğu tarafında ve asfalt yola yaklaşık 100 m. yakınlıkta olan Deştepe Tümülüsü'nün çapı yaklaşık 200m., yüksekliği 20 m. civarındadır. Tümülüs üzerinde yer yer maki bitkilerinin yetişmiş olduğu görülmekte, doğu ve batı yönlerindeki düzlükte yer alan arazinin ise sürülmüş olduğu ve üzerinde tarım yapıldığı anlaşılmaktadır. Yukarıda bahsedilen asfalt yoldan, toprak bir yol vasıtasıyla tümülüsün eteklerine kadar ulaşılabilir. Deniz seviyesinden yüksekliği 972 m.dir. Zirvesinde Harita Genel Müdürlüğü'ne ait harita alma noktası vardır ve burada bir nirengi noktası mevcuttur. Deştepe olarak adlandırılan Tümülüs üzerinde GPS cihazıyla yapılan ölçümde, koordinatlarının 36322587 E- 4224210 N olduğu tespit edilmiştir. Muhtemelen açılmamış ve iyi durumda olan Tümülüs, bölgede daha önce tespit edilen bazı Tümülüslerle aynı özelliği gösterdiğinden, mezar odası taştan yapılmış olmalıdır. Bu nedenle söz konusu tümülüsün Lydia tipinde olduğu düşünülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI:
TÜRÜMLÜS MEZAR

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

İlhan GÜCEREN Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Arkeolog

KONTROL EDEN:

İlhan GÜCEREN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA 28/09/2007 Tarih ve 1894 Sayılı Kararıyla Tesciline

6.4. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Höyükler

YAKA HÖYÜK

KÖTÜRNEK HÖYÜK

**HÖYÜKÖNÜ
MEVKİİ HÖYÜK**

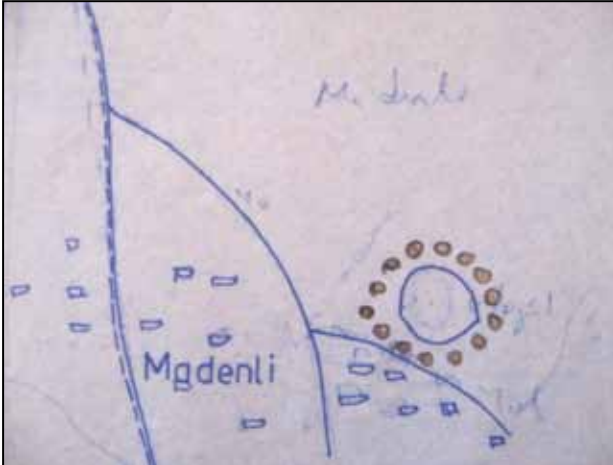
İSKELE HÖYÜK

YAKA HÖYÜK

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 22
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Gelendost	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Madenli	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: KÖTÜRNEK HÖYÜK				
GENEL TANIM: Köyün içinde yumru mezar (Arpalık mevki) mevkiinde 150x150 m. boyutlarında yaklaşık 4 m. yüksekliktedir. Üzeri oyuk oyuk olmuş olan höyükte harman zamanı harman da işlenmektedir. Üzerinde mezar taşlara ve Roma Dönemi mimari friz parçaları da bulunan höyükte Eski Tunç devrinden Roma dönemine kadar seramik örnekleri vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı- yapılaşma				
ŞİMDİKİ DURUM : Harman yeri				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Höyüğün batı köşesinde köy konağı binası yapılmıştır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

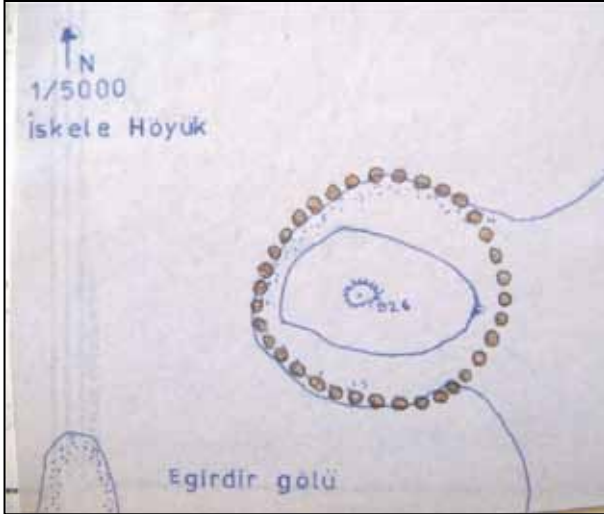
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon-L26-d4		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Gelendost	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Höyük Tepe Mevki	KADASTRO			
			PAFTA: 70	ADA: 33	PARSEL:	
ADI: HÖYÜKÖNÜ MEVKİİ HÖYÜK						
GENEL TANIM: Gelendost İlçesi girişinde, Gelendost'a 1 km. mesafede Isparta-Konya karayolunun batısında yoldan 200 metre uzaklıktadır. Höyük tepede bulunan seramikler Tunç Çağı (M.Ö 3000-1200) ve Roma Dönemini kapsamaktadır. Tunç çağına ait seramikler içinde delikli kulplu geniş çanaklar, kırmızı astarlı testiler, küp mezar parçaları, Roma dönemine ait seramikler içinde ise kırmızı astarlı tabak ve testiler yoğunluktadır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Elma Bahçesi için arazi tesviyesi ve Sanayi sitesi inşaatı						
ŞİMDİKİ DURUM : Batı eteği elmalık için, güney eteği ise Sanayi sitesi inşaatı						
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESESİ : A-I			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : İlhan GÜCEREN Arkeolog Nejat GÜLŞEN Müze Araş.			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 29.08.2001 Gün ve 5152 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.			
GÖZLEMLER : Üzerinde kuru tarım yapılan höyüğün bir kısmı elma bahçesi için düzlenmiş, üzerine bağ evi yapılmış, güney eteğinde ise sanayi sitesi kurmak için düzlenerek temel atılmıştır.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

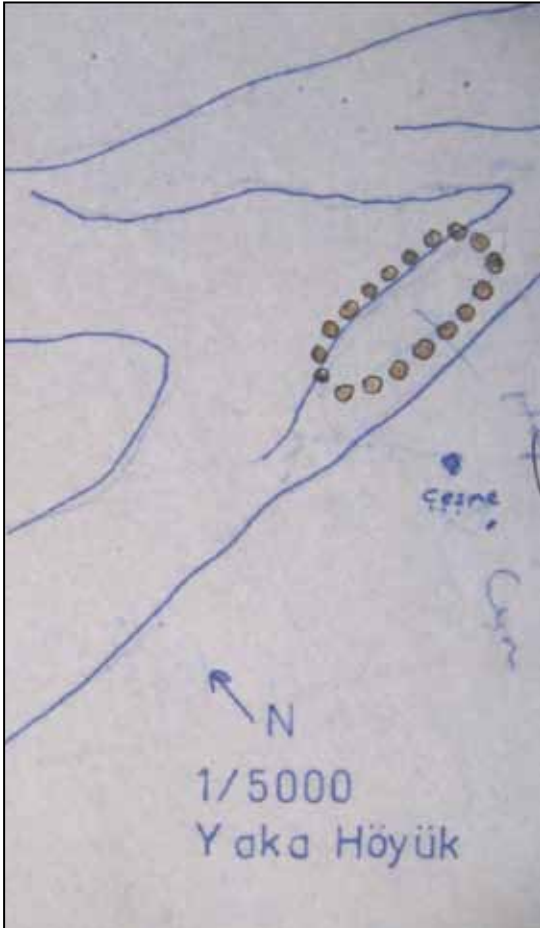
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 24
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Gelendost	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: İskele Mevkii	KADASTRO	
			PAFTA: --	ADA: -
				PARSEL: -
ADI: İSKELE HÖYÜK				
GENEL TANIM: Eğirdir gölü kenarında , Eğirdir-Konya asfaltının 500 m. batısında yer alır. 200x200 m. boyutlarında olan höyük 4-5 m. yüksekliktedir. Höyükte ele geçen keramikler Eski Tunç çağı özellikleri gösterirler. Höyük üzerine park yapılmış ve yanlarda balıkça barnakları vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.				
ŞİMDİKİ DURUM : Park				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I.Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Park olarak kullanılan höyüğün güney tarafında bir bina vardır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

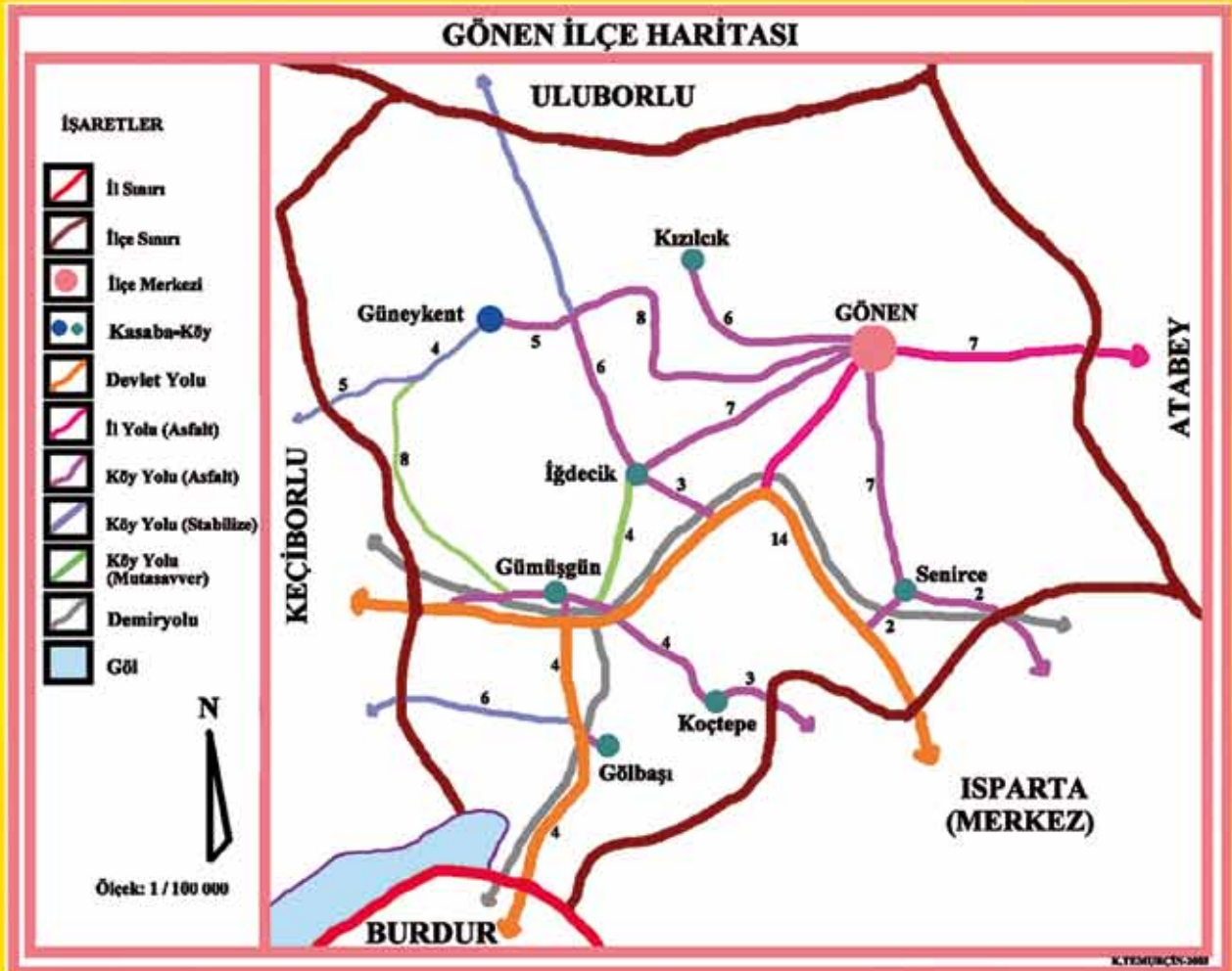

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 23
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Gelendost	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Yakaköy	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: YAKA HÖYÜK				
GENEL TANIM: Gelendost ilçesinin hemen doğusunda yer alır. Köyün doğusunda, su deposunun 500 m. doğusunda doğal bir tepe üzerinde yer alır. 30x100 m. boyutlarında olan höyük 7 m. kadar yüksekliktedir. İki tarafı vadidir. Güney tarafından geçen bir yol höyüğün güney tarafını aşındırmış, bazı duvar temelleri ortaya çıkmıştır. Höyük üzerinde eski tunç devrinden geç döneme kadar keramik örnekleri vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Yer yer üzerinde kaçak kazı yapılmış höyüğün güney tarafında taş duvar kalıntıları ortaya REVİZYON çıkmıştır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

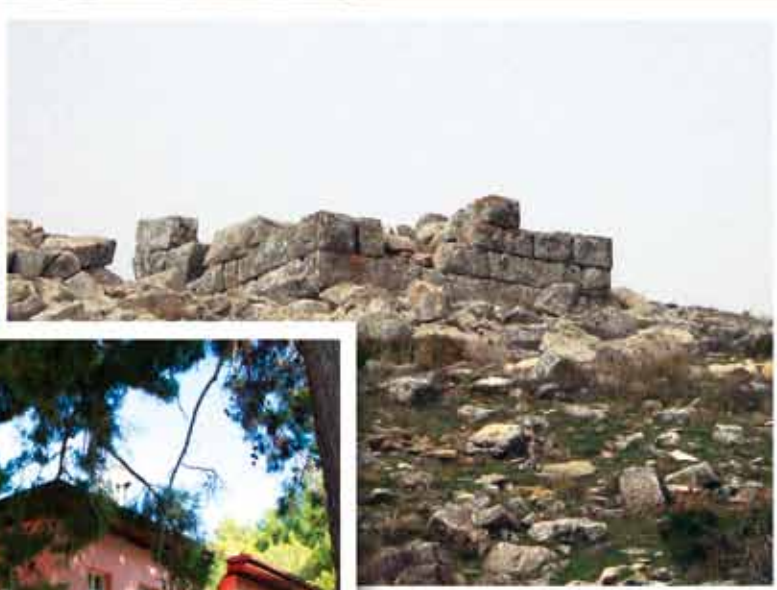

7. GÖNEN

ESKİ HAMAM

CONANA ANTİK KENTİ

DERSHANE VE SİNEMA

DEMİRCİ MEHMET EFE KONAĞI

7.1. TARİHÇE:

Isparta merkez ilçenin kuzeyinde, Atabey ilçesinin batısında kalan Gönen ilçesi toprakları, zaman içinde çeşitli medeniyetlerin etkisinde kalmıştır. İlçe sınırları içindeki en eski yerleşmelerin tarihi üst Paleolitik (MÖ 35.000–10.000) ve Mezolitik (MÖ 10.000–8.000) dönemlere iner. 1944 yılında Ord. Prof. Dr. Şevket Aziz Kansu ve ekibi tarafından kazısı yapılan ilk Paleolitik merkez; Senirce ve Bozanönü yakınında, Bozanönü istasyonunun kuzeyinde bulunan tabii mağaralardan Kapalıin’de tespit edilmiştir. Buradaki kazılarda Üst Paleolitik çakmak taşı ve el aletleri ortaya çıkmıştır. Aynı ekip tarafından Baladız ve İğdecik köyü arasında tren yolu açılırken ortaya çıkan kum tepeciğinde yapılan kazıda Mezolitik dönem mikrolit aletlerin ele geçtiği bir merkez bulunmuştur. Söz konusu çalışmalar İlçe sınırları içindeki en erken yerleşimlerdir. Neolitik (MÖ 8000–5500) ve Kalkolitik Çağ’da da (MÖ 5500–3000) bölge Anadolu’nun en önemli kültür bölgeleri arasındadır. İlçe sınırları içindeki Gönen Höyük ve Senirce Höyük üzerinde Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) yerleşimleri bulunmaktadır.

Hitit dönemi (MÖ 1800-1200) metinlerinde bugünkü Gönen ilçesi topraklarının da içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşsa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender’in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış, sonra Büyük İskender’in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion savaşı (MÖ 281) ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilmiştir.

Roma Döneminde, bugünkü Gönen ilçesi civarında kurulan Conana kenti hakkında fazla bilgi yoktur. Gönen ilçesinin doğusunda yer alan antik kentten, ilk olarak Ptolemaios’da söz edilir. Şehrin yeri 1879 yılında G. Hirschfeld tarafından tespit edilmiş, L. Robert’in İğdecik köyünde bulduğu mil taşı ile kesinleşmiştir. Şehir, MÖ I. yüzyıldan itibaren sikke basmıştır. İmparatorluk sikkelerinin basımı İmparator Hadrianus (MS 117–138)’dan Gallienus (MS 260–268) dönemine kadar sürer. Bölge MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia eyaleti içine alınmış, daha sonra Asia eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntas’ın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış, daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır. Bölge, Roma imparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Türkler, Malazgirt Muharebesinden sonra bölgenin birçok kısmını ele geçirdiler. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği, gerek Bizansın güçlü savunması, gerek Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli olmadı. Ele geçirilen yerler, Bizanslılar’la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıçarslan zamanında (1156–1192) yoğunlaşan savaşlar 1176 yılında yapılan Miryakefalon zaferiyle dönüm noktasına ulaştı. 1182 yılından önce Gönen, Keçiborlu ve havalisi Selçuklu egemenliğini tanıdı, Isparta ve civarının 1204 yılında Anadolu Selçuklu Sultanı III. Kılıçarslan tarafından fethedilerek Türk hakimiyetine katılmasıyla bölgenin Selçuklu egemenliğine girişi tamamlandı. 1301 yılında Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren Gönen civarı, beyliğin ikiye ayrılmasından sonra Dünder Bey’in tarafında kalmıştır. Merkezi Uluborlu olan Hamidoğlu Beyliği bünyesinde Keçiborlu bucağı, İlyas Bey zamanında Gönen’e bağlanmıştır. Bu durum Gönen Kadısı İsa bin Hamza tarafından H.876/ M.1472 tarihinde Keçiborlu’da bulunan Şeyh Şikem Zaviyesine Agros Müderrislerinin

tasdiki ile verilmiş vakfiyeden anlaşılmaktadır. İlyas Bey'in oğlu Kemaleddin Hüseyin Bey de 1380 yılında Osmanlı Padişahı I. Murat ile yaptığı anlaşma sonucunda 80.000 altın karşılığında, Isparta ve havalisini Osmanlı egemenliğine bırakmıştır.

İzmir'in Yunanlılar tarafından işgali üzerine Isparta'da kurulan Müdafai Hukuk Cemiyeti'nden sonra Burdur'da da Müdafai Hukuk Cemiyeti kurularak gönüllü Mücahitler, Mersin'li Cemal Paşa aracılığı ile İstanbul'a telgraf çekmişlerdir. 7.4.1919 'da 57. Tümen Komutanı Şefik Bey Antalya'nın 25 km kuzeyinde bulunan Bademağacına gelerek burada bulunan orduya ait depolardaki bütün mühimmatı ilk olarak Burdur'un Çeltikçi köyüne taşıttı. Böylece muhtemel İtalyan işgalinden kurtarılan bu silahlar ve cephaneler Kuva-i Milliye tarafından İtalyan ve Yunanlara karşı kullanılmak üzere güvenceye alınmış oldu. Nazilli'li Demirci Mehmet Efe çetelerden birlik kurarak Isparta ve Eğirdir çevrelerine gelmiş ve İğdecik köyünü seçerek eşraftan Hafız Ağa'nın oğlu Süleyman Efendi'nin konağına yerleşmiştir. Karargâhını bu köyde kurmuştur, Bir süre sonra Efe ve adamları Ankara'nın emri üzerine Rafet Paşa ile birleşir ve Konya yöresindeki Delibaş isyanını bastırırlar.

İstiklal Savaşı'nda İtalyanlar'ın Antalya'yı işgallerinden sonra, işgale Burdur ve Isparta yönünde devam edeceklerinin anlaşılması üzerine Isparta'da mahalli direniş çalışmaları başlatıldı. Bu çalışmaların önderliği İbrahim Bey (Demiralay) ile Müftü Hüseyin Hüsnü yapıyorlardı. Hafız İbrahim teşkilatlanmayı gerçekleştirmek için 22 Haziran 1919 tarihinde bir bildiri yayınladı. Bu bildiriye duyan Gönen'liler bir toplantı yaparak, Gönen'den yetmiş altı gönüllüyü ayaklarındaki çarıklarla ellerindeki nacaklarla Isparta'daki birliğe hemen göndermişlerdir.

7.2. COĞRAFI KONUM:

Gönen, Isparta ilinin 24 km kuzeyinde olup, doğusunda Atabey, batısında Keçiborlu, kuzeyinde Uluborlu ilçeleri ile komşudur. Güneybatısında Burdur ili bulunmaktadır. Isparta-Burdur karayoluna 5 km mesafede olup, yüzölçümü 372 km², rakımı 1050 metredir. İlçe 1850 metre yükseklikteki Tınaz Tepenin hafif meyilli yamaçlarında bir yerleşim merkezidir. Güneyden kuzeye 2 km, doğudan batıya 2 km mesafede dörtgen biçiminde bir yerleşim alanına sahip olan ilçenin nüfusu 16.894'dir.

7.3. ANTİK KENTLER:

7.3.1. Conana:

Gönen İlçesi'nin kuzeybatısında, ilçe merkezinden yaklaşık 3 kilometre mesafede, 1656 metre rakımlı Kaletepe adı verilen yüksekçe bir dağın yamaçlarında yer almaktadır. Kaletepe'nin yamacında bulunan, ISPARTA M 24-b2 nolu 1/25000 ölçekli haritada "Mancarlı Sırtı" olarak gösterilen alanda, 1483 metrelik bir yükseltiden başlayarak, yaklaşık çapları 5 metre ile 9 metre arasında değişen etrafı dairesel olarak düzgün kesme taşlarla çevrili, üst tarafı traşlanmış ve bazen de ortası kaçak kazılar sonucu kazılarak oyulmuş tümülüs mezarlar bulunmaktadır. Bu tümülüs mezarların bazılarının dromoslu oldukları, bazılarının ise ortalarında Doğu-Batı yönünde uzanan dikdörtgen planlı ve büyük düzgün blok taşlardan yapıldığı anlaşılan mezarların yer yer açığa çıktığı görülmüştür. Tümülüslerin üzerinde Geç Hellenistik-Erken Roma dönemine ait günlük mutfak kullanım eşyası seramik parçaları vardır. Mancarlı Sırtı'ndan Kaletepe'nin zirvesine doğru tırmanışta; işlevi tam

anlaşılamayan kare planlı binaların kalıntıları temel seviyesindeki duvarlarından izlenebilmektedir. Antik kentin kalıntıları Kaletepe zirvesine kadar yayılmaktadır. Zirvede sarnıca rastlanması ve işlevi anlaşılamayan değişik tipte bazı mekânların da yer alması nedeniyle, buradaki kalıntılara göre alanda bir küçük kale yapısının bulunduğu tahmin edilmektedir. Antik kentten, ilk olarak Ptolemaios'da söz edilir. Şehrin yeri 1879 yılında G. Hirschfeld tarafından tespit edilmiş, L. Robert'in İğdecik köyünde bulunduğu mil taşı ile kesinleşmiştir. Şehir MÖ I. yüzyıldan itibaren sikke basmıştır. İmparatorluk sikkelerinin basımı İmparator Hadrianus (MS 117–138) 'dan Gallienus (MS 260–268) dönemine kadar sürer. İlçe sınırları içinden çıkan mimari parçalar ve bol miktardaki mezar stelleri Isparta Müze Müdürlüğüne nakledilmiştir.

7.3.2. İncirlikaya Oda Mezarları:

Gönen ilçesine bağlı Gölbaşı köyü yakınında bulunan kaya mezarları zemin kodunun altında kayaya oyulmuşlardır. Mezarlara giriş kısmı kapılıdır. Mezarların tavanları tonozlu ya da iki yana eğimlidir. Mezar içinde üzerine ölünün yatırılacağı klineler bulunmaktadır.

7.4. ANITSAL VE SİVİL MİMARİ YAPILAR

Evler-Hamamlar-Resmi Binalar-Türbeler

DEMİRCİ MEHMET EFE KONAĞI

**GÜMÜŞGÜN
TREN İSTASYONU**

İDARİ BİNA

SİNAN DEDE TÜRBEŞİ

LABORATUVAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO :								
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: İğdecik Köyü			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3					
ADRESİ: 1308-2006 Sokak		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	X	3					
		PAFTA: 38	ADA: -	PARSEL: 2306-2307		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3					
KONUT	YAPTIRAN: -	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. yy										
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE: -										
GENEL TANIM: 19. Yüzyıl sivil mimari örneği olduğu tahmin edilen yapı; yarı bodrumlu, zemin üzeri bir katlıdır. Yaklaşık kare plana sahiptir. Zemin katı araları ahşap hatıllı iri moloz taş ile yapılmış olup, üst kat bağdadidir. Dört tarafı müstakildir. Güneybatı köşesinde yapıya eklenmiş tuvalet ve yine buna bitişik olarak halk arasında mutfak olduğu söylenen iki katlı kırma çatılı bir mekân bulunmaktadır. Üst katın planı zemin kat ile yaklaşık aynıdır. Dört yana eğimli kırma çatılıdır. Çatının üzeri Marsilya tipi kiremitlerle örtülmüştür.														
KORUMA DURUMU	A B X	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A B X	SÜSLEME ELEMANLARI	B C	RUTUBET	X B C	YOK	İZİ VAR	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Özel Mülkiyet - Gülsüm ERDOĞAN					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Mülkiyet Sahibi									

YAPILAN ONARIMLAR: Bilinen bir onarımı bulunmamaktadır.

AYRINTILI TANIM: Sokağa bakan kuzey yönde üçgen alınlıklı tek cumbası bulunmaktadır. Yapının her iki katı da "T" biçiminde sofalıdır. Kuzey yönden eve girişte iç sofalı, güney yönde ise dış sofalıdır. Konağın konumlandığı arazinin güneye doğru meyilli olması dolayısıyla; güney yönde üç katlı olarak görünmektedir. Güney yönde bodrum kat; ahşap sütunlarla desteklenmiş açık hanay biçimlidir. Saçakları sokağa bakan ön cephede içbükey, yanlarda ise düzdür. Burasının ahır ve depo gibi servis mekânları olarak kullanıldığı düşünülmektedir. İki sokağın kesiştiği köşede bulunan yapının girişi zemin kattadır. Girişi içeriye çekilmiş ve kotundan yüksektir. Karşılıklı konumlandırılmış çift kollu taş bir merdiven vasıtasıyla eve girilmektedir. Kapısı demir ve çift kanatlıdır. Binisi kabartma tekniğinde stilize bitkisel motiflidir. Binisinin üzerinde "el" biçimli kapı tokmağı bulunmaktadır. Pencereilerin tamamı dikdörtgen formundadır. Hemen hemen bütün pencereler eşit ölçülerdedir. Güney yönde bodrum katı açık hanay, üst katlar ise kapalı hanay tabir edilen tiptedir. Zemin katta karşılıklı üçer odası- toplam altı odası- bulunmaktadır. Zemin katın kapalı hanaya bakan odalarında; dış duvarlarda birer ocak vardır. Ocakların her iki tarafı ahşap gömme dolaplıdır. Bu odaların kuzey duvarlarında alçı süslemeli şerbetlikler ve şerbetliklerin her iki yanında yine ahşap gömme dolaplar bulunmaktadır. Üst kata çıkan ahşap merdiven, kapalı hanay kısmının doğu ucunda yer almıştır. Zemin kattaki oda tavanları ahşap kaplamadır. Tavanlarda süsleme bulunmamaktadır. Evin üst kat duvarındaki sıvanın üzerine dikdörtgen çizgilerle mala kullanılarak derzler aralıkları çizilmiş ve yalancı duvar örgüsü elde edilmiştir. Tavanları "tekné tavan" olarak yapılmıştır. Yola bakan odaların tavan göbeklerinde kabartma alçı birer madalyon içerisinde; yüksek kabartmalı, yine alçı malzeme ile yapılmış içi dolu meyve tabağı betimlenmiş olup, madalyonların dört bir yanı Barok bitki demeti ile süslenmiştir. Meyvelerin her birisi değişik renklerde boyanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X
ORJİNAL KULLANIMI: Konut				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Konut				
ÖNERİLEN KULLANIM: Konut veya bazı sosyal - kültürel faaliyetler				
HAZIRLAYANLAR: 30/03/2009 Doğan DEMİRCİ Arkeolog Özgür PERÇİN Arkeolog				
KONTROL EDEN: Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 01/06/2009 Gün ve 3162 Sayılı Kararıyla Tesciline.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: ISPARTA M24-b2				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Camii Mahallesi			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO: 4					ÇEVRESEL	1	2	3
	PAFTA: 13	ADA: 5	PARSEL:			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ESKİ HAMAM	YAPTIRAN: -	YAPAN:			MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:			VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Hamamın önünde bulunan ve hamama sonradan eklendiği düşünülen geniş kare mekan kiremit çatılıdır. Hamam soğukluk, ılıklik ve sıcaklık bölümlerinden oluşur ve kare planlıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		X		B		B		B		IZI VAR	
	X		C		X		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Gönen Belediyesi

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Gönen Belediyesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Hamamın önünde bulunan ve hamama sonradan eklendiği düşünülen kare planlı geniş bölüm kiremit çatılıdır. Hamam, içinde soğukluk, ılıklik, sıcaklık bölümlerinden oluşan kare planlı bir yapıdır. Kare planlı mekanın güneyinde bulunan yuvarlak kemerli kapının üzerinde ocak bacası şeklinde C ve S kıvrımlı detaylara sahip bir baca bulunmaktadır. Bu kapı iki adet tuvaletin bulunduğu kare planlı bir mekana açılır. Bu mekan kubbe ile örtülüdür. Buradan dikdörtgen planlı soğukluğa geçilir. Soğukluk ortada kubbe ile yanda çapraz yarım beşik tonozla örtülüdür. Orta kısımdan ılıkliğa geçilmektedir. Üst örtüsü soğukluk kısmına benzer ılıkliğın doğu kısmında beşik tonozla örtülü bir mekan vardır. ılıklikten sıcaklık kısmına girişin batısında beş köşeli geniş bir niş vardır. Bu niş'inin batısında küçük bir niş daha vardır. Bu mekanda kuzey-batıda özgün olmayan bir kurna bulunmaktadır. ılıkliğın güneyinden sıcaklık kısmına geçilir. Sıcaklık; ortada kare planlı pandantif geçişli kubbedir. Kubbede bir adet ortada, sekiz adet çevresinde aydınlık feneri vardır. Bu mekanın güneyinde bulunan açıklık küllhan ile bağlantılıdır. Burada güneyde ve doğuda iki adet köşeleri palmet kabartmalı iki kurna vardır. Orta mekanın doğusunda kare planlı pandantif geçişli kubbeli bir halvet vardır. Kubbede bir adet ortada, yedi adet çevresinde aydınlık feneri bulunur. Bu kısımda batı ve güneyde köşeleri motifli iki kurna vardır. Mermer kurnalar özgündür. Batıda kurnanın iki köşesinde kum saati şeklinde kabartma vardır. Güneyindeki mermer kurnanın iki köşesi palmet motiflidir. Orta mekanın batısında, sivri kör kemer ortasında bulunan, yuvarlak kemerli kapı ile diğer kare planlı halvete geçilir. Bu mekanda pandantif geçişli kubbelidir. Burada doğu hariç üç cephede üç kurna bulunmaktadır. Kurnaların iki köşesi palmet motiflidir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Hamam

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Hamam

HAZIRLAYANLAR:

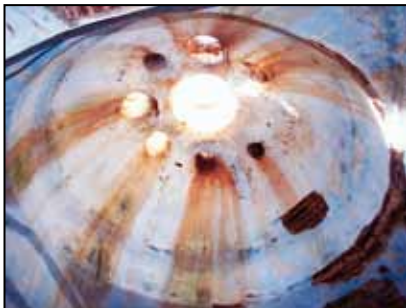
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Hülya KESKİNKILIÇ Mimar
Vakıflar Genel Md. uzmanlarınca hazırlanan rapor doğrultusunda düzenlenmiştir.

KONTROL EDEN: 05/11/2003

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

GÖZLEMLER: Harap durumdadır. Tahribi engelleyici önlemlerin alınarak onarılması gereklidir.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 11/11/2003 Tarih ve 6094 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
A YATAKHANESİ	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: Okul Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Betonarme iki katlı binanın çatısı kiremit kaplıdır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		X	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: L Formunda iki katlıdır. Batıda yer alan ana giriş basamaklı olup yüksekçedir. Betonarme binanın ikiye eğimli çatısı kiremit kaplıdır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: Yatakhane

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yatakhane

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

GÖZLEMLER: Bina halen yatakhane olarak kullanılmaktadır. İçine girilmedi.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
B YATAKHANESİ	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Betonarme iki katlıdır. Çatısı kiremit kaplıdır.

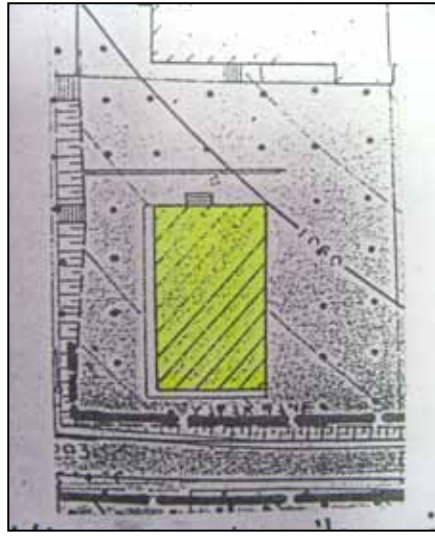
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yemekhanenin doğusunda iki katlı betonarme binadır. Binanın içindeki yatakhane odaları 10 ar kişilik düzenlenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: Yatakhane

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

GÖZLEMLER: Bina mevcut haliyle iyi durumdadır. Şu anda boşaltılmıştır.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
SİNEMA VE DERSHANE BİNASI	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: Okul Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi					
	YAPIM TARİHİ: 1945	KİTABE: -		VAKFIYE: -					

GENEL TANIM:

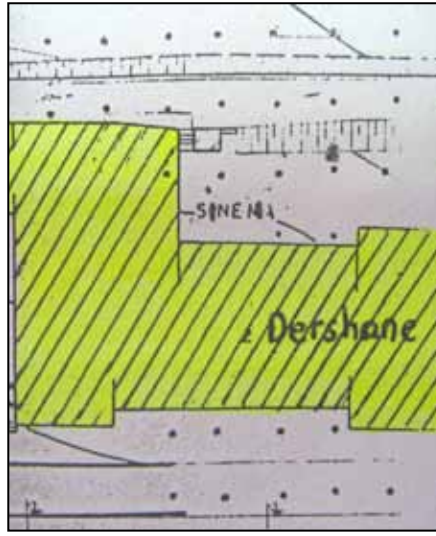
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
M.E.B.

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR: Sinema salonunun tavan ve iç düzenlemesinde değişiklikler, sınıflarda tadilat yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Ana dersane binası iki katlıdır. Giriş kısmı cumbalı olarak düzenlenmiştir. Dershaneler halen kullanılmaktadır. Dershaneler binasına bitişik olan sinemanın ana girişi güney kısımda yer alır. İki beton direkli anıtsal hale getirilen giriş kısmının arkasında sinema salonu yer alır. Salon 600 kişilik olup loca kısmını da içerir. Salonunu ahşap sandalyeleri ve duvar ile tavan kaplaması değiştirilmiştir. Halen kullanılmaktadır. Dershanelerden sinemaya giriş kısmında okulun ilk döneminde yapılmış bir Atatürk köşesi vardır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: Dersane ve Sinema Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Dersane ve Sinema Binası

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER		ONAY
2.	RAPOR		
3.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
4.	RÖLÖVE PROJESİ		
5.	RESTORASYON PROJESİ		
6.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.
7.	KROKİ		
8.	KİTABE		
	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
RESİM HANE	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: İki katlı, kırma çatılıdır.

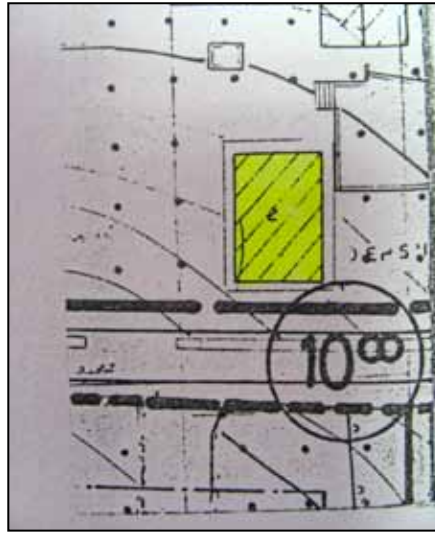
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKENURULUŞ: M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Okulun resim derslerinin yapıldığı iki katlı betonarme binanın çatısı kiremit kaplıdır. Zemin katta okulun gıda deposu bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: Resimhane

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

GÖZLEMLER: Dış yapı itibari ile iyi durumdadır. Resimhane kısmına girilmedi.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA L 25-c 2/Kadaströ Pafta:25				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: KÖY ENSTİTÜSÜ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
SİLAHLIK	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: 4.A Sınıf Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ: 1945	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Tek katlı, taş duvarlı tablo beton çatılıdır. Depo binası olup iki demir kapısı ve penceresi bulunur.

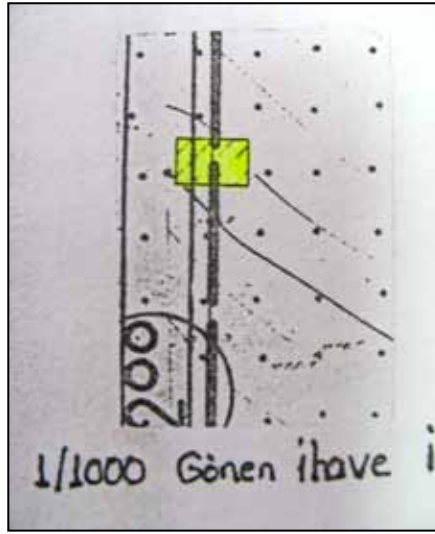
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		X		B		B	İZİ VAR
	C		C		X		C		C		X	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Taş duvarlı, tablo beton örtülü, iki katlı binadır. Köy Enstitüsü zamanında Milli Güvenlik dersinde atış talimi yapılan silahların konduğu depodur. İki demir kapı ve iki demir penceresi vardır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X

ORJİNAL KULLANIMI: Silahlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

GÖZLEMLER: Binanın şu anda orijinal işlevi olmamasından dolayı boştur. Binanın içine girilmedi.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Gün ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

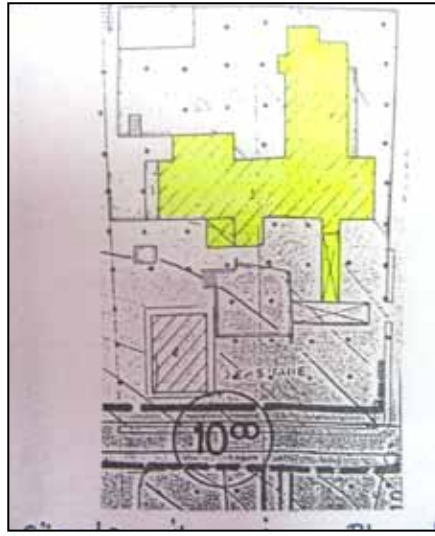
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
YEMEKHANE BİNASI (Çamaşırhane ve Isıtma Merkezi)	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: Okul Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi					
	YAPIM TARİHİ: 1945	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Şu anda kullanılan yemekhane salonu ile mutfak ünitesinin alt katında okulun genel ısıtma sisteminin kazan dairesi bulunur.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: M.E.B.							

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Yemekhane salonu ve mutfak ünitesinin bulunduğu yemekhanenin altında okulun ısıtma sisteminin bulunduğu kazan dairesi, soğuk hava deposu, çamaşırhane bulunmaktadır. Bu binada dönemini yansıtan kısım sadece çamaşırhane kısmı ve buradaki çalışır durumdaki aletlerdir. Binanın üst yemekhane ve mutfak kısmı sonradan yapılmıştır. Kazan dairesindeki kazanlar ve depoların zaman içinde değiştirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	
ORJİNAL KULLANIMI: Yemekhane ve Isıtma Merkezi-Çamaşırhane				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Yemekhane ve Isıtma Merkezi-Çamaşırhane				
ÖNERİLEN KULLANIM: -				
HAZIRLAYANLAR: Mustafa AKASLAN Müze Araş. İlhan GÜCEREN Arkeolog				
KONTROL EDEN: 14/12/1999 Nezihat IŞÇI Müze Müdür V.				

GÖZLEMLER: Bina birkaç defa tamirat geçirmiş ve eklemeler yapılmıştır.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA L 25-c 2/Kadastro Pafta:25				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
İDARİ BİNA	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: 4.A Sınıf Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: 1944 yılında okul öğrencileri tarafından yapılmış iki katlı beton binadır. Girişi havuzlu bir mekanla basamaklı olarak düzenlenmiştir.

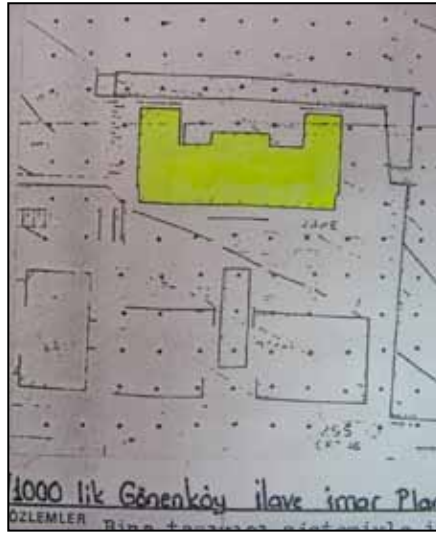
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		X		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: M.E.B.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: İki katlı binada, üst katta Müdür ve Müdür Yardımcıları odalarıyla Öğretmenler Odası ve İdari bölümler yer alır. Alt katta terzihane, kunduracı ve çay ocağı ile eski okul malzemelerinin depolandığı depolar mevcuttur. Kagir olan binanın girişi güneydedir. İkinci kattaki girişe havuzlu yolun bitimindeki iki taraflı merdivenle ulaşılır. Merdivenle çıkılan kısmı beton direklerle revak gibi düzenlenmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	X	X

ORJİNAL KULLANIMI: İdare Binası

BUGÜNKÜ KULLANIMI: İdare Binası

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezihat İŞÇİ Müze Müdür V.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 gün ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Köy Enstitüsü		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
LABORATUVAR	YAPTIRAN: M.E.B.	YAPAN: Okul Öğrencileri		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ: 1945	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Tek katlı betonarme binanın bodrum katında depolar mevcuttur. Üst katlar laboratuvar olarak kullanılmaktadır.

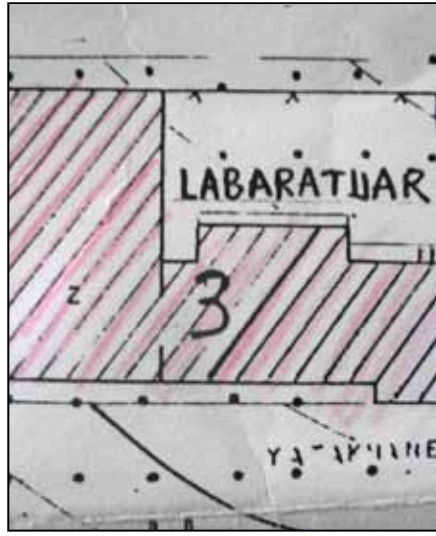
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		X		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
M.E.B.

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
M.E.B.

YAPILAN ONARIMLAR: Çatısı aktarılmış ve doğu tarafı lojmana çevrilmiştir.

AYRINTILI TANIM: Bodrum üzerine tek katlı betonarme binanın çatısı kiremitle kaplıdır. Binanın üst kat girişleri güneyde ve kuzeyde olmak üzere direkli olarak düzenlenmiştir. Sonradan güneydeki giriş iptal edilerek lojmana dönüştürülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Laboratuvar

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Laboratuvar

ÖNERİLEN KULLANIM: -

HAZIRLAYANLAR:

Mustafa AKASLAN Müze Araş.
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1999
Nezahat İŞÇİ Müze Müdür V.

GÖZLEMLER: Bina dıştan iyi durumdadır. İçine girilmedi.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/04/2000 Tarih ve 4584 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: ISPARTA M24-b2				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GÜMÜŞGÜN			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO: 4	PAFTA: 13	ADA: 5	PARSEL:		ÇEVRESEL	1	2	3
GÜMÜŞGÜN TREN İSTASYONU	YAPTIRAN: -	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
	YAPIM TARİHİ: 1911	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: İzmir-Aydın hattı kapsamında İngilizlerce yaptırılmıştır. İstasyon Yapısı, ambar, lojman, su deposu, gazhane ve tuvalet yapılarından oluşan bir kompleks halindedir.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	B		B		B		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: T.C.D.D.

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: T.C.D.D.

YAPILAN ONARIMLAR: Eski lojman yapısı terk edilerek yeni bir lojman binası yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: 1911 yılında İngilizlerce yapılmış olan Gümüşgün istasyonu; İstasyon yapısı, ambar, lojman, su deposu, gazhane ve tuvalet yapılarından ibarettir. Ana istasyon binasının bir kısmı tek, bir kısmı iki katlıdır. İki katlı bölümün üst katı misafirhane şeklinde tasarlanmıştır. Alt katta ise bekleme salonu, gişe, büro odaları gibi hizmet birimleri bulunmaktadır. Yapının ön kısmında (peron) üstü kiremit örtülü ahşap strüktürlü bir sundurma bulunmaktadır. Yapı taş yığma tekniğe inşa edilmiştir. Dış cephede su basman kotu üzerinden itibaren taş duvar görülmektedir ve bu taş duvar arasında dört sıra tuğla hatlı yapının etrafını dönmektedir. Ayrıca saçaklar da tuğladır. Kapı ve pencerelerin tamamı dikdörtgen formdadır. Ve çevrelerinde söve dönmektedir. Bu sövelerin üzerinde de basık kemer formunda tuğla söveler yer almaktadır. Yapı her iki kotunda da beşik çatı ile örtülmüştür, beşik çatı üzerinde marsilya tipi kiremit ile kaplanmıştır. Ayrıca bodrum katı da vardır. İstasyon yapısının hemen karşısında rayların diğer tarafında ambar yapısı bulunmaktadır. Bu yapıda istasyon yapısının dış görünüşüne uyumlu taş duvar ve tuğla hatlıdır. Beşik çatılıdır. Büyük tek bir mekanın yanında yapının bir ucunda iki katlı bir büro vardır. İçinden bir ray hattı geçmektedir. Lojman yapısı da istasyon binası ile aynı mimariyi göstermektedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	X	X		
ORJİNAL KULLANIMI: İstasyon ve Hizmet yapıları				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: İstasyon ve Hizmet yapıları				
ÖNERİLEN KULLANIM: İstasyon ve Hizmet yapıları				
HAZIRLAYANLAR: 05/11/2003 Melike GÜL Şehir Plancısı Utku OĞUZ MİMAR				
KONTROL EDEN: 5/11/2003 BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				
				H.Bülent

GÖZLEMLER: Günümüzde az da olsa seferlerin devam ettiği istasyonda, lojman yapısı hariç diğer yapılar sağlam ve kullanılabilir durumdadır.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 11/11/2003 Gün ve 6098 Sayılı Kararıyla Tescilline.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: GÖNEN	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Gümüşgün Köyü			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3					
ADRESİ: Gönen İlçesi, Gümüşgün Köy içerisi		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3					
		PAFTA: 9	ADA: 48	PARSEL: 4		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3					
SINAN DEDE TÜRBESİ	YAPTIRAN:	YAPAN: Belli Değil			MİMARİ ÇAĞI: Bilinmiyor. Osmanlı Döneminde yapılmış ya da onarılmıştır.									
	YAPIM TARİHİ: Bilinmiyor	KİTABE: Yok			VAKFIYE: Yok									
GENEL TANIM: Sekizgen planlı türbe, içten tavanı kontrplak kaplı, dıştan kırma çatılıdır. Çatısının üzeri Marsilya tipi kiremitle kaplıdır. Türbenin giriş kısmında taç kapı sivri kemerli ve kenarlar dışbükey silmelidir. Kapı dikdörtgen formu, mermer söveli ve basık kemerlidir. Kitabe bulunmamaktadır. Türbe sekizgen planlı blok taş platform üzerinde inşa edilmiştir. Dörtkenarda altta dikdörtgen üstte daha küçük aydınlık pencereleri vardır. Altta bazı pencereler sonradan iptal edilerek pencere boşlukları kapatılmıştır.														
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X A C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X A C	RUTUBET	X B C	YOK	İZİ VAR	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Baladız (Gümüşgün) Köyü Tüzel Kişiliği					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Baladız (Gümüşgün) Köyü Tüzel Kişiliği									

YAPILAN ONARIMLAR: Bilinmiyor.

AYRINTILI TANIM: Sekizgen türbenin duvarlarının dış yüzeyleri yığma moloz taştır. Dış cepheleri kireç harcıyla sıvalıdır. Ancak kireç harcının büyük bölümü dökülmüştür. Giriş kapısının olduğu cephe düzgün kesilmiş köfke taş kaplıdır. Giriş cephesindeki yüksek kör sivri kemerli köfke taş, altta yer alan dikdörtgen formlu basık kemerli kapı açıklığı ise mermerdir. Taç kapı taşkınlığının etrafına yivli, süslemesiz bir silme çevreler. Yan duvarlardan dördünde; altta dikdörtgen, üstte sivri kemerli birer pencere vardır. Ancak bu pencerelerden bazıları sonradan kapatılarak iptal edilmiştir. Üstteki sivri kemerli pencerelerin bazıları ise sonradan dikdörtgen formlu olarak değiştirildiği tahmin edilmektedir. Duvar kalınlıkları yaklaşık bir metreden biraz fazladır. İç duvarları harç sıvalıdır. Pencere kenarlarında kolayca işlenebilen yerel taş köfke kullanılmıştır. Plan açısından Selçuklu dönemi kümbetlerine benzeyen kümbetin kitabesi bulunmamaktadır. Girişi yaklaşık 150 cm yüksekliğinde demir, tek kanatlı bir kapıdan sağlanmaktadır. İçerisinde Sinan Dede'ye ait olduğu söylenen Doğu-Batı doğrultulu bir sanduka bulunmaktadır. Sinan Dede'nin 1180 ile 1270 yıllarında yaşadığı hususu, Gümüşgün Köyü Kültür Derneği tarafından iddia edilmektedir. Türbe yapısının çatısının da sekizgen olabileceği, ancak depremler ve diğer doğal tahribatlar nedeniyle yıkılarak, sonradan kırma çatılı olarak inşa edildiği düşünülmektedir. Vakfiye ya da kitabesi bulunmadığından yaklaşık bir tarihlendirme yapılması mümkün bulunmamaktadır. Ancak civardaki, mimari açıdan buna benzeyen türbeler ile karşılaştırıldığında veya giriş kapısının üzerindeki basık kemerin varlığı düşünüldüğünde, muhtemelen Osmanlı dönemine ait olabileceği ya da Osmanlı döneminde onarım gördüğü söylenebilir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
		X	X	
ORJİNAL KULLANIMI: TÜRBE				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: TÜRBE				
ÖNERİLEN KULLANIM: TÜRBE				
HAZIRLAYANLAR: Doğan DEMİRCİ Arkeolog Özgür PERÇİN Arkeolog				
KONTROL EDEN: Mustafa AKASLAN Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 26.03.2009 tarih ve 3040 Sayılı Kararıyla Tesciline.

7.5. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Höyükler-Antik Kentler-Nekropoller

CONANA ANTİK KENTİ KALINTILARI

GÖNEN HÖYÜK

**İNCİRLİ KAYA
ODA MEZARLARI**

**İNCİRLİ KAYA
ODA MEZARLARI**

AKYOKUŞ TEPE

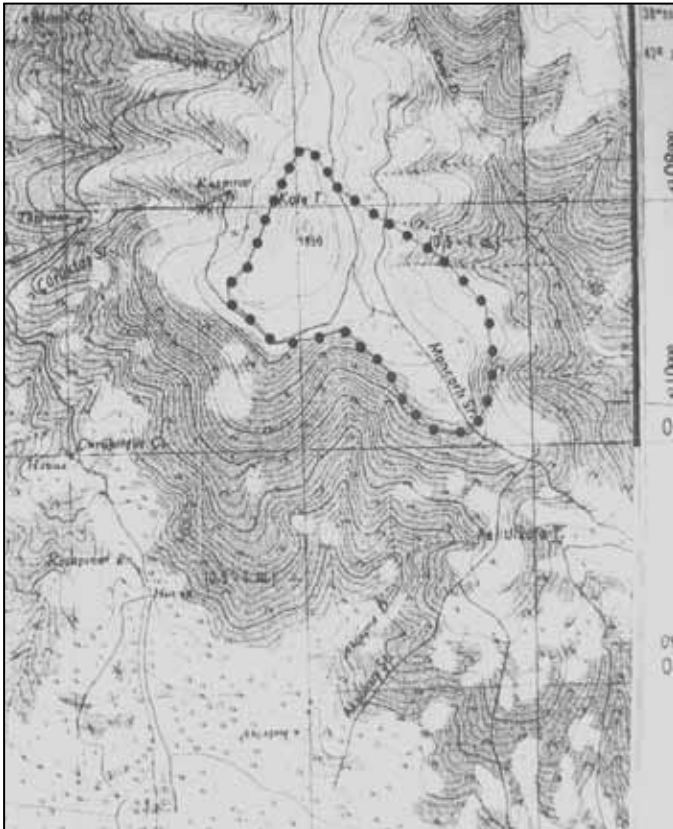
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 46		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : GÖNEN	MAHALLE , KÖY VEYA MEVKİİ:	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: GÖNEN HÖYÜK						
GENEL TANIM: Gönen kasabasının 2 km. güneyinde 4 m. yükseklikte kanalın hemen yanındadır. Burada ilk tunç çağ yerleşmesinin yanı sıra M.Ö.İ.bin yılına ait kırmızı astar üzerine siyah boya benekli keramikler bulunmaktadır. Keramikler üzerinde yiv, oluk, çizgi bezekler yanında kabartmalar da bulunmaktadır. Tutamaları çeşitlidir.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı						
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.						
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : A-1			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ : M.ÖZSAİT, V.Araştırma Sonuçları Toplantısı Bildirileri, Ankara 1986, s.328			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.05.1990 tarih ve 760 Sayılı Kararıyla Tesciline.			
GÖZLEMLER : Su boşaltma kanalının hemen güneyinde yer alan höyüğün batı ve güney kenarları tahrip REVİZYON olmuştur.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

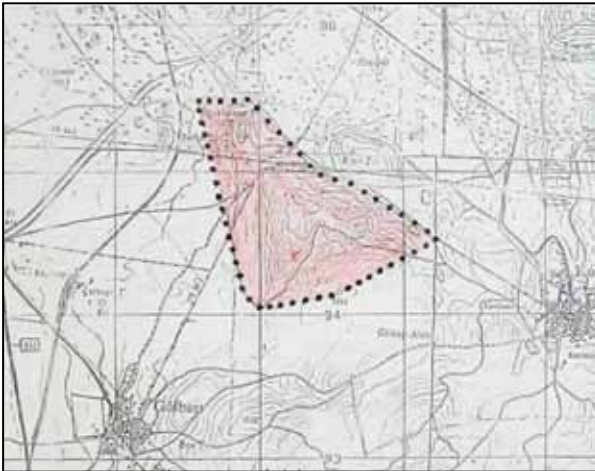
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M 24 - b2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : GÖNEN	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Kaletepe Mevkii	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: CONANA ANTİK KENTİ KALINTILARI				
<p>GENEL TANIM: Gönen İlçesi'nin Kuzey-batısında, ilçe merkezinden yaklaşık 3 kilometre mesafede, 1656 metre rakımlı Kaletepe adı verilen yüksekçe bir dağın yamaçlarında yer almaktadır. Kaletepe'nin yamacında bulunan, ISPARTA M 24-b2 nolu 1/25000 ölçekli haritada "Mancarlı Sırtı" olarak gösterilen alanda, 1483 metrelik bir yükseltiden başlayarak, yaklaşık çapları 5 metre ile 9 metre arasında değişen etrafı dairesel olarak düzgün kesme taşlarla çevrili, üst tarafı traşlanmış ve bazen de ortası kaçak kazılar sonucu kazılarak oyulmuş tümülüs mezarlar bulunmaktadır. Bu tümülüs mezarların bazılarının dromoslu oldukları, bazılarının ise ortalarında Doğu-Batı yönünde uzanan dikdörtgen planlı ve büyük düzgün blok taşlardan yapıldığı anlaşılan mezarların yer yer açığa çıktığı görülmüştür. Tümülüslerin üzerinde Geç Hellenistik-Erken Roma dönemine ait günlük mutfak kullanım eşyası seramik parçaları vardır. Mancarlı Sırtı'ndan Kaletepe'nin zirvesine doğru tırmanışta; işlevi tam anlaşılamayan kare planlı binaların kalıntıları temel seviyesindeki duvarlarından izlenebilmektedir. Antik kentin kalıntılarının Kaletepe zirvesine kadar yayılmaktadır. Zirvede sarnıca rastlanması ve işlevi anlaşılamayan değişik tipte bazı mekânların da yer alması nedeniyle, kalıntılara göre burada bir küçük kale yapısının bulunduğu tahmin edilmektedir.</p>				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Bina temelleri ayakta				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik			KORUMA DERECESESİ : I. Derece Arkeolojik Sit	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 09/04/2008 Doğan DEMİRCİ Arkeolog Özgür PERÇİN Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : ..04/2008 İlhan GÜCEREN Müze Müdürü V.	
YAYIN DİZİSİ :				
GÖZLEMLER : İlçeden uzakta, kaçak kazılara açık. Korunmasız. Bina temelleri, iki adet kule, nekropol alanı ve sur duvarları var.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.05.2008 tarih ve 2439 Sayılı Kararıyla Tesciline.	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

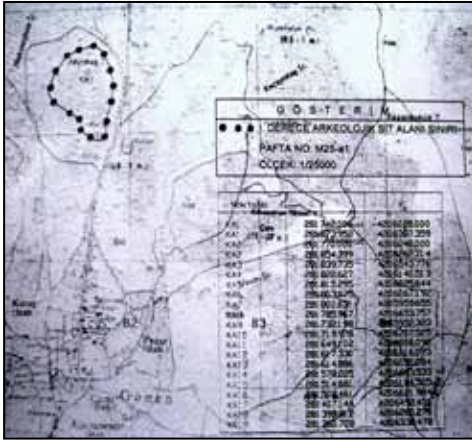
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 24- b2-3		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : GÖNEN	MAHALLE, KÖY VEYA MEVKİİ: KOÇTEPE KÖYÜ	KADASTRO			
			PAFTA: -	ADA:-	PARSEL:-	
ADI: KOÇTEPE İNCİRLİKAYA ODA MEZARLARI						
GENEL TANIM: Isparta-Burdur yolunun doğusunda İncirlikaya Tepe mevkiindedir. 6 mezar toprak düzeyinin üstünde kayada, 1 tane dromoslu mezar tepenin güney doğusunda tarla içinde, ikinci dromoslu mezar odası güneydoğudaki tepenin ilk eteğinde son mezar odası da bu alandadır. Mezarların iki tanesi dromosludur. 8 nolu mezarın içi iki odalı olup 4 adet kline ihtiva eder. 3-5-8 nolu mezarların çatısı iki tarafa eğimlidir. Mezarlardan iki dromosludur. Cephesi kaya yüzünde olanların ön kısmı traşlanmış ve kapı kenarlarını bantlarla çevirmişlerdir. Roma Dönemi mezarlarıdır. Pisidia kaya mezarlarının diğer örnekleriyle benzerlik içindedir.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı ve tahribat						
ŞİMDİKİ DURUM : Mevcut tesbit edilmiş mezarların tamamı kazılmış ve soyulmuş.						
SİT POTANSİYELİ : 1. Derece Arkeolojik Sit.				KORUMA DERECEŚİ :		
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok				HAZIRLAYANLAR : 24/05/2001 İlhan GÜCEREN Arkeolog Nejat GÜLŞEN Müze Araş.		
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit				KONTROL EDEN : Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.		
YAYIN DİZİSİ : Yok				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 29.08.2001 tarih ve 5146 Sayılı Kararıyla Tesciline.		
GÖZLEMLER : Kaya mezarlarının olduğu sahada yoğun bir tahribat var. 6 ve 8 nolu mezarlar yakın zamanda tahribata uğramıştır.				REVİZYON		
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :		

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M 25 - a1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : GÖNEZ	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Akyokuş Mevkii	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: AKYOKUŞ TEPE ANTİK YERLEŞİMİ VE NEKROPOL ALANI				
GENEL TANIM: Gönen İlçe Merkezinin yaklaşık 1 km. kuzeyinde, yaylaya çıkan orman yolunun batı bitişiğinde, 1267 m. yüksekliğinde doğal bir tepedir. Tepenin yamaçlarında ve zirvesinde farklı dönemlere ait seramikler ve büyük şekilsiz inşaat taşları izlenmektedir. Önceki yıllarda, piknik alanı haline getirmek maksadıyla tepenin zirvesi 1-1,5 m. tesviye edilerek tamamen düzleştirilmiş, yamaçlarda 5 farklı teras oluşturularak ağaçlandırma ve bu ağaçları sulamak için bir sistem yapılmıştır. Tepenin yamaçlarında yer yer kaçak kazı çukurlarına da rastlanmıştır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tepenin zirvesine kadar yol mevcut olup piknik alanı olarak düzenlenmiştir.				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik			KORUMA DERECESİ : I. Derece Arkeolojik Sit	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Yrd.Doç.Dr. Bilge HÜRMÜZLÜ ve Bakanlık Temsilcisi Bülent OKTA tarafından tespit edilmiştir. Doğan DEMİRCİ Arkeolog Özgür PERÇİN Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : I. Derece Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.12.2009 tarih ve 3648 Sayılı Kararıyla Tesciline. 23.02.2010 tarih ve 3847 Sayılı Kararıyla sınırlarının düzenlenmesine.	
GÖZLEMLER : İlçeden uzakta, kaçak kazılara açık ve korunmasız. Belediyece yapılan düzenlemeler oldukça büyük tahribata yol açmıştır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

8. KEÇİBORLU

KEÇİBORLU İLÇE HARİTASI

HASAN HÜSEYİN SARNICI

KOCA ÇEŞME

HACI HÜSEYİN SARNICI

KEÇİBORLU TREN İSTASYONU

8.1. TARİHÇE:

Burdur gölünün kuzeyinde bulunan Keçiborlu ilçesi sınırları içinde tespit edilebilmiş en eski buluntular Tunç Çağ'a (MÖ 3000–1200) ait yerleşimin bulunduğu Keçiborlu Höyük (Dört Yol) ve Kılıç Höyük'de (Kılıç) bulunmuştur. Hitit dönemindeki (MÖ 1800-1200) metinlerde bugünkü Keçiborlu ilçesi topraklarında içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşsa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender'in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış daha sonra Büyük İskender'in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında MÖ 281 tarihinde yapılan Kurupedion savaşı ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia (Dinar) barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış daha sonra Asia Eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntasın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır.

Pisidia Bölgesinin kuzey batısında Frigya sınırına yakın olan Anaua (Acı Göl) ve Askania (Burdur Gölü) gölü arasındaki arazide kalan Baris (Fari) antik kenti bugünkü Kılıç kasabası yakınlarındadır. Kentin kuruluş tarihi hakkında herhangi bir bilgi yoktur. Baris kentinin adı Ptolomaios ve Hierokles'de geçmektedir. 1948 yılında L. Robert bulduğu bir kitabeyle antik kentin Kılıç kasabası yakınındaki Fari'de olduğunu belirtmiştir. Hellenistik (MÖ 334–30) Dönemden, Roma dönemi sonuna kadar sikke basan kentten herhangi bir kalıntı olmamakla birlikte, Kılıç kasabası içindeki çeşme inşaatında kullanılmış olan Roma Dönemi mimari parçalar, Isparta Müzesine nakledilen Kapaksız Lahit ve Yunanca kitabe dışında kasaba civarındaki kayaya oyulmuş tekne ve oda mezarların bulunmasından civarda bir kent kalıntısının olduğu bilinmektedir. Bölge Roma İmparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Türkler, Malazgirt Muharebesinden sonra Batı Anadolunun birçok kısmını ele geçirdiler. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği, gerek Bizansın güçlü savunması, gerek Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli olmadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar'la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıç Arslan zamanında (1156–1192) yoğunlaşan savaşlar 1176 yılında yapılan Miryakefalon zaferiyle dönüm noktasına ulaştı. 1182 yılından kısa bir müddet önce Keçiborlu ve havalisi Selçuklu egemenliğine girmiştir, Isparta ve civarının 1204 yılında Anadolu Selçuklu Sultanı III. Kılıç Arslan tarafından fethedilerek Türk hakimiyetine katılmasıyla bölgenin Selçuklu egemenliğine girişi tamamlandı. 1301 yılında Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren bölge beyliğin ikiye ayrılmasından sonra Dünder Bey'in tarafında kalmıştır. Merkezi Uluborlu olan Hamidoğlu Beyliği bünyesinde Keçiborlu bucağı olarak İlyas Bey zamanında Gönen'e bağlanmıştır Bu durum Gönen Kadısı İsa bin Hamza tarafından H.876/ M.1472 tarihinde Keçiborlu'da bulunan Şeyh Şikem Zaviyesine Agros Müderrislerinin tasdiki ile verilmiş vakfiyeden anlaşılmaktadır. İlyas Beyin oğlu Kemaleddin Hüseyin Bey de 1380 yılında Osmanlı Padişahı I. Murat ile yaptığı anlaşma sonucunda 80.000 altın karşılığında, Isparta ve havalisini Osmanlı egemenliğine bırakmıştır. Keçiborlu'nun Kozluca, Eber, Aydoğmuş, Ovacık, Yaka, Yassıören, Çıgırı, Beltarla, İlyas, Hamallar, Senir, Hamidiye, Kuyucak, Kılıç, Gölbaşı, Geresin olmak üzere 17 bölük yerleşim yeri var idi. Osmanlı Devleti dönemindeki kayıtlarda Kılıç ve Senir

kasabaları civarında Burunköy, Fari, Yağbasan, Danişment adlarına rastlanmamaktadır. H.1293/M 1876 yılındaki Osmanlı-Rus (93) Harbi sırasında meydana gelen Plevne kuşatmasından sonra, Rumeli göçmenlerinden Ruscuk, Hezergrat ve Pazarcıklı muhacirlerin bir kısmı, Söğüt Dağı'nın bazı yerlerine yerleştirilmişlerdir.

8.2. COĞRAFİ KONUM:

Keçiborlu, 300 12' doğu boylamı ve 370 00' kuzey enlemi üzerinde, Akdeniz Bölgesinin, Göller yöresinde yer almaktadır. Ortalama rakımı 1010 m ve yüzölçümü 562 km² dir. Doğusunda Isparta Merkez ilçesi, güneyinde Burdur Gölü, kuzeyinde Gönen ve Uluborlu ilçeleri ve batısı Afyon ilinin Dinar ve Başmakçı ilçeleriyle çevrilidir. Burdur Gölü'nün 22 km'lik kuzey kıyı şeridi Keçiborlu sınırları içerisinde yer almaktadır. İlçe E24 Devlet karayolu üzerinde, Isparta il merkezine 40 km uzaklıkta olup, bölgenin yol ağının kavşak noktasındadır. Ankara, Antalya, İstanbul ve İzmir karayolu ile Isparta-Burdur demiryolu geçmektedir. Süleyman Demirel Havalimanı ilçe sınırlarındadır.

İlçe, Batı Torosların kuzey uzantıları üzerinde yer almaktadır. İlçenin en yüksek yeri, 1890 m ile Akdağ'dır. İlçenin güney ve güneydoğusunda, Kılıç, Senir ve Gümüşgün ovaları vardır. Bitki örtüsü bakımından zengin değildir. Söğüt dağları çam, ardıç, pınar, meşe ve maki ile kaplıdır. 1976 yılından sonra Orman Bakanlığı Erozyonu Önleme ve Ağaçlandırma Proje çalışmaları sonucunda erozyon sahası kalmamıştır.

Keçiborlu, Akdeniz Bölgesinde bulunmasına rağmen kışlar kurak, soğuk ve sert, yazları ise sıcak ve kurak geçmektedir. Genellikle yağışlar kış ve bahar aylarındadır. Yıllık yağış ortalaması 615 mm'dir. Önemli akarsuyu olmamasına karşın 1986–1989 yılları arasında yapımı gerçekleştirilen bir göleti vardır.

8.3. ANITSAL YAPILAR

Camiler-Çeşmeler-Sarnıçlar-Resmi Binalar

SİNAN BEY CAMİİ

HACI EMİN SARNICI

ASLANLI ÇEŞME

İNCESU KÖYÜ CAMİ - AYRINTI

İNCESU KÖYÜ CAMİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: İncesu Beldesi			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: Köyiçi mevkii		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 23	ADA:	PARSEL: 3540		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
İNCESU KÖYÜ CAMİ	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: (USLUP) YÖRESEL					
	YAPIM TARİHİ: M.1692(?)	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: İncesu Beldesi Merkezinde, kare planlı, kırma çatılı, marsilya tipi kiremit ile örtülü, kuzey-batı köşesinde tek şerefeli bir minareye sahip köy camisidir.

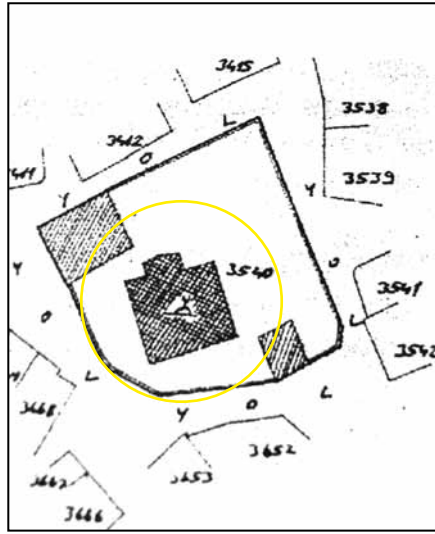
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	X	YOK	
	B		B		B		B		B		B	B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: İncesu Köy Tüzel Kişiliği (Belediye)

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
İncesu Belediyesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Cami çeşitli dönemlerde bakım ve onarımlar geçirmiş, çeşitli eklentiler yapılmış, minare ve batı cephesindeki giriş mekanı yapıya sonradan eklenmiştir.

AYRINTILI TANITIM: İncesu Beldesi Merkezinde yer alan cami bahçesinde, tek şerefeli minareye sahip bir cami, wc yapısı ile imam-lojman niteliğinde tek katlı beşik çatılı bir yapı bulunmaktadır. Bahçede yoğun olarak bulunan ibrelî ağaçlar grubu (çam, sedir vb.) sebebi ile cami yapısı genel olarak algılanamamaktadır. Ana yapısı kare mekânli olan caminin batı kısmına kuzey tarafı giriş mekanı, güney kısmı depo olarak kullanılan cemekevanlı bir bölüm eklenmiştir. Bu eklenti bölümü de örtün ana çatı kırma çatı formundadır ve marsilya tipi kiremit ile örtülmüştür. Camiye, batısındaki cemekevan ekleniminin kuzeyindeki kapıdan girilir. Camii ana mekânına ise caminin batı cephesinde ve yaklaşık cephe ortasında yer alan çift kanatlı ahşap bir kapı ile girilir. Giriş kapısının yaklaşık 1 metre içerisinde cami döşemesi seki yaparak bir basamak yükselmektedir. Cami iç mekânının da taşıyıcı çevre duvarları dışında cami ana mekânını üç sahna bölen iki sıra halinde altı silindirik kolon bulunmaktadır. Bu kolonların kuzey güney istikametinde açıklıklar "Bursa Kemerleri" ile geçilmiştir. Camii güney duvarında orta sahna çinili seramik ile kaplanmış mihrap, batı sahnda ahşap minber, doğu sahnda köşede ise vaaz kürsüsü yer almaktadır. Mekânın kuzey kısmında cephe duvarında ise kadınlar mahfili yer almaktadır. Caminin en büyük özelliği ahşap tavanlarıdır. Camiyi oluşturan üç ayrı sahından doğu ve batıda enine ahşap kirişlemeler bulunmaktadır. Bu ahşap kirişlemelere kök boya ile bitkisel ve geometrik desenler çizilmiştir. Etrafı bordür ile dönülmüştür. Bu bordür de ahşap ve renklidir. Orta akstaki tavan ise iki ayrı motifle şekillendirilmiş ve her iki motif alanın ortasına iki farklı altıgen ve dairesel geometride tavan göbeği yapılmıştır. Orta akstaki bu tavan ile kolonların taşıdığı kiriş bağlantısı tonozvari bir içbükey şeklindedir. Cami, içerisindeki ahşap tavan işleri ve mekansal özellikleri açısından, kültür varlığı olarak tescilli bulunan Burdur-Çavdır İlçesi Bölmeşin (Dengere) Köyü Cami ve Burdur-Kemer İlçesi İbrahim Çavuş Cami ile benzerlik göstermektedir. Bu yüzden ahşap tavanların yöresel bir mimari öge olduğu ve belli bir dönemde bu yörede uygulandığı sonucuna ulaşılabilir. Cami giriş kapısı yanında caminin adının yazılı olduğu mermer levhada (R-1108 / M.1692) tarihleri yazmakla birlikte zaman içerisinde hem caminin ayakta kalması ve onarımı, hem de günün ihtiyaçlarına göre geliştirilmesi için eklentiler ve değişiklikler yapılmış, tek şerefeli minaresi de üzerindeki levhadan da anlaşılacağı üzere 1958 yılında eklenmiştir. Yapı özellikle ahşap işçiliği ve mekansal özelliği ile yöresel-kırsal cami minaresinin iyi bir örneğidir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
		X	X	
ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ				
ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ				
HAZIRLAYANLAR: Utku OĞUZ Mimar Fatih ÖZDEL Arkeolog Melike GÜL Şehir Plancısı Gökhan BENZET Peyzaj Mimarı				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

GÖZLEMLER: Harap durumdadır. Tahribi engelleyici önlemlerin alınarak onarılması gereklidir.

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 25.03.2005 Tarih ve 332 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 143		PARSEL: 1	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
SİNAN BEY CAMİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: Minare kaidesinde iki satırlık bir kitabe mevcuttur.		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı olan camii, taş duvarlara sahip olup marsilya kiremidi kaplı kırma çatı ile örtülüdür Caminin kuzey, batı ve doğu cephelerden giriş kapısı bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	A	İYİ	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X	ORTA		B		X		B		X		B	IZI VAR
	C	FENA		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

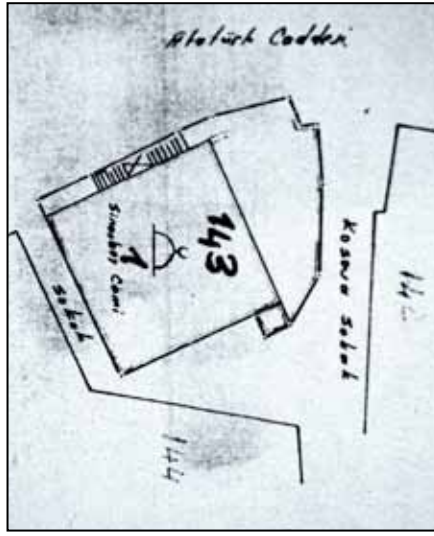
VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

VAKIFLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

YAPILAN ONARIMLAR: -

AYRINTILI TANIM: Kareye yakın dikdörtgen planlı olan cami taş duvarlara sahip olup, marsilya kiremidi kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Caminin kuzey, batı ve doğu cephelerinden giriş kapısı bulunmaktadır. Kuzeydoğu köşede yer alan minarenin kesme taştan örtülmüş yüksek kare kaidesi bulunmaktaydı. Üçgen papuç bölümünden sonra ince bir bilezikle silindirik gövdeye geçmektedir. Gövde bir bilezikle sona ermekte şerefe, petek ve külah ile minare sonlanmaktadır. Minarenin tamamında kesme taş kullanılmıştır. Minare kaidesinde iki satır halinde mermer kitabe mevcuttur. Kuzey cephenin alt bölümünde sonradan eklenmiş betonarme bölüm yer almaktadır. Bu cephede alt sırada yuvarlak kemerli dört adet dikdörtgen formulu pencere ve ortalarında yuvarlak kemerli kapı bulunmaktadır. Üst sıra cephenin özgün taş duvarları arasında beş adet dikdörtgen formulu yuvarlak kemerli pencere vardır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	

ORJİNAL KULLANIMI: Cami

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami

ÖNERİLEN KULLANIM: Cami

HAZIRLAYANLAR:

Özden OFLU Sanat Tarihçi
Selahattin AKIN Mimar

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

	EKLER		ONAY
1.	RAPOR	X	
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 09.07.2009 Tarih ve 3222 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: İNCESU BELDESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ: Köyüçi mevkii		KADASTRO: ISPARTA			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 23	ADA:		PARSEL: 3393	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
ASLANLI ÇEŞME	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Yuvarlak kemerli, dikdörtgen formlu, taş malzemeden yapılmış sokak çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

İncesu Köy Tüzel Kişiliği (Belediye)

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

İncesu Belediyesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşme üzeri kırma çatı formda saç ile örtüldür. Çeşme yapısının dışında çeşitli resimler ve motifler ile boyanmıştır.

AYRINTILI TANIM: İncesu Belde Merkezinde, Belediye binasının batısında bir meydana bakan dikdörtgen formlu, kesme moloz taşlardan yapılmış yuvarlak kemerli, saçak ve kemer ayaklarının bastığı kotlarda kademeli silmeleri bulunan bir çeşmedir. Çeşme içerisinde devşirme blok kesme taşın da yer aldığı görülmektedir. Çeşmenin orta kısmında iki tane küçük dikdörtgen formlu niş vardır. Çeşmenin üzeri saç malzemeden kırma formlu bir çatı ile örtülmüş olup, cephesinde çeşitli resim ve motifler ile çeşmeye adını veren iki aslan kabartması bulunmaktadır. Aslan kabartmalarının arasında 1932 tarihi yazmakla beraber bu mevkiye yakın bir noktada bulunan "Koca Çeşme" ile aynı dönemde yapıldığı düşünülmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: ÇEŞME

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Melike GÜL Şehir Plancısı
Gökhan BENZET Peyzaj Mimarı

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 25.03.2005 Tarihi ve 332 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: İNCESU BELDESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ: Köyiçi mevkii		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 22	ADA:		PARSEL: 3427	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
KOCA ÇEŞME	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Yuvarlak kemerli, dikdörtgen formlu, taş malzemeden yapılmış sokak çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

İncesu Köy Tüzel Kişiliği (Belediye)

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

İncesu Belediyesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşme üzeri kırma çatı formda saç ile örtülmüştür.

AYRINTILI TANITIM: İncesu Belde Merkezinde, bir meydana bakan dikdörtgen formlu kesme ve moloz taşlardan yapılmış, yuvarlak kemerli bir çeşmedir. Çeşmenin saçak ile kemer ayaklarının bastığı kotalarda kademeli silmeler vardır. Çeşme içerisinde blok kesme devşirme bir taş da bulunmaktadır. Kemerli kısmının içerisindeki kitabede H.1303 (M.1885) tarihi okunmaktadır. Çeşmenin orta kısmında da küçük dikdörtgen bir niş vardır. Çeşmeye saç malzemeden bir kırma çatı yapılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: ÇEŞME

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Melike GÜL Şehir Plancısı
Gökhan BENZET Peyzaj Mimarı

KONTROL EDEN:

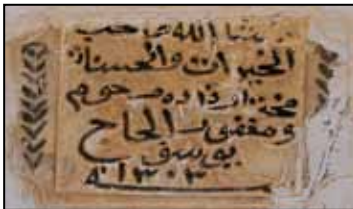
H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 25.03.2005 Tarih ve 332 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: İNCESU BELDESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	X	3
ADRESİ: Çayderesi Caddesi		KADASTRO: ISPARTA			ÇEVRESEL	1	2	3
	PAFTA: 23	ADA:	PARSEL: 3641		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ÇELİKLER ÇEŞMESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: (USLUP) YÖRESEL				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Sivri kemerli, dikdörtgen formlu, taş malzemeden yapılmış sokak çeşmesidir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

İncesu Köy Tüzel Kişiliği (Belediye)

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

İncesu Belediyesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Sivri kemerli, dikdörtgen formlu, taş malzemeden yapılmış sokak çeşmesidir.

AYRINTILI TANIM: İncesu Belde Merkezinde, sokak köşesinde ve eski çamaşırhaneye bitişik konumda olan çeşmenin sivri kemerinin iç kısmında küçük bir niş vardır. Genelde moloz taşlardan yapılmış ve sıvanarak mavi renge boyanmış olan çeşmenin kemerlerinin bastığı taşlar kesme blok taşlardır. Çeşme yapısının üstünü kapatan kırma çatı formlu saç malzemeden yapılmış olan çatı oldukça kötü durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: ÇEŞME

BUGÜNKÜ KULLANIMI: ÇEŞME

ÖNERİLEN KULLANIM: ÇEŞME

HAZIRLAYANLAR:

Utku OĞUZ Mimar
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Melike GÜL Şehir Plancısı
Gökhan BENZET Peyzaj Mimarı

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	REVİZYON
2.	FOTOĞRAF	
3.	RÖLÖVE PROJESİ	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 25.03.2005 Tarih ve 332 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 24 – b 4								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SENİR KASABASI		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	X 2 3						
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL: 3393	ÇEVRESEL	1 2 3					
						ÇEVREYE AYKIRI	1 2 3					
HACI EMİN SARNICI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI									
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFİYE:									
GENEL TANIM: Senir Kasabasının kuzeyinde, kuş uçuşu yaklaşık 5 km. mesafede Kırardı mevkiindedir. 1/25 000 lik haritada Sucuk Kuyusu olarak geçen sarnıç, yaklaşık 70 cm. yüksekliğinde, 5 x 12 m. ebatlarında doğu – batı doğrultusunda derinlemesine dikdörtgendir.												
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:			BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:									
YAPILAN ONARIMLAR: 1945 ve 1967 de onarım geçirmiştir.												

AYRINTILI TANIM: Senir Kasabasının kuzeyinde, kuş uçuşu yaklaşık 5 km. mesafede Kırardı mevkiindedir. 1/25 000 lik haritada Sucuk Kuyusu olarak geçen sarnıç, yaklaşık 70 cm. yüksekliğinde, 5 x 12 m. ebatlarında doğu – batı doğrultusunda derinlemesine dikdörtgendir. Duvarlar moloz taş örgüdür. 1967 yılında yapılan bir onarımla tabla betonla örtülmüştür. Batı duvarda giriş aksında küçük bir havalandırma penceresi vardır. Giriş doğu yüzün ortasından yaklaşık 80 cm. genişliğinde ve 180 cm. yüksekliğinde yuvarlak kemerli bir kapıdan sağlanmaktadır. Sarnıç içine güneye dönen merdivenlerden inilmektedir. İçeride de duvarlar moloz taş örgüdür ve horasan harcıyla sıvanmıştır. Sonradan yapıldığı anlaşılan bir sıvalı bölümün üzerinde tamir tarihi 1945 yazılmıştır. Üstü düzgün kesme taştan yapılmış tonozla örtülmüştür. Tonoz iki noktada yine düzgün kesme taşlı kemerlerle desteklenmiştir. Kuzey ve güney duvarlarında sarnıcı besleyen iki adet su kanalı mevcuttur. Şu anda sarnıçta su bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI:	SARNIÇ			
BUGÜNKÜ KULLANIMI:	SARNIÇ			
ÖNERİLEN KULLANIM:	SARNIÇ			
HAZIRLAYANLAR:	Behçet SÜZEN Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araştırmacısı			
KONTROL EDEN:	Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü			

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFİYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 23.12.2004 Tarih ve 163 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: M 24 - a 3				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SENİR KASABASI			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: Senir Kasabası Keçiöborlu/ISPARTA		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA: 56	ADA:	PARSEL: 3393		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
Hacı Hüseyin Sarnıcı (Kçk. tepecik)	YAPTIRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:			VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Senir Kasabasının yaklaşık 6 km. batısında, Tepecik Mahallesiine giden yolun güney kenarındadır. Sarnıç dışardan yaklaşık 10 x 15 m. ebatlarında ve yaklaşık 1,5 m. yüksekliğindedir. Ortasında 1,5 m. yüksekliğinde sekizgen bir tamburu vardır. Tambur kubbeyle örtülmüştür.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK		
	B		X		X		X		B		B		B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Senir Kasabasının yaklaşık 6 km. batısında, Tepecik Mahallesiine giden yolun güney kenarındadır. Sarnıç dışardan yaklaşık 10 x 15 m. ebatlarında ve yaklaşık 1,5 m. yüksekliğindedir. Ortasında 1,5 m. yüksekliğinde sekizgen bir tamburu vardır. Tambur kubbeyle örtülmüştür. Kubbenin üstü iki kemerin birbirini kesmesiyle kapatılmış, haçvari bir görünümle kenarlar boş bırakılarak havalandırma sağlanmıştır. Sarnıca güneybatı köşeden kemerli bir kapıyla girilmektedir. İç mekan haç planlıdır. Dışardan izlenen tamburun burada, yaklaşık 3 m. yüksekliğinde ve fazla yüksek olmayan ayaklar tarafından taşınan dört büyük kemere oturduğu görülmektedir. Bu kemerler iç içe iki kemer şeklinde daralarak ve yüksekliği azalarak haçın kollarını meydana getirmektedirler. Tonozlardan bir tanesi yıkılmıştır. Sarnıcı besleyen ikisi sağlam bir tanesi tahrip olmuş üç adet su yolu vardır. Kemerler ve ayaklar düzgün kesme taştan, diğer bölümler moloz taştan yapılmıştır. Su yoktur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: SARNIÇ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: SARNIÇ				
ÖNERİLEN KULLANIM: SARNIÇ				
HAZIRLAYANLAR: Behçet SÜZEN Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araştırmacısı				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 23.12.2004 Tarih ve 163 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: M 24 – b 4			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: SENİR KASABASI		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: Senir Kasabası Keçiörlü ISPARTA		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:		PARSEL: 3393	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
HASAN HÜSEYİN SARNICI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Kuzey – Güney doğrultusunda derinlemesine dikdörtgendir. Yaklaşık 14 x 8 m. boyutlarındadır. Yüzeyden yüksekliği 2 m. civarındadır.

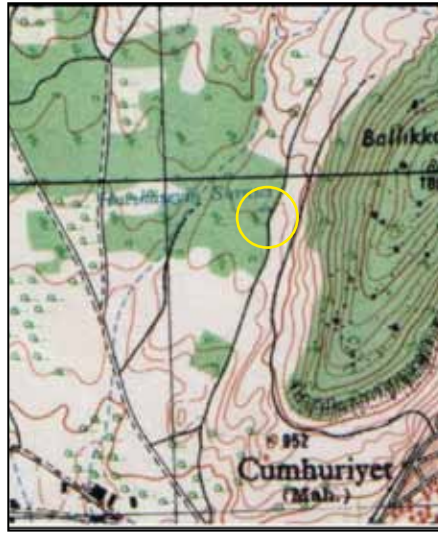
KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK			
	X		X		B		X		B		B		B	B	B
	C		C		C		C		C		C		C	C	C

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Seksenli yıllarda onarım geçirmiştir.

AYRINTILI TANIM: Kuzey – Güney doğrultusunda derinlemesine dikdörtgendir. Yaklaşık 14 x 8 m. boyutlarındadır. Yüzeyden yüksekliği 2 m. civarındadır. 25 yıl kadar önce yapılan bir onarımla sarnıcın dışı dört taraftan tamamen briketle çevrilmiş, üstü betonla örtülmüştür. Güneydeki girişten 18 basamaklı bir merdivenle sarnıcın içine inilmektedir. Su yoktur. İç mekan yüksekliği 6 m. civarındadır. Duvarları 4 m. yüksekliğe kadar dört taraftan sıvalıdır. Üst örtü tonozdur. Tonoz iki adet kemerle desteklenmiştir. Kemerler zemine kadar inen duvar çıkımlarına oturmuştur. Kuzey duvarında zeminden 4 m. yükseklikte sarnıcı besleyen su kanalı vardır. Kuzey ve güney cephelerde birer pencere mevcuttur. Sarnıcın içi orijinalliğini korumuştur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: SARNIÇ				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: SARNIÇ				
ÖNERİLEN KULLANIM: SARNIÇ				
HAZIRLAYANLAR: Behçet SÜZEN Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araştırmacısı				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 23.12.2004 Tarih ve 163 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: İMAR PAFTA - 30 L – 1 c			
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: KEÇİBORLU	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Gazi Kemal Mahallesi		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO: 19 M2				ÇEVRESEL	1	2	3
	PAFTA: 9.11.18 ADA: 30	PARSEL: 1			ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KEÇİBORLU TREN İSTASYONU	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI					
	YAPIM TARİHİ: 1910	KİTABE: -	VAKFIYE: -					

GENEL TANIM: İzmir-Aydın hattı kapsamında, ek sözleşme ile İngilizlerce yaptırılmıştır. İstasyon yapısı, ambar, lojman ve tuvalet yapılarından oluşan bir komplekstir.

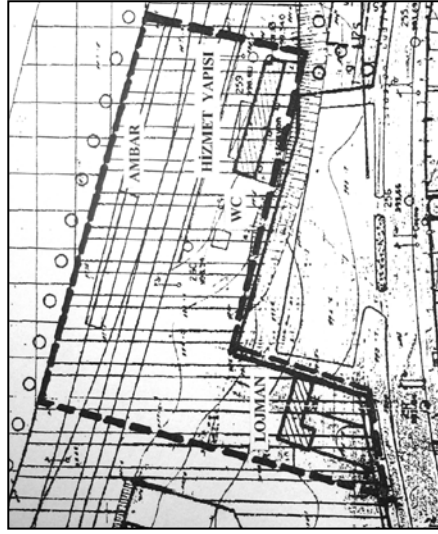
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	X B C	YOK	X B C	İZİ VAR	X B C	ÖNEMLİ
----------------------	-------------	----------------------	-------------	-----------------	-------------	-----------------	-------------	---------------------------	-------------	----------------	-------------	------------	-------------	----------------	-------------	---------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: T.C.D.D.

BAKIMDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: T.C.D.D.

YAPILAN ONARIMLAR: -

AYRINTILI TANIM: 1910 yılında İngilizlerce yapılmış olan Keçiörlu İstasyonu: İstasyon yapısı ambar, lojman ve tuvalet yapılarından oluşmaktadır. Gümüşgün İstasyon yapılarıyla aynı mimari özelliklere sahiptir. Tek farkı, İstasyonunda Su deposu bulunmaması ve gazhane yapısının yıkılmış olmasıdır. Ana İstasyon bir kısmı tek katlı, bir kısmı İki katlıdır. İki katlı kısmın üst katı misafirhane şeklinde tasarlanmıştır. Alt katta İse bekleme salonu gişesi büro odaları, bilet gişesi gibi hizmet birimleri bulunmaktadır. Yapı taş yığma tekniğe İnşa edilmiştir. Dış cephede subasman kotundan itibaren taş duvar görülmektedir. Bu taş duvar arasında dört sıra tuğla hatlı yapının etrafını dönmektedir. Ayrıca saçaklarda tuğladır. Kapı ve pencerelelerin tamamı dikdörtgen formdadır ve çevresinde söve dönmektedir. Bu sövelerin üzerinde de basık kemer formunda tuğla söveler yer almaktadır. Yapı her İki kodunda da beşik çatı İle örtülmüştür, beşik çatı üzerinde Marsilya tipi kiremit İle kaplanmıştır. Ayrıca bodrum katı da bulunmaktadır. İstasyon yapısının hemen karşısında rayların diğer tarafında ambar yapısı bulunmaktadır. Bu yapıda İstasyon yapısının dış görünüşüne uyumlu taş duvar ve tuğla hatlıdır. Beşik çatılıdır. Büyük tek bir mekanın yanında yapının bir uçunda İki katlı bir büro kısmı vardır. İçinden bir ray hattı geçmektedir. Lojman yapısı da İstasyon yapısı İle aynı mimariyi göstermektedir. Tek katlı beşik çatılıdır ve İki bağımsız bölümden oluşmaktadır. Lojman yapılarının yıkılmaya başladığı gözlemlenmiştir. Tuvalet yapısı İse kompleksİ temel mimarisine uyumlu tek katlı ve beşik çatılıdır. Panjurlu kare formu pencereleri bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	X	X		
ORİJİNAL KULLANIMI: İstasyon ve hizmet yapıları				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: İstasyon ve hizmet yapıları				
ÖNERİLEN KULLANIM: İstasyon ve hizmet yapıları				
HAZIRLAYANLAR: Melike GÜL Şehir Plancısı Utku OĞUZ Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	
6.	VAZİYET PLANI	X
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 11.11.03 Gün ve 6096 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

8.4. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Höyükler-Antik Kalıntılar

KURT İLYAS MEVKİİ KALINTILARI

**KEÇİBORLU
HÖYÜK**

**KURT İLYAS
MEVKİİ**

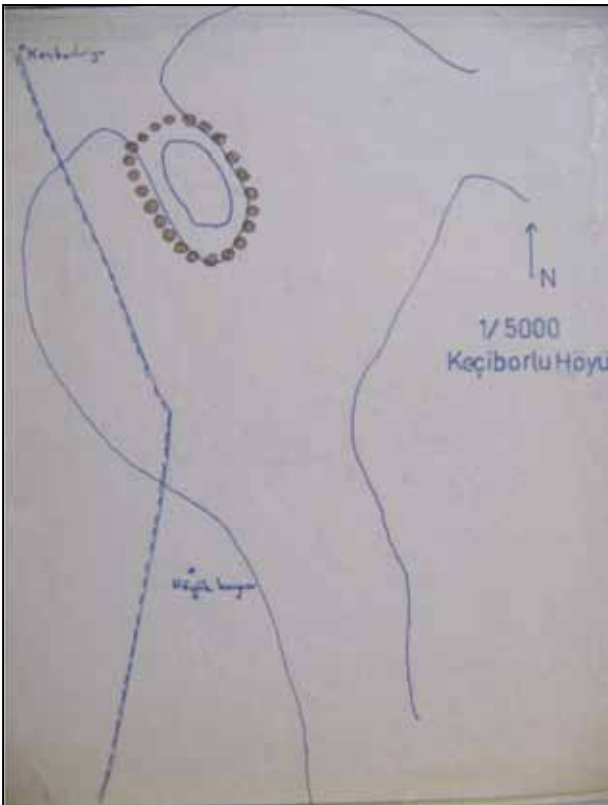
KILIÇ HÖYÜK

KILIÇ KASABASI KUBAYIR MEVKİİ

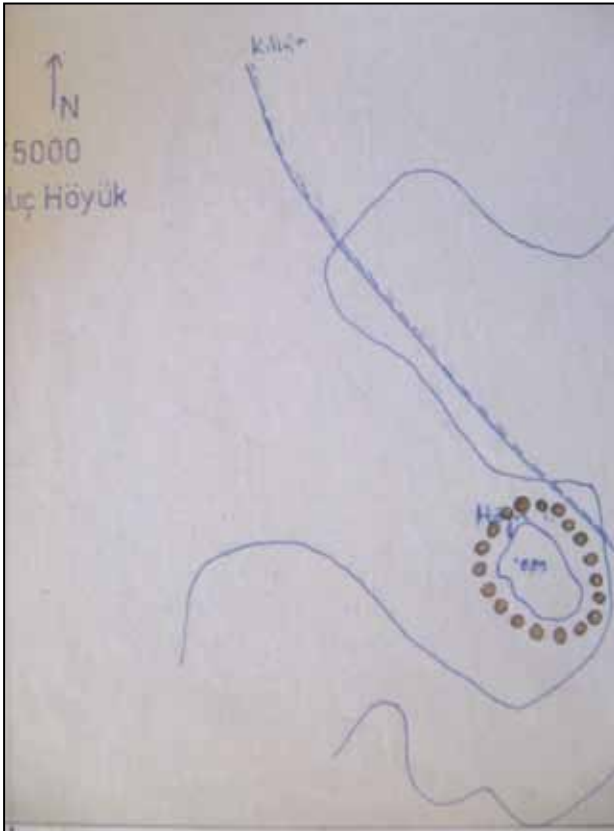
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 43		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : KEÇİBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: DÖRTYOL MEVKİİ	KADASTRO			
			PAFTA:-	ADA:-	PARSEL:-	
ADI: KEÇİBORLU HÖYÜK						
GENEL TANIM: Keçiöborlu-Isparta yolunun Dörtöl mevkiinde, kavşaağın 1 km. kuzeydoğusunun 150x200 m. boyutlarında ve 4,5 m. yüksekliktedir. Eski Tunç çağı keramik örneklere gösteren höyük düz bir ovada küçük bir tepelik biçimindedir. 500 m. güneyinde küçük bir yükseklikte aynı devir keramikleri gösterir.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.						
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapıılıyor.						
SİT POTANSİYELİ : İyİ			KORUMA DERECEĐİ : I.Derece			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ : James Mellaart, Beycesultan 1, s.196/197			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22.05.1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.			
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük, ilçeye uzaklığından dolayı tahrip olmamıştır.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22. 05 .1990			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

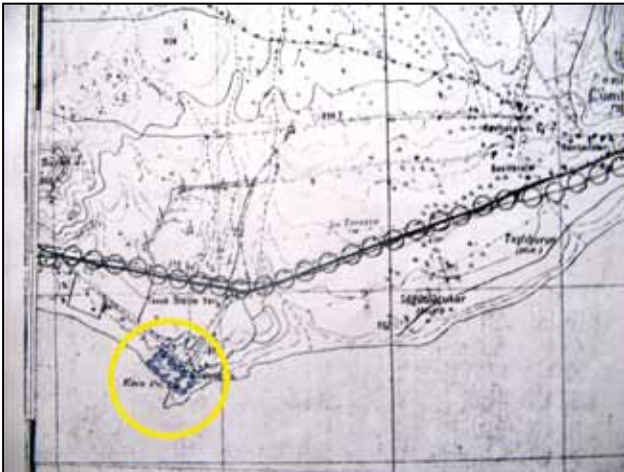
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 44		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : KEÇİBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KILIÇ KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: KILIÇ HÖYÜK						
GENEL TANIM: Kılıç kasabasının 2 km. güneydoğusunda, bağlar arasında yer alır. Burdur Gölünün kuzey doğusundadır. 150x200 m. boyutlarında ve 6-7 m. yüksekliktedir. Tunç çağı keramik örnekleri veren höyük iyi durumdadır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.						
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.						
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I.Derece			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ : J.Mellaart, AS (1954)			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 22.05.1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.			
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük iyi durumdadır.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22.05.1990			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M24-b4		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : KEÇİBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SENİR KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: Kurt İlyas Mevki Kalıntıları						
GENEL TANIM: Isparta ili, Keçiörlü ilçesi, Senir Kasabası, Pınarkaynağı (Kurtilyas) Mevkiinde Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 25.05.1998.3834 sayılı kararı ile tescil edilen 1.Derece Doğal Sit alanı içinde, Burdur Gölüne doğru kuzeydoğu-güneybatı yönünde uzanan, göl seviyesinden yüksek bir burunun güneybatı ucunda, Hellenistik devrinden olduğu düşünülen 1-3 sıra düzgün taş bloklar halinde, 3,30 m. uzunlukta 0,50-1,5 m. yükseklikte bir sur kalıntısı yer almaktadır, Burunun kuzeydoğu tarafında da seramik parçaları vardır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar, doğal tahribat						
ŞİMDİKİ DURUM : Yüzye sadece sur kalıntısı günümüze kadar gelebilmiştir.						
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik Sit			KORUMA DERECESİ : A-1			
ŞİMDİKİ KORUMA : Mahalli			HAZIRLAYANLAR : 21.04.2004 Behçet SÜZEN Arkeolog Ferhat İNCİ Müze Araş.			
ÖNERİLEN KORUMA : Mahalli			KONTROL EDEN : Jale DEDOĞLU Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 21.05.2004 Gün ve 6321 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.			
GÖZLEMLER : Sur kalıntısı ile seramik parçalarının bulunduğu kısım arasındaki konglomera kaplı alanda bulunduğu düşünülen diğer yapılar doğal tahribat vb. nedenlerle günümüze kadar gelebilmiştir.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 24-b1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : KEÇİBORLU	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KILIÇ KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	

ADI: KILIÇ KASABASI KUBAYIR MEVKİİ

GENEL TANIM: Söz konusu tarla, Kılıç Kasabası Kubayır Mevkiinde yer almaktadır. Kılıç Kasabasının 4 km. kuzeyinde olup, Keçiborlu-Kılıç yolu arasındaki asfalt yola uzaklığı 2 km.dir. İstanbul yolu üzerindeki Çadircılar Petrolü yaklaşık 2 km .batısında yer alır. Kuzeydoğusunda soğuk hava deposu vardır. Tarla üzerinden enerji nakil hattı geçmekte ve tarla sınırları içerisinde yüksek gerilim direği bulunmaktadır. Yapılan yüzey araştırması sırasında bol miktarda Roma dönemi mutfak kaplarına ait seramik parçalarına ve az miktarda kemik parçalarına rastlanmıştır. Tarla sınırında yer alan yüksek gerilim direği altında, tarla sahibi tarafından tahrip edilerek çıkartılan bol miktarda mimari blok ve mezar taban döşemesi tuğla parçaları bir podyumlu mezar anıtının parçalarıdır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarla olarak kullanılmaktadır.

SİT POTANSİYELİ :

KORUMA DERESESİ : A-1

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR : 14.11.2006
Nezhat İŞÇİ Arkeolog
Özgür PERÇİN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : 1. Derece Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 14.11.2006
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

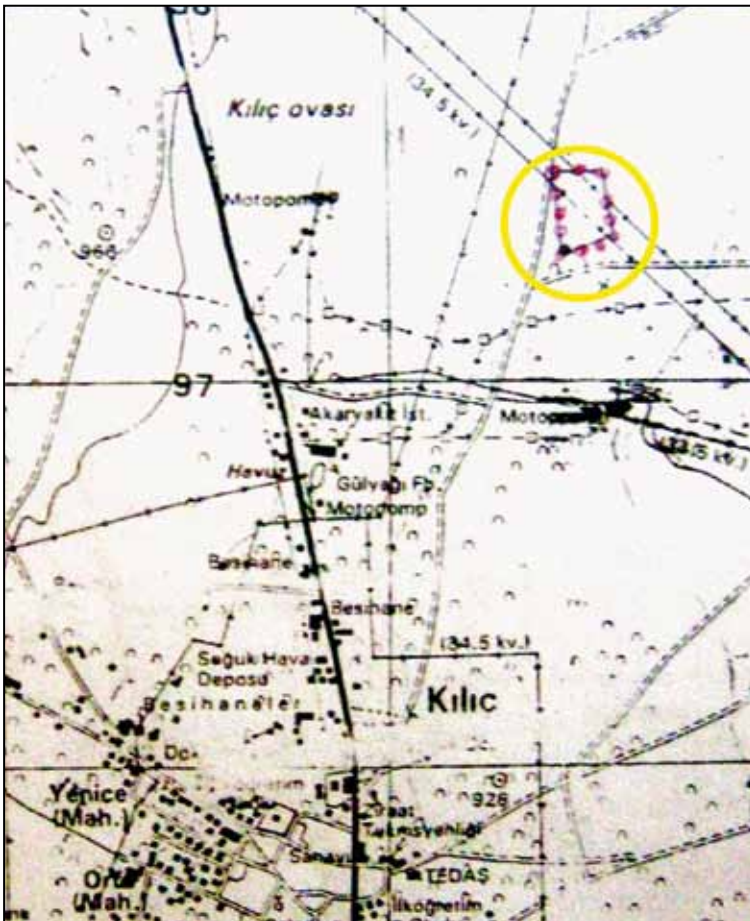
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 08.03.2007 Gün ve 1471 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

GÖZLEMLER : Tahrip edilerek ortaya çıkartılan mezar anıtına ait podyum bloklarının bir kaçı, tarla sahibi tarafından evinin önüne taşınmıştır. Düzgün kesilmiş kireç taşından oluşan blokların üzerinde bezeme yoktur.

REVİZYON

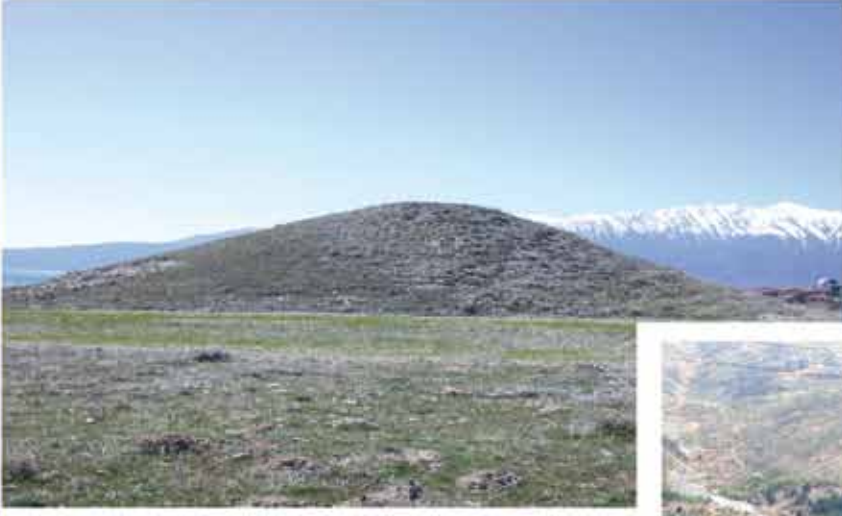
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

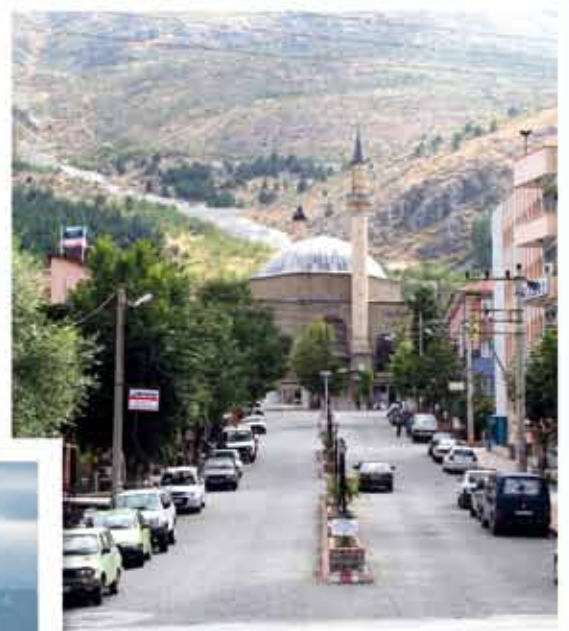

9. SENİRKENT

ÇEŞTEPE TÜMÜLÜSLERİ

HIDIR ÇELEBİ CAMİ

ARALIK HÖYÜK

TURAN İLKÖĞRETİM OKULU

9.1. TARİHÇE:

Hoyran gölünün batısında bulunan Senirkent İlçesi, tarih dönemleri içinde çeşitli medeniyetlerin etkisinde kalmıştır. İlçe sınırları içinde tespit edilebilmiş en eski yerleşimler Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) dönemine ait malzemelerin bulunduğu Yassıören Höyük (Yassıören), Güreme Höyük (Ortayazı), Garip Höyük (Garip), Tohumkesen Höyük (Büyükkabaca), Aralık Höyük (Büyükkabaca), Gençali Höyük’de (Gençali) ele geçmiştir. Hitit dönemindeki (MÖ 1800-1200) metinlerde bugünkü Senirkent ilçesi topraklarında içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşsa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasi olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender’ in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış daha sonra Büyük İskender’ in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında MÖ 281 tarihinde yapılan Kurupedion savaşı ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış daha sonra Asia eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntasın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır.

Pisidia Bölgesinin kuzey batısında Frigya sınırına yakın olan Tymandos antik kenti bugünkü Yassıören kasabası altında ya da yakınlarındadır. Kentin kuruluş tarihi hakkında herhangi bir bilgi yoktur. Kentin adı Ptolomaios’da Talbonda; Ortaçağ kilise kayıtlarında Tymandos veya Tymandros olarak geçmektedir. Bu kentten herhangi bir kalıntı olmamakla birlikte Yassıören’de dağınık durumda bulunan Roma Dönemi mimari parçalar, kapı biçimli ve alınlıklı mezar stelleri ile Geç Arkaik Çağ (MÖ 540/530–480) iki adet palmetli, bir adet sphenksli mezar steli Pisidia bölgesinin ilimiz sınırları içinde kalan kısmında çıkan Greko-Pers üslubundaki ilk örnekler olup çok önemlidir. Bölge Roma İmparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Türkler, Malazgirt Muharebesinden sonra Batı Anadolu’nun birçok kısmını ele geçirdiler. Senirkent ve civarı 1074 yılında Selçuklu Sultanı Melikşah tarafından Anadolu’nun fethinde görevlendirilen Süleyman Şah ile Bizans İmparatoru VII. Mihail arasında yapılan anlaşma ile Selçuklu egemenliğine girmiştir. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği uzun süreli olmadı. Bizansın güçlü savunması ve Haçlı seferleri sebebiyle Türk egemenliği sağlanamadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar’la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıç Arslan zamanında 1176 yılında yapılan Miryakefalon savaşı ardından, Uluborlu ve Senirkent civarı 1182 yılından önce kesin olarak Selçuklu egemenliğine girmiştir. 1301 yılında kurulan Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren Uluborlu ve Senirkent civarı bu beyliğin egemenliğinde kalmıştır.

Senirkent ve civarı 1361 yılında Osmanlı topraklarına katılmıştır. Tanzimat’tan sonraki idari yapılanma içerisinde de Isparta sancağına bağlı kaza statüsü kazanmıştır, Selçuklu Devletinin yıkılmasından sonra Osmanlı Devleti’nin sınırları içine giren bu bölgede; Senirkent, 1370 yılında Oğuzların Kayı boyundan gelen bir kısım Türkler tarafından kurulmuştur. Şeyh Ahmet Sultan, Elperrek ve Turgut Babaların emrinde gelen Türkler bu topraklar üzerine yerleşmişler ve buraya; “Eğimli arazi

üzerine kurulmuş şehir” veya “Sınır boyundaki şehir” anlamına gelen “Senirkent” ismini vermişlerdir. 1370 yılında kurulan Senirkent, 1880 yılında Uluborlu’ya bağlı bir nahiye statüsüne geçerek belediye teşkilatına kavuşmuştur.

Milli Mücadelenin başlamasıyla Senirkent’te, 17 Şubat 1920’de Bezirganzade Ali Efendi’nin başkanlığında, Başığitzade Süleyman Efendi, Meydanzade Hafız Mehmet Efendi, İdriszade Ali Efendi, Durmuşzade Tevfik Efendi, Yassıviranlızade Hüseyin Efendi, Tola Bayramzade Hacı Veli Efendi’den oluşan Müdafaa-i Hukuk Heyeti kurulmuş ve cepheye maddi ve manevi her katkıda bulunmuştur. Senirkent, 16 Haziran 1952 yılında çıkarılan 5959 sayılı kanunla ilçe olmuştur.

9.2. COĞRAFİ KONUM:

Senirkent Eğirdir Gölü’nün Hoyran Gölü adı verilen kuzey kısmının batısında bir vadide yer alır. İlçenin güney doğusunda Eğirdir, güneyinde Atabey, batısında Uluborlu, kuzeybatısında Afyon iline bağlı Dinar, Şuhut, kuzeydoğusunda Afyon ili vardır. İlçe iklim özellikleri bakımından yazları sıcak ve kurak, kışları ise sert ve yağışlıdır. İlçenin yüzölçümü 600 km², denizden yüksekliği 1010 m.dir. İl merkezine 76 km uzaklıktadır.

9.3. ANTİK KENTLER:

9.3.1. Tymandos:

Senirkent İlçesi Yassıören Kasabasında, kalıntıları günümüze kadar ulaşmayan antik kent hakkında yeterli bilgi yoktur. Kentin adı Ptolomaios’da Talbonda; ortaçağ kilise kayıtlarındaki Piskoposları gösteren listelerde Tymandos, Tymandros şeklinde geçmektedir. MS 451 yılında Khalkedon’da (Kadıköy) toplanan kilise kurultayındaki tutanakların Yunan dilinde olanı “Tymandosluların kentinden Longinos” adlı piskoposun sözünü ederken Latin dilinde olan tutanaklarda aynı kişiyi “Talbonda kentinden Longius” diye göstermektedir. Bundan da Talbonda ve Tymandos isimlerinin bir arada kullanıldıkları anlaşılmaktadır.

Yassıören’de bulunan postament, sütun, kapı biçimli ve alınlıklı mezar stelleri ile yine bu köy sınırları içinden çıkan ve Senirkent kütüphanesi bahçesinde duran iki adet palmetli, bir adet sphenksli Geç Arkaik Çağ (MÖ 540/530–480) mezar steli Isparta Müzesine nakledilmişlerdir. Son üç eser Pisidia bölgesinin ilimiz sınırlarında kalan kısmında çıkan Greko-Pers üslubundaki ilk örnekleri olup çok büyük öneme sahiptirler.

9.4. ANITSAL YAPILAR

*Türbeler-Camiler-Resmi Binalar
Arkeolojik Anıtsal Yapılar-Anıt Ağaçlar*

TURAN İLKÖĞRETİM OKULU

2 NOLU SEDİR AĞACI

VELİ BABA KÜLLİYESİ

ŞEYH AHMET CAMİ

TOPRAKTEPE I-II TÜMÜLSÜLERİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ULUĞBEY		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: Veli Baba cad. No.19	KADASTRO:	PAFTA: 49	ADA:	PARSEL: 2244
VELİ BABA KÜLLİYESİ	YAPTIRAN: Halife Nasurittin	YAPAN: Mustafa Paşa	MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI	
	YAPIM TARİHİ: H.623.M.1630	KİTABE: (Minare) 1278	VAKFİYE: VELİ BABA	
	IV Murat Minare H.1278			
GENEL TANIM: Türbe ve cami bitişiktir. Cami dikdörtgen planlıdır. Türbe dikdörtgen ve üzeri kubbelidir. Binada devşirme malzeme kullanılmıştır. Caminin son cemaat yeri iki devşirme sütun üzerinde ahşap sütunludur. Camiye giriş kapısı anıtsaldır. Bu kapının hemen batısında türbeye giriş kapısı vardır. Minare tuğla örgüsü ve kısadır. Külâh kısmı kısadır.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			X B C	SÜSLEME ELEMENLARI
			X B C	RUTUBET
			X B C	YOK
			X B C	İZİ VAR
			X B C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü		BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü		

YAPILAN ONARIMLAR: 1970 de tamir oldu. Vakıflar ve Eski Eserler koruma derneği tarafından çatı iki defa değişti. 1955 de dış sıva ve tamiri, saçak taşları değişti. 1980 den sonra yer döşemeleri yapıldı. Vakıflar ve dernek tarafından.

GÖZLEMLER: Yapı topluluğu iyi korunmaktadır.

AYRINTILI TANIM: Veli Baba ve Camisi birbirine bitişik iki yapıdır. Cami zaviye tiplidir. Mihrabın olduğu kısım dışarı çıkıntılıdır. Dikdörtgen planlıdır. Çatı ahşap örtülüdür. Son cemaat yeri iki sütunlu ve doğuda binaya bitişik minare vardır. Minarede bir onarım kitabesi vardır. Dış duvarlarda devşirme malzemesi kullanılmıştır. Türbe kısmı dikdörtgen planlıdır. Türbenin kuzey dış duvarlarında bir mihrap vardır. Türbeye giriş kısmı dikdörtgen ve kubbelidir. Türbe ortada büyük ve güney ve kuzeyinde iki küçük kubbe vardır. Kubbeye geçiş Türk üçgenleri ile olmaktadır. Caminin içi 16 ahşap sütunludur. Sütun başlıkları kornişlere göredir ve oyma işlemelidir. Cami içinde ahşap bir ikinci kat vardır. Mimber ve vaaz kürsüsü ahşaptır. Yer kare döşelidir. Caminin üzeri beşik çatı ca alaturka kiremitle kaplıdır. Minare bitişik bir ahşap sütun orjinaldir. Taşlar sağ ören mevkisinden getirilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON
	X	X		X
ORJİNAL KULLANIMI:	Cami - Türbe			
BUGÜNKÜ KULLANIMI:	Cami - Türbe			
ÖNERİLEN KULLANIM:	Cami - Türbe			
HAZIRLAYANLAR:	Durmuş KAYA Arkeolog Necip ALTINIŞIK Arkeolog			
KONTROL EDEN:				

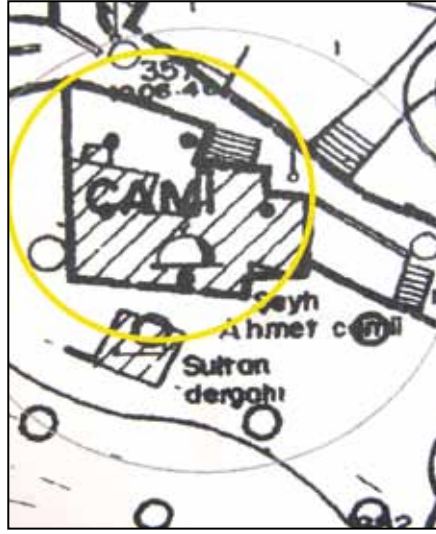
YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. Mustafa Karatürk, İki Cihan Hazinedarı Velibaba Sultan Türbesi, Ankara.1982	RAPOR	X
2. Veliddin Gazi Menakıbı (Eski Yazı-Arapça)	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFİYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14.09.1988 Tarih ve 387 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: ŞEYHLER MAHALLESİ		KORUMA DERECEŚİ	ANITSAL	1	X	3				
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 74		PARSEL: 07	ÇEVRESEL	1	2	3			
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
Şeyh Ahmet Camii, İmam Evi, Türbe ve Hazinesi	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi									
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: var	VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Şeyhler Camii,camiye doğu cepheden bitişik ve cami ile aynı dönemde yapılmış olan imam evi ve türbe,doğu tarafa yayılmış hazire,güneyde camiden bağımsız bir türbe ve kuzey batıda yer alan minareden oluşan yapılar kompleksidir.												
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü								

YAPILAN ONARIMLAR: Yapılar esaslı onarım görmemiştir.

AYRINTILI TANIM: Caminin,camiye doğu cepheden bitişik ve cami ile aynı dönemde yapılmış olan imam evi ve türbe, doğu tarafa yayılmış hazire, güneyde camiden bağımsız bir türbe ve kuzey batıda yer alan minare ile bir arada bulunduğu; Caminin duvarlarında ve imam evinin duvarında devşirme malzeme kullanılmıştır. Doğu cephede camiye bitişik türbeye girişte küçük bir hazırlık mekanı vardır. Hazırlık mekanından türbeye geçişi sağlayan kapı üzerinde bir kitabe vardır. Türbe kare planlı olup üzeri kubbe ile örtülüdür. Kubbe içinde boya altında madalyon yazılar vardır. Türbenin içinde iki adet sanduka bulunmaktadır. Güneyde bulunan bağımsız türbe kare planlı, taş örgülü, üstü kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Kuzey cephede ortada basık kemerli giriş kapısı ve iki yanında birer basık kemerli pencere ile kapı üzerinde bulunan tabelanın altında kaldığı; ancak bir satırı açık durumda olan özgün kitabesi vardır. Doğu ve batı cephelerde bir adet basık kemerli pencere olup; Güney duvarı sağır bırakılmıştır. Caminin kuzeybatısına sonradan eklenmiş olan kadınlar için ayrılan bir bölüm vardır.

TEKNİK BİLGİLER				
	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: Cami-İmam Evi-Türbe-Hazire				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami-İmam Evi-Türbe-Hazire				
ÖNERİLEN KULLANIM: Cami-İmam Evi-Türbe-Hazire				
HAZIRLAYANLAR: 20.02.2008 Şebnem ALP Mimar-M.A. Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21/02/2008 tarih ve 2206 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: İSPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: CUMHURİYET MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 47	PARSEL: 01
				ANITSAL 1 X 3
				ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
Şeyhler Camii	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: 1854	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE: var	VAKFIYE:	
GENEL TANIM: Şeyhler Camiinin dikdörtgen planlı, taş duvarlı olup, kırma çatısının Marsilya tipi kiremit ile kaplı olup; Batıda cephede camiye bitişik taş minare yer almaktadır. Yüksek kare kaideden bilezikler ile silindirik gövdeye geçilmektedir.				
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI
			X B C	ÜST YAPI
			A B C	SÜSLEME ELEMANLARI
			A B C	RUTUBET
				A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü			BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü	

YAPILAN ONARIMLAR: Yapılar esaslı onarım görmemiştir.

AYRINTILI TANIM: Şeyhler Caminin dikdörtgen planlı, taş duvarlı olup, kırma çatısının Marsilya tipi kiremit ile kaplı olup; Batıda cephede camiye bitişik taş minare yer almaktadır. Yüksek kare kaideden bilezikler ile silindirik gövdeye geçilmektedir. Şerefe, petek ve saç kaplı külah ile minarenin oluştuğu; Kot farkı nedeniyle kuzey cephenin iki sıra halinde düzenlenmiştir. Alt sırada iki adet kapı ve üç adet dikdörtgen formlu pencere; Üst sırada ise beş adet dikdörtgen pencere: Doğu cephede iki adet dikdörtgen pencere vardır. Güney cephe sağır bırakılmıştır. Batı cephede ise, bir adet dikdörtgen pencere ve minare bulunmaktadır. Harimin düz ahşap örtülü olduğu; Güney duvarı ortasında mihrap, güneybatıda ise ahşap minber; Kuzey ve batıyı dolanan balkon şeklinde, ahşap direkler tarafından taşınan kadınlar mahfili ve Mahfilin batı tarafında minare hizasında minareye açılan bir kapı ve ahşap kapaklı bir dolap bulunmaktadır. Ayrıca Camii tabelasında da 1854 tarihi yazmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: Cami				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami				
ÖNERİLEN KULLANIM: Cami				
HAZIRLAYANLAR: 20.02.2008 Şebnem ALP Mimar-M.A. Aysel ÖZTÜRK Mimar				
KONTROL EDEN: H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2. Veliddin Gazi Menakıby (Eski Yazı-Arapça)	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21/02/2008 Tarih ve 2205 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: MERKEZ, HİDİR ÇELEBİ MAH.		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:			ÇEVRESEL	1	2	3
		ADA: 21	PARSEL: 2		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
HİDİR ÇELEBİ CAMİİ-DÜKKANLARI	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: OSMANLI 20. YY				
	YAPIM TARİHİ: 20.yy	KİTABE: 4 adet		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen bir avlunun içinde, son cemaat yeri bulunmayan camii kare planlı ve tek kubbelidir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK						
	B		B		B		B		B		B		B	B	B	B	B	B
	C		C		C		C		C		C		C	C	C	C	C	C
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Vakıflar Genel Müdürlüğü						BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Vakıflar Genel Müdürlüğü												

YAPILAN ONARIMLAR: Caminin çeşitli dönemlerde onarımlar gördüğü düşünülmektedir.

GÖZLEMLER: Camii strüktüel açıdan oldukça iyi durumdadır, dükkanlarda ise bir takım küçük değişiklikler görülmüştür.

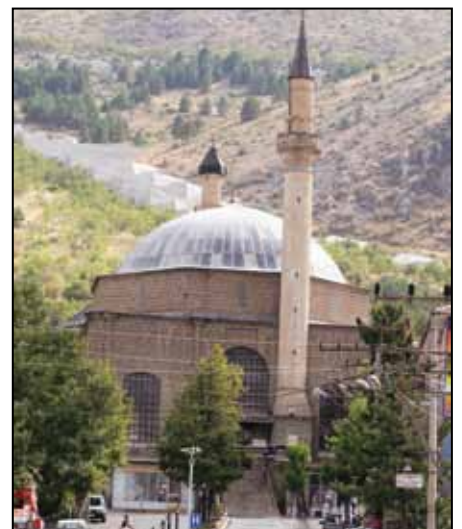
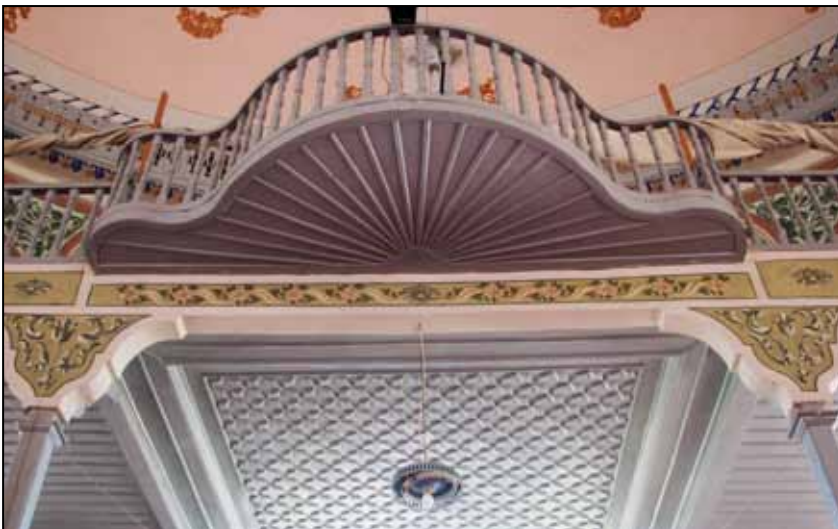
AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen bir avlunun içinde, son cemaat yeri bulunmayan camii kare planlı, tek kubbeli ve tek minarelidir. Ana ibadet mekanı olan harime 3 yönden dört girişle ulaşılır. Bunlar kuzey ana girişi, doğu girişi, batı girişi ve bu yönde sonradan açılmış kadınlar mahfilili girişidir. Cephelerde giriş bölümleri de dahil olmak üzere 3'er pencere yer almaktadır. Yapı yöresel köfeki taşı kullanılarak inşa edilmiş olup, kesme taşların örgüsü düzgün ve kalın derzlidir. Minare ise gövde kısmında tuğla malzeme kullanılarak yapılmıştır. Yapının iç mekanında çok sayıda bitkisel ve yazı süsleme yer alır. Kubbe göbeğinden zemine kadar inen süslemeler panolar halinde dairesel bordür gibi varyasyonlarla tamamı siva üzerine kalıp halde oluşturulmuş baskı tekniği kullanılarak yapılmıştır. Dış cephelerde de cepheyi hareketlendirmeye yönelik olarak, girişler ve pencere aralarında, başlıklı sütun tarzında plasterler bulunur. Kuzey cephede iki başlıklı olan bu plasterler diğer cephelerde tek başlıktır. Camii girişine doğru çıkan merdivenlerin her iki yanında yola cephe veren iki adet dükkan yapısının da hem malzeme hem de yapım tekniği olarak, camii ile aynı zamanda inşa edildiği düşünülmektedir. Ön cephelerinde geniş cam olarak değiştirilen dükkanların üst tavanında volla döşeme izleri gibi görülmektedir. Dükkanlardan birinin hemen bitişiğinde duvar cephesinde bir kemer izi görülmüş olsa da bunun daha önce ne olduğu anlaşılamamıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X
ORJİNAL KULLANIMI: Cami + 2 DÜKKAN				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami + DÜKKAN				
ÖNERİLEN KULLANIM: Cami + 2 DÜKKAN				
HAZIRLAYANLAR: Şebnem ALP Mimar-M.A. Aysel ÖZTÜRK Mimar Gökhan BENZET Peyzaj Mimarı				
KONTROL EDEN: Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü				

GÖZLEMLER:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 01.06.2009 gün 3165 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO :			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: MERKEZ			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:			ÇEVRESEL		1	2	3	
	PAFTA:	ADA: 2	PARSEL: 1	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3	
OKUL	YAPTIRAN: Senirkent Halkı, Belediye, Özel İdare	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet					
	YAPIM TARİHİ: 1930'lu yıllar	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Z+1 katlı, yarı bodrumlu, dikdörtgen planlı, simetrik plan şemalı, kırma çatılı, geniş ahşap saçaklı, saçak altı kare kasetli, yığma taş duvarlı, tüm pencereleri kesme taş söveli, yol ve bahçe önünde merdivenli girişli, 1. kat döşemesi ahşap olan oldukça sağlam bir yapıdır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK				
	B		B		B		B		B		B	B	B	B	B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	C	C	C	C	ÖNEMLİ

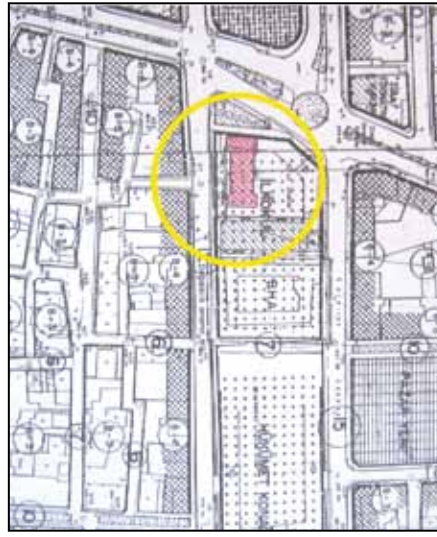
BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Milli Eğitim Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: Dış cephe taş duvarları aralarına çimento harç ile yeni derz dolgusu yapılarak üzeri siyah boya ile belirlenmiştir. Binaya giriş merdivenleri beton, zemin kat tabanı mozaik ile yenilenmiştir.

GÖZLEMLER: İyi korunmuş okul işlevli bir yapıdır. Bahçesinde 1980'li yıllardayapılan yeni okul binası bulunmaktadır.

AYRINTILI TANIM: 1928 yılında yapımına başlanarak, 1932 yılında faaliyete geçen yapı, Z+1 katlı, yarı bodrumlu, simetrik dikdörtgen plan şemalı, kırma çatısı Marsilya tipi kiremit kaplı, geniş ahşap saçak altı kare kasetli, yığma taş duvarlı, tüm pencereleri kesme taş söveli, yol ve bahçe yönündeki giriş kapılarına merdivenler ile ulaşılan, üst kat döşemesi ahşap, oldukça sağlam bir yapıdır. Dış cephe taş duvarları aralarına çimento harç ile yeni derz dolgusu yapılarak üzeri siyah boya ile belirlenmiştir. Yapının dış duvar köşeleri kesme taşlar ile yarım kaydırma tekniğinde örülmüştür. Dış cephe kat aralarında betonarme silmeler bulunmaktadır. Sağ ve sol yanda kare formulu simetrik iki yapı, ortadaki dikdörtgen formulu yapıya bitişik olup yaklaşık 1 metre dışarı yönde genişlemektedir. Yapının sokak cephesinde yer alan pencereleri kareye yakın dikdörtgen formda 4 kanatlıdır. Diğer cephelerdeki tüm pencereler ise dikdörtgen formda iki kanatlı olup, tüm cephelerin üst kat pencereleri sivri, alt kat pencereleri yuvarlak kemerli olarak düzenlenmiştir. Kemer kavsaraları da sabit pencerelidir. Tüm pencerelerde betonarme denizlik, kemer üzeri kilit taşı ve kesme taşla yapılan söveler bulunmaktadır. İç mekânlar yüksek tavanlıdır ve betonarme kirişler ile güçlendirilmiştir. Bodrum kat dış duvarında pencere altlarına gelecek şekilde havalandırma delikleri yapılmış olup çoğunluğu kapatılmıştır. Üst kata ulaşımı sağlayan merdivenler bahçeye çıkış kapısının yanında yarıya kadar iki kolludur. Yapı içerisindeki kapıların üst kısımları dış pencere formları ile uyumlu olup, yuvarlak kemerlidir. Binaya giriş merdivenleri beton, zemin kat tabanı mozaik ile yenilenmiştir. Halen kullanılan yapı oldukça iyi durumdadır.

TEKNİK BİLGİLER				
	SU	ELEKTRİK	İSTİMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Okul

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Okul

ÖNERİLEN KULLANIM: Okul

HAZIRLAYANLAR:
Özden OFLU Sanat Tarihçi
Fatma BOYACIOĞLU Mimar

KONTROL EDEN:
Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 30.05.2008 tarih ve 2244 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

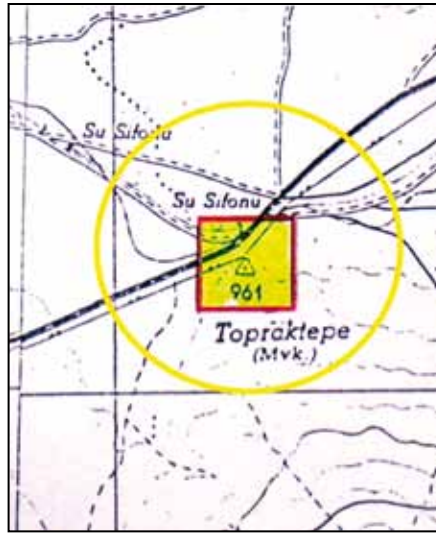

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: ISPARTA L 25 - d 3							
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3				
ADRESİ: Yassıören Kasabası, Delipınar Mevki Senirkent ISPARTA		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3				
		PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
TOPRAKTEPE I-II TÜRÜMLÜSLERİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: Geç Arkaik Çağ (MÖ 530-510)								
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:								
GENEL TANIM:												
KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:					BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:							
YAPILAN ONARIMLAR:												

AYRINTILI TANIM: Topraktepe tümülüsleri olarak adlandırılan mezarlar, Yassıören kasabasının 2 km doğusunda Yassıören'den Ortayazı köyüne giden yolun güneyindeki Delipınar mevkiindedir. Yolun sağındaki kayalık tepenin batısında üzerinde Harita Genel Müdürlüğü'nün nokta alma yuvası olan 1 no'lu tümülüs ve batısında 2 no'lu tümülüs yer alır. 2 no'lu tümülüsün mezar odası 1966'lı yıllarda kaçak kazı ile açılmış ve dromos kısmından çıkan anthemionlu bezeme ile biten iki adet uzun stel ve bir adet dikdörtgen prizma biçimlili alınlıklı stel olmak üzere toplam üç adet eser yakalanarak Senirkent İlçesine götürülmüş ve 2002 yılında bu eserler Isparta Müze Müdürlüğüne nakledilmiştir. Her üç eserde Geç Arkaik Döneme (MÖ 530-510) tarihlenir ve önemli eserlerdir. Bu tümülüsün mezar odasının kesme taşlardan yapılmış olduğu öğrenilmiştir. Bu tümülüslerden birinin açılan mezar odasının kesme taşlardan yapılmış olması nedeniyle her iki mezarında Lidya Tümülüsü tarzında olduğunu düşünmemiz hatalı olmaz. Her iki tümülüsün üzerinde kaçak kazı çukurları mevcuttur.

I Nolu Tümülüs: Yassıören'den Ortayazı köyüne giden yolun sağında kayalık tepenin batısında bulunur. Yığma tepenin en üst noktasında Harita Genel Müdürlüğü'nün Nokta Alma Yuvası bulunur. Yaklaşık Çapı 30 m. civarındadır. Güneybatı cephesinde yer yer kaçak kazı çukurları mevcuttur. Tümülüsün mezar odası eğer Antik Çağda soyulmadı ise genel görünüm itibarıyla sağlam gibi gözükmektedir.

II Nolu Tümülüs: Yassıören'den Ortayazı köyüne giden yolun sağında kayalık tepenin batısında I no'lu tümülüsün yaklaşık 30-40 m. batısında- dir. Bu tümülüsün üç tarafı kayalıkla çevrilidir. Tümülüsün güneybatı kısmında ve Tepe noktasında kaçak kazı çukurları mevcuttur. Bu Tümülüsün mezar odası 1966'lı yıllarda kaçak kazı ile açılmıştır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: MEZAR				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: İlhan GÜCEREN Arkeolog Nejat GÜLŞEN Müze Araş.				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 29.06.2004 tarih ve 6357 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

1 no'lu Tümülüsün güney doğudan görünümü

2 no'lu Tümülüsün kuzeyden görünümü

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :										
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : ISPARTA L 25 - d 2										
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT		MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GENÇALİ KÖYÜ, ÇEŞTEPE						KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3			
ADRESİ: Gençali Köyü, Çeştepe Mevki Senirkent ISPARTA			KADASTRO:							ÇEVRESEL	1	2	3			
										ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3			
ÇEŞTEPE I ve II TÜRÜMLÜSLERİ			YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:										
			YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:										
GENEL TANIM:																
KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK				
	B		B		B		B		B		B	B	B	B	B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	C	C	C	C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ:						BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:										
YAPILAN ONARIMLAR:																
AYRINTILI TANIM: Çeştepe Tümülüsleri olarak adlandırılan mezarlar Eğirdir Gölünün batısında, Gençali köyünün kuzeyinde, köye yaklaşık 500 m. uzaklıktadır. Köyden yüksek bir noktada olan tümülüsler köyün her tarafından görülebilmektedir. Tümülüslerden birisi büyük, birisi küçük olmakla birlikte her ikisi üzerinde de kaçak kazı çukurları mevcuttur. Küçük Tümülüsün mezar odasının önceden yapılan kaçak kazılar neticesinde açıldığı ve mezar odasının kare biçiminde ardıc ağaçlarından yapılmış olduğu belirtilmiştir. Bu tümülüslerden birinin açılan mezar odasının ahşap olması nedeniyle her iki mezarın da Frig Tümülüsü tarzında olduğunu düşünmemiz hatalı olmaz. Her iki tümülüsün üzerinde kaçak kazı çukurları mevcuttur. I No'lu Tümülüs : Gençali köyünün kuzeyinde köye yaklaşık 500 m. uzaklıkta Eğirdir Gölünün batısında yer alan I Nolu tümülüs yaklaşık 20 m. yükseklikte ve 30-35 m. çapındadır. Tümülüsün batısında kuru bir dere yatağı vardır. Tümülüsün güney eteği ve tepe noktasında kaçak kazı çukurları mevcuttur. Bu Tümülüsün de açılmış olma ihtimali yüksektir. II No'lu Tümülüs : Gençali köyünün kuzeyinde köye yaklaşık 500 m. uzaklıktaki I No'lu tümülüsün yaklaşık 30 m. batısında II No'lu tümülüs yer alır. Bu tümülüs daha küçük ölçülerde yaklaşık 5 m. yükseklikte ve 10-15 m. çapında ve yayvan olarak yapılmıştır. II No'lu Küçük tümülüsün önceden yapılan kaçak kazılar neticesinde açıldığı ve mezar odasının kare biçiminde ardıc ağaçlarından yapılmış olduğu belirtilmiştir. Tümülüsün üzerinde kaçak kazı çukurları mevcuttur.								TEKNİK BİLGİLER								
								SU								
								ELEKTRİK								
								ISITMA								
								KANALI-ZASYON								
ORJİNAL KULLANIMI: Mezar																
BUGÜNKÜ KULLANIMI:																
ÖNERİLEN KULLANIM:																
HAZIRLAYANLAR: İlhan GÜCEREN Arkeolog Nejat GÜLŞEN Müze Araştırmacısı																
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü																
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY										
1.			RAPOR			X										
2.			FOTOĞRAF			X										
3.			RÖLÖVE PROJESİ													
4.			RESTORASYON PROJESİ													
5.			HARİTA			X										
6.			KROKİ													
7.			KİTABE													
8.			VAKFIYE													

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: AFYON AFYON - L 25 d3			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GARİP		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:			ÇEVRESEL	1	2	3
		ADA:	PARSEL:		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
1 No'lu Sedir Ağacı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Isparta ili, Senirkent İlçesi, Garip Köyü, Kapıderesi Mevkiinde bulunmaktadır. Çap itibari ile muhteşem görünüşlüdür.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı						BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müd.						

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.

AYRINTILI TANITIMI:	- Türkçe adı	: Toros Sediri		TEKNİK BİLGİLER			
	- Bilimsel adı	: Cedrus libani A.Rich		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
- Boyu	: 20 m.	ORJİNAL KULLANIMI:					
- Çapı (d 1.30)	: 216 cm.	BUGÜNKÜ KULLANIMI:					
- Çevresi (gl.30)	: 680 cm.	ÖNERİLEN KULLANIM:					
- Tahmini Yaşı	: 614 yıl	HAZIRLAYANLAR: 27/04/2000 Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog					
- Gövde Formu	: Doğru	KONTROL EDEN: 27 / 04/ 2000 H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü					
- Diğer	: Çürük kovuk ve Tepe Çökmesi vardır.						
- Rakımı	: 1740 m.						
- Merkez Noktasının Koordinatları	: Kuzey Enlemi :38 05' 07" Doğu Boylamı : 30 44' 19"						

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17.05.2000 Tarih ve 4604 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :								
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : AFYON - L 25 d3								
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GARIP		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3				
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:			ÇEVRESEL	1	2	3				
		ADA:	PARSEL:		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3				
2 No'lu Sedir Ağacı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:									
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:	VAKFIYE:									
GENEL TANIM: Isparta ili, Senirkent İlçesi, Garip Köyü, Kapıderesi Mevkiinde bulunmaktadır. Çap itibari ile muhteşem görünüşüdür.												
KORUMA DURUMU	A B C	TAŞIYICI YAPI	A B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Isparta Orman Bölge Müdürlüğü								
YAPILAN ONARIMLAR:												
GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.												

AYRINTILI TANIM:	- Türkçe adı	: Toros Sediri		TEKNİK BİLGİLER			
	- Bilimsel adı	: Cedrus libani A.Rich		SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
- Boyu	: 22 m.	ORJİNAL KULLANIMI:					
- Çapı (d 1.30)	: 184 cm.	BUGÜNKÜ KULLANIMI:					
- Çevresi (gl.30)	: 580 cm.	ÖNERİLEN KULLANIM:					
- Tahmini Yaşı	: 682 yıl	HAZIRLAYANLAR: 27/04/2000 Necip ALTINIŞIK Müze Araş. Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog					
- Gövde Formu	: Doğru	KONTROL EDEN: 27 / 04/ 2000 H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü					
- Diğer	: Sağlıklı, Tepe Çökmesi vardır.						
- Rakım	: 1870 m.						
- Merkez Noktasının Koordinatlar	: Kuzey Enlemi :38° 05' 14"						
Doğu Boylamı	: 30° 44' 25"						

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17.05.2000 Tarih ve 4604 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO	: AFYON - L 25 d3			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SENİRKENT	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: GARİP		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:			ÇEVRESEL	1	2	3
		ADA:	PARSEL:		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
3 No'lu Sedir Ağacı	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:					
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:	VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Isparta ili, Senirkent İlçesi, Garip Köyü, Kapıderesi Mevkiinde bulunmaktadır. Çap itibari ile muhteşem görünüşlüdür.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Orman Bakanlığı

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Isparta Orman Bölge Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Tel çit ile etrafı çevrilmelidir.

AYRINTILI TANITIMI:

- Türkçe adı : Toros Sediri
- Bilimsel adı : Cedrus libani A.Rich
- Boyu : 20 m.
- Çapı (d 1.30) : 157 cm.
- Çevresi (gl.30) : 494 cm.
- Tahmini Yaşı : 655 yıl
- Gövde Formu : Doğru
- Diğer : Sağlıklı, Tepe Çökmesi vardır.
- Rakımı : 1860 m.
- Merkez Noktasının Koordinatları : Kuzey Enlemi :38° 05' 12"
- Doğu Boylamı : 30° 44' 23"

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR: 27/04/2000
Necip ALTINIŞIK Müze Araş.
Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog

KONTROL EDEN: 27 / 04/ 2000
H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

EKLER

ONAY

1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17.05.2000 Tarih ve 4604 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

9.5. ARKEOLOJİK SİT ALANLARI

Höyükler-Antik Kalıntılar

BOZDURMUŞ KALINTILARI

YASSIÖREN HÖYÜK

BOZDURMUŞ KALINTILARI

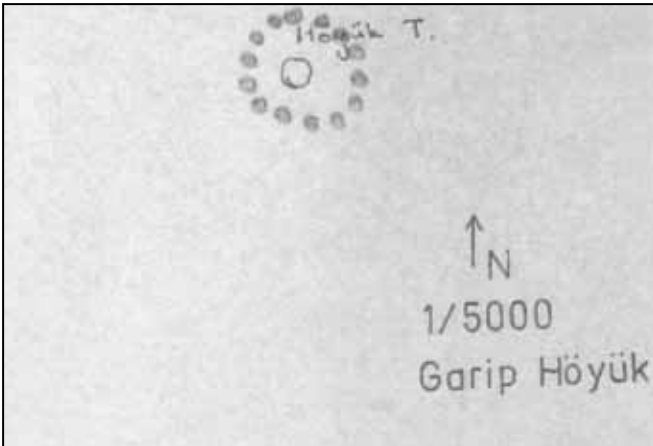
**TOPRAKTEPE
TÜMÜLSLERİ 3-4-5**

GENÇALİ HÖYÜK

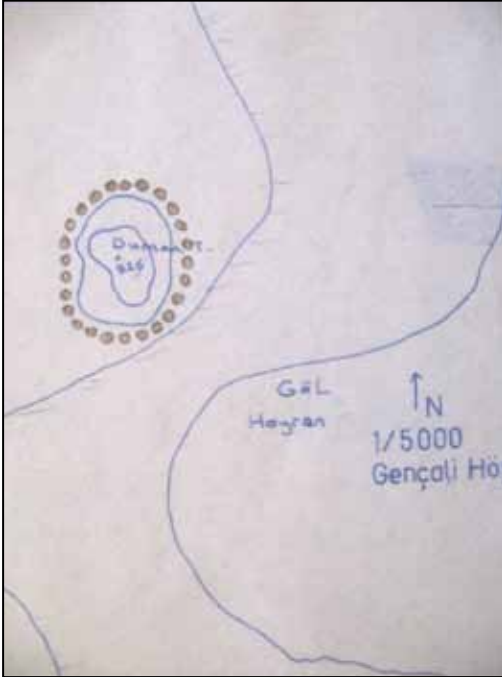
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 40
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA L 25 - c 2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : GARİP	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: GARİP HÖYÜK				
GENEL TANIM: Garip köyünün 2 km. doğusunda höyük mevkiinde yer alır. 150x200 m. boyutlarında olan höyük 4-5 m. yüksekliktedir. Halen üzerinde tarım yapılan höyük yayvandır. Üzerinde eski tunç çağı kırmızısı beyaz astarlı keramik örnekleri bol miktarda vardır. Ayrıca siyah renkli keramikler de vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I.Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Halen üzerinde tarım yapılan höyük yayvandır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

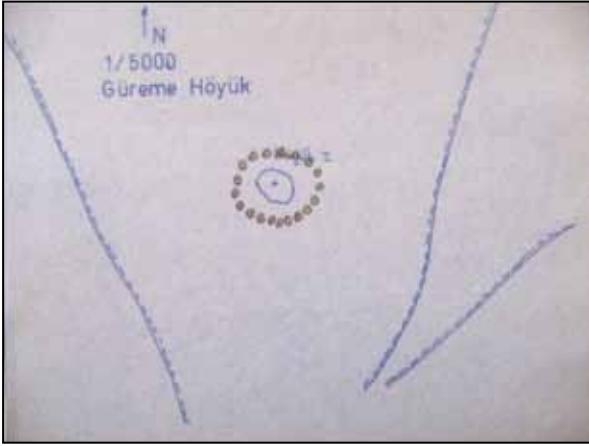
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 37
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: GENÇALİ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: GENÇALİ HÖYÜK				
GENEL TANIM: Gençali köyünün 2 km. güneyinde Hoyran gölünün kenarında, Balıkçı barınaklarının 500 m. doğusunda yer alır. Tepe mevkiindeki bu höyük 150x100 m. boyutlarında ve 6-7 m. yüksekliktedir. Eski Tunç Çağı keramik örnekleri veren höyüğün doğu kısmını zamanla göl suları aşındırmaktadır. Üzerinde birkaç balıkçı barınağı bulunan bu höyük doğal bir yükselti üzerindedir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Su aşındırması ve balıkçı barınağı yapımı				
ŞİMDİKİ DURUM : Kaçak kazı				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Oldukça geniş bir alana yapılan höyüğün etrafını bazen su basmakta ve bataklık olmaktadır. Höyüğün göl kenarındaki kısımlarında birkaç balıkçı barınağı vardır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

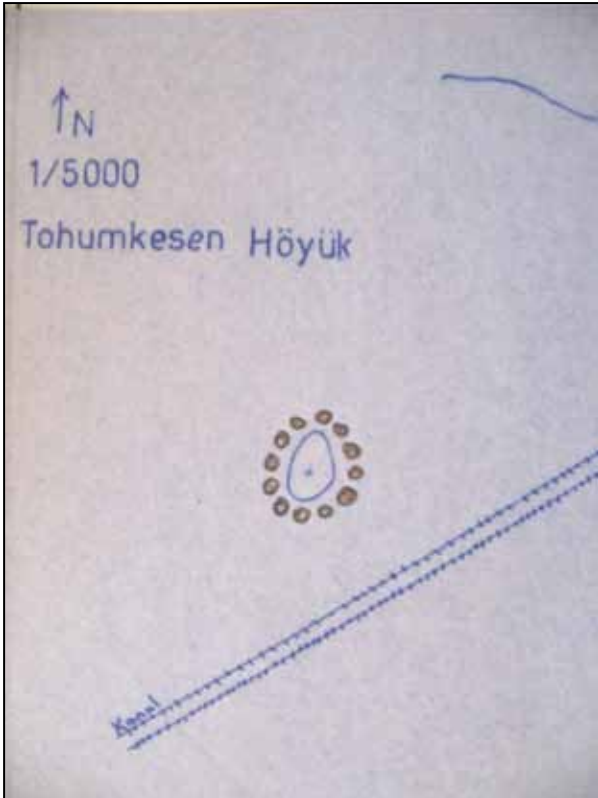
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 41
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ORTA YAZI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: GÜREME HÖYÜK				
GENEL TANIM: Köyün 2 km., kuzeyinde bahçeler içinde oldukça geniş bir alana yayılan yayvan bir höyüktür. 100x200 m. boyutlarında olan höyük yaklaşık 4 m. yüksekliktedir. Eski Tunç çağı keramik örnekleri verir. Keramikler çoğunlukla kırmızı boya astarlıdır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :				
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyükte yer yer kaçak kazı işlerine rastlanır.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

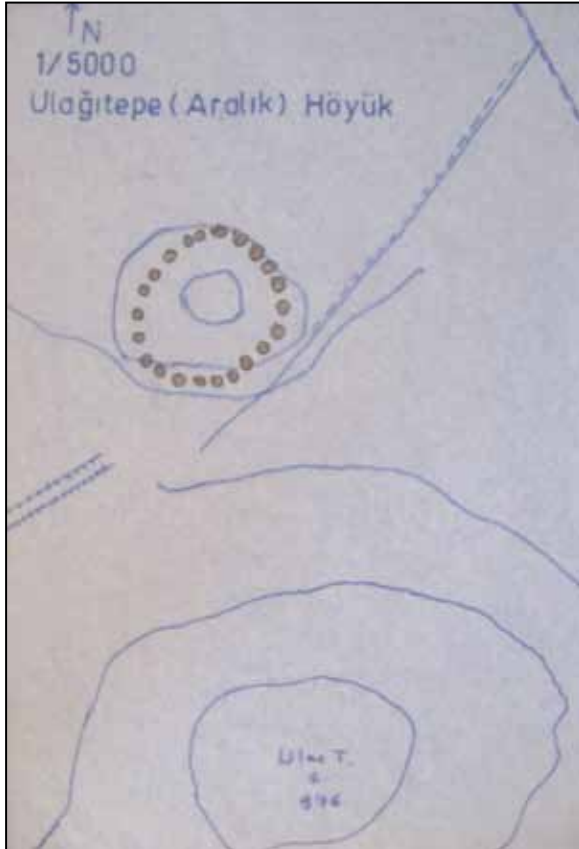
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 39		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		HARİTA NO : 1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: B. KABACA		KADASTRO	
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: TOHUM KESEN HÖYÜK					
GENEL TANIM: Senirkent ovasında Aralık höyüğün 1 km. batısında Uluborlu'dan gelen Hopa kanalının 20 m. kuzeyinde Tohum kesen mevkiinde yer alır.Yüksekliği yaklaşık 2-3 m., boyutları 50x50 m. kadardır. Yüzey buluntularında kırmızı boya astarlı eski tunç çağı seramikleri bol miktardadır.					
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı					
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.					
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I.Derece		
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog		
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü		
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.		
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük küçük ve oldukça yayvandır.			REVİZYON		
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990		

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

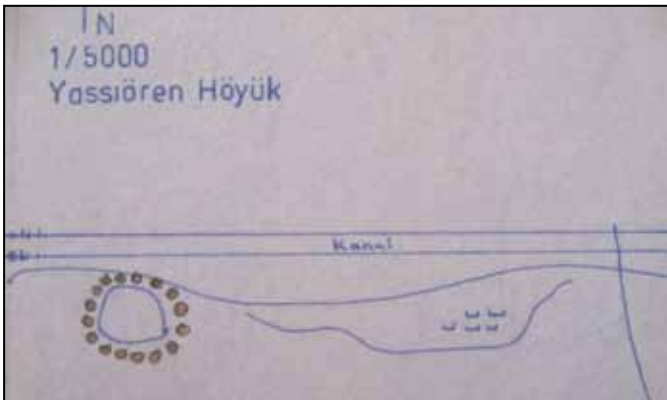
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 38
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: B. KABACA	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: ULAĞI TEPE HÖYÜK (Aralık Höyük)				
GENEL TANIM: Eğirdir- Çay karayolunda Senirkent ovasında ulaş tepenin kuzeyinde ve yolun 100 m. batısında yer alan höyük 100x100 m. boyutlarında ve 10-12 m. yüksekliktedir. Güney tarafından kanal geçen höyükte eski tunç çağı keramikleri vardır. Kırmızı boya astarlı keramikler bol miktarda vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Doğu yamaca tahrip olmuş				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :				
GÖZLEMLER : Höyüğün doğu tarafı oldukça çok tahrip edilmiştir.			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.	
			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

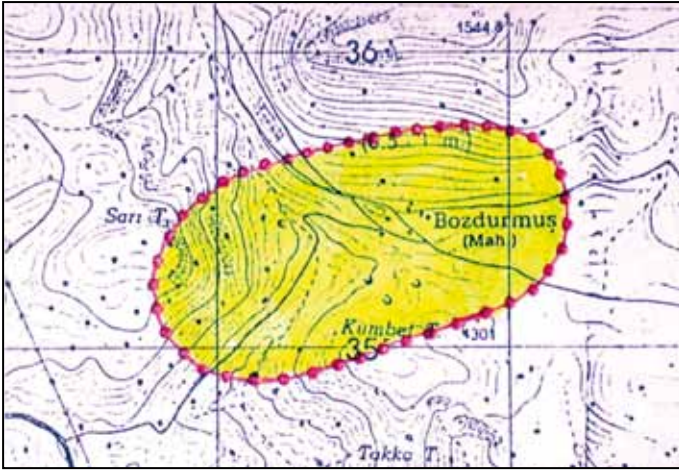
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 42		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YASSİÖREN	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: YASSİÖREN HÖYÜK						
GENEL TANIM: Köyün 1 km. kuzeyinde, üzüm bağları içinde ve ana su kanalı yanındadır. 50x50 m. boyutlarında olan höyük yaklaşık 7 m. yüksekliktedir. Eski Tunç çağı keramik örnekleri veren höyükte bol miktarda çakıl taşı vardır. Keramikler kırmızı boya astarlı ve bazıları da siyah renklidir.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı						
ŞİMDİKİ DURUM : Üzüm bağı yetiştiriliyor.						
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : A-1			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Sedat HEPER			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü			
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.			
GÖZLEMLER : Üzerinde üzüm bağı bulunan höyük oldukça iyi korunmuştur.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI : 22/ 05 /1990			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

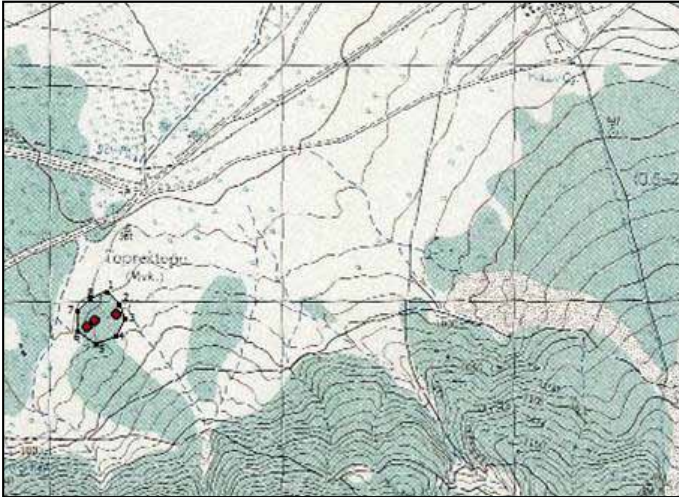
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L 25 d2		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ : GENÇALİ KÖYÜ	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	
ADI: BOZDURMUŞ KALINTILARI						
<p>GENEL TANIM: Bozdurmuş mahallesi adıyla bilinen Gençali köyüne bağlı olup Eğirdir Gölünün batısında, Gençali Köyünün kuzeybatısında, köye kuş uçuşu yaklaşık 5,5 km. uzaklıktadır. Şuhut-Afyon yol ayrımından yaklaşık 5 km. sonra sağa ayrılan 1,5 km. lik stabilize bir yola girilerek de aynı yere ulaşılabilir. Bozdurmuş mahallesi Kümbet Tepe ile Kuzeyindeki Tepe arasında kalan vadi içinde yer alır. Kuzey Tepenin güney eteği üzerinde bol miktarda kayaya oyulmuş dromoslu mezar odası bulunmaktadır. Küçük olan dromos kısmından iki merdivenle inilen çukurun içinde oyulmuş kare biçimli kapılar ile girilen mezar odalarının tavanları tonozlu yada kırma çatılıdır. Mezar odalarının büyük bir kısmı kaçak kazı ile soyulmuştur. Güney Tepe üzerindeki birkaç Ağıl ve Köy evinin arasında bol miktarda mimari blok ve iki adet üçgen alınlıklı mezar steli vardır. Stellerden birisi üzerinde cepheden dört insan tasviri, diğerinde ise cepheden üç büst yer alır. Eğimli bir araziye oturan köy evlerinin oturduğu kısımlardaki teraslarda bolca antik malzeme görülebilmektedir. Mahallenin güney eteği ile karşıdaki Kümbet tepenin kuzey eteklerindeki ana kayaya oyulmuş Roma Dönemi mezar odaları bulunmaktadır. Mevcut mezar odaları tamamıyla açılmış ve toprağı boşaltılmış durumdadır.</p>						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yoğun bir kaçak kazı mevcuttur.						
ŞİMDİKİ DURUM : Her türlü tahribata açıktır.						
SİT POTANSİYELİ : Büyük bir yerleşimden çok nekropol izlenimi vermektedir.				KORUMA DERECESİ : A-1		
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok				HAZIRLAYANLAR : Nejat GÜLŞEN Müze Araş. İlhan GÜCEREN Arkeolog 29/04/2005		
ÖNERİLEN KORUMA : 1.Derece Arkeolojik Sit				KONTROL EDEN : 29/04/2005 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü		
YAYIN DİZİSİ :				G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 29/06/2004 Gün ve 6358 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.		
GÖZLEMLER : Kent üzerinde özellikle kuzey tepedeki mezarlık alanı tamamıyla tahribat altındadır.				REVİZYON		
				G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :		

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

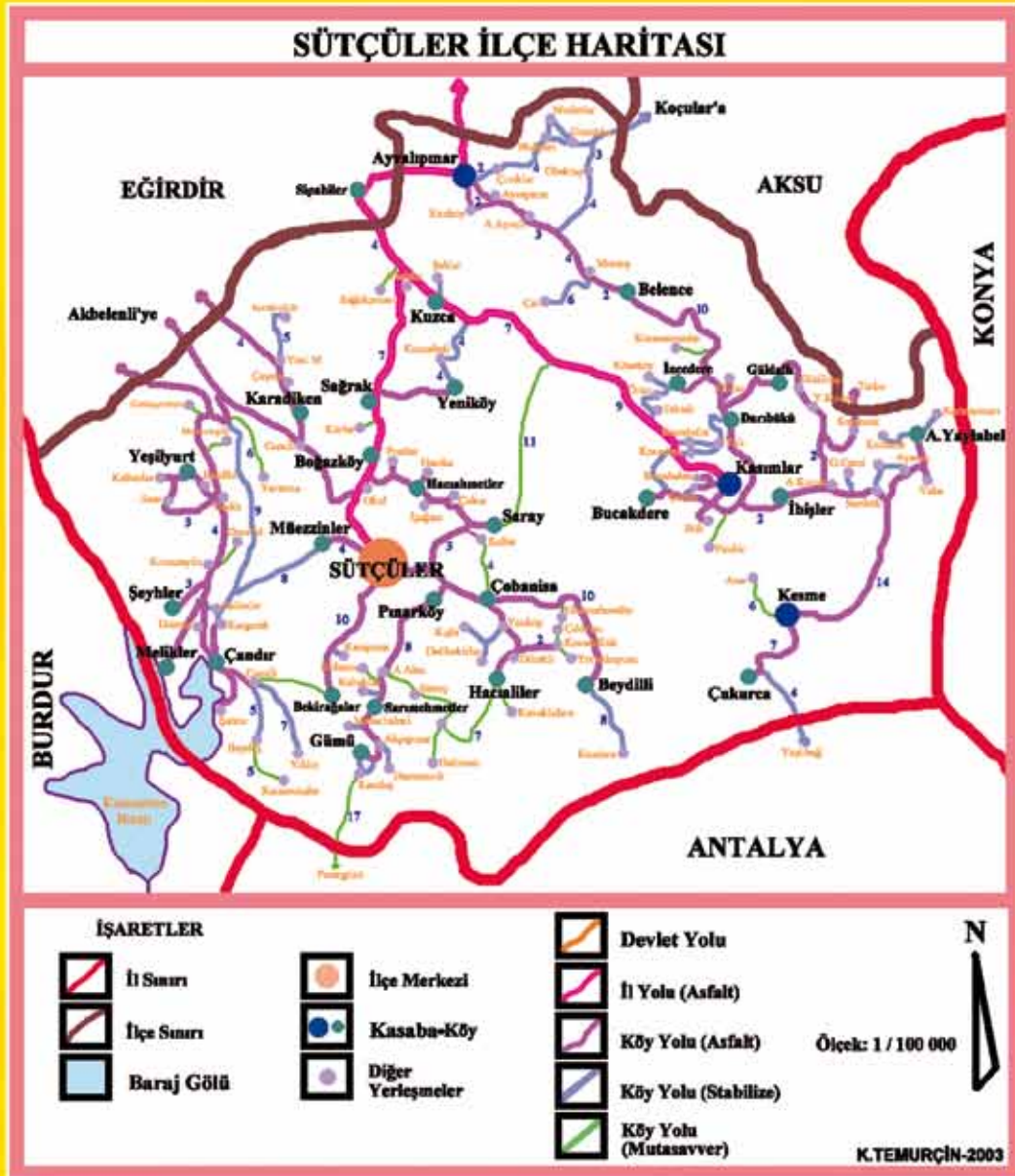

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L 25 d3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SENİRKENT	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YASSIÖREN KASABASI DELİ PİNAR MEVKİ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: DELİPİNAR (TOPRAKTEPE) TÜMÜLÜSLERİ 3-4-5				
GENEL TANIM: Yassıören Kasabası'nın 2 km doğusunda, Yassıören'den Ortayazı Köyü'ne giden yolun kenarındaki Delipınar mevkiindedir. Aynı mevkide daha önce Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge KURULUNUN 29.06.2004 tarih ve 6357 sayılı kararla tescil edilen, Topraktepe 1-2 Tümülüsleri'nin yaklaşık 500m. güneyinde yer alan kayalık yükseltide, iki adet çakıltaşı ile örtülü Tümülüs(3-4), bir adet toprak örtülü Tümülüs (5) ve tepenin muhtelif noktalarında, kesilmiş kaya yüzeyleri tespit edilmiştir. Tümülüs 3-4: Kayalığın güneydoğu yamacına dayandırılmış ve el büyüklüğündeki taşlarla yığılmış, birbirine müteakip iki yükselti şeklindedir. Üzerinde yapılan kaçak kazılarla, dromos ve girişe ait kısımlar açığa çıkmıştır. Bu kısımların ana kayaya oyulduğu görülmektedir. Tümülüs 5: Tümülüs 3-4 'ün 150m. Batısında yer alır. Küçük bir yükselti halindeki Tümülüs, toprak örtülüdür ve üzerinde kaçak kazıların izleri mevcuttur.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yoğun bir kaçak kazı mevcuttur.				
ŞİMDİKİ DURUM : Her türlü tahribata açıktır.				
SİT POTANSİYELİ : Büyük bir yerleşimden çok nekropol izlenimi vermektedir.			KORUMA DERECESESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Doğan DEMİRCİ Arkeolog Özgür PERÇİN Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : 1.Derece Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 23/03/2010 Gün ve 3931 Sayılı Kararla Tescil Edilmiştir.	
GÖZLEMLER : Kaçak kazı sonucu Tümülüs 3-4'ün dromosu ortaya çıkmıştır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

10. SÜTÇÜLER

**İMP. VE ZEUS SERAPİS TAPINAĞI
(B Tapınağı)**

**KOCAKÖY ASARI
ANIT MEZARI**

SEFERAĞA CAMİİ

SİĞIRLIK KALESİ 1

10.1. TARİHÇE:

Eğirdir İlçesinin güneyinde bulunan, Sütçüler İlçesi sınırları içinde, Geç Neolitik (MÖ 8000–5500), Erken Kalkolitik (MÖ 5500–4500) ve Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) dönemlerine ait malzeme veren yerleşim bulunmamasının sebebi, halk arasında varlığı bilinen höyük ve kalıntıların, arkeolojik araştırmalarla bilimsel anlamda incelenmemiş olmasıdır. Sütçüler İlçesinin tarih öncesi ve tarihi çağları tam olarak bilinmemektedir. Hitit dönemindeki (MÖ 1800-1200) metinlerde bugünkü Sütçüler İlçesi topraklarında içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşşa olarak geçer. Hitit (MÖ 1800–1200), Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasi olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. MÖ 334–323 tarihleri arasında Büyük İskender’ in kontrolüne giren bölge, MÖ 323 yılında Büyük İskender’ in ölümünden sonra haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion Savaşı (MÖ 281) sonucunda Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia (Dinar) barışını imzalayan Seleukoslar, Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölgede Sağrak Köyü yakınında Adada, Kesme civarında Kocaköy Asarı ve Kasımlar yolu üzerinde Zorzila bulunmaktadır.

Sağrak Köyü yakınındaki Adada antik kentinin kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte şehrin adı ilk kez MÖ 2. yüzyılda yapılan bir anlaşma metninde geçmektedir. Kentin MÖ I. yüzyılda sikke bastığı da gözönüne alınırsa kentin bu tarihten daha önce kurulduğunu düşünmek yerinde olacaktır. Roma İmparatorluk döneminde özellikle İmparator Traianus, Hadrianus ve Antoninus Pius dönemleri Adada’nın en parlak dönemleridir. Kentte tabanı taş döşeli bir antik yol, Roma İmparatorluk Çağı Traianus Tapınağı, İmparatorlar Tapınağı, İmparatorlar ve Zeus Megistos –Serapis Tapınağı ile Yeniköy yolu altında kalan İmparatorlar ve Aphrodite Tapınağı yer alır. Ayrıca forum, bazilika, akropol, anıtsal çeşme, yönetici binası, açık hava toplantı yeri, tiyatro ve mezar anıtı bulunmaktadır.

Kesme Kasabası’nın güneyinde tepe üzerinde bulunan Kocaköy Asarının kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte, kent muhtemelen Hellenistik dönemde kurulmuş olmalıdır. Kentin çevresi kısmen ayakta duran bir surla çevrilidir. Kent içindeki en önemli mimari yapı tamamen yıkılmış durumda olan prostylos planlı tapınaktır. Örenyerinde ana kayaya oyulmuş dikdörtgen biçimli dört adet sarnıç ilginç birer mimari gösterir. Kent üzerinde mezar anıtları vardır.

Sütçüler-Kasımlar yolu üzerinde, dağ yamacında yeralan Zorzila antik kenti kalıntıları, Roma dönemi olup, şehir hakkında fazla bilgi yoktur.

Bölge MÖ 130’da Romalılar tarafından ele geçirilerek, MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış, daha sonra Asia Eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat Kralı Amyntas’ın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır. Roma İmparatorluğu’nun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Sütçüler ve çevresi 1204 yılında çevredeki şehirlerle birlikte Anadolu Selçuklu Devletinin eline geçmiş ve Oğuz boylarına mensup Türk aşiretleri ile Yörükler tarafından yurt edinilmiştir. Anadolu Selçuklu Devletinin yıkılmasının ardından Feleküddin Dündar Bey tarafından 1301 yılında kurulan Hamitoğulları Beyliği sınırları içine girmiştir. Bölge 1324-1327 yılları arasında İlhanlılar’ın Anadolu

valisi Timurtaş tarafından işgal edilmiş ve Dündar Bey de bu dönemdeki İlhanlı hakimiyetini tanımıştır. Timurtaş'ın Mısır'a kaçışından faydalanan Dündar Bey'in oğlu Hızır Bey 1328 yılında tekrar bölgeye hakim olmuştur. Sütçüler ve çevresi, Sultan I. Murat zamanında Osmanlı topraklarına katıldı. Osmanlı Devleti'nin ilk dönemlerinde Hamid Sancağının Eğirdir Kazasına bağlı bir nahiye iken, daha sonra müstakil bir kaza yapılarak sancak merkezinin bulunduğu Isparta'ya bağlanmıştır. Ancak XIX. yüzyılın ikinci yarısında (1867'de) tekrar nahiye statüsüne indirilmiştir. 1868 yılında Bucak, Cumhuriyetin ilk yıllarında ise Bavullu olarak adlandırılan nahiye merkezi, bulunduğu yerin dağlık ve engebeli olması nedeniyle dağ anlamına gelen Cebel adını almış, 1938 yılında bucak merkezinin teklifi ve İl Daimi Encümeni'nin kararı ile ilçe yapılmıştır. Sütçülere bağlı üç kasaba ve 27 köy vardır. İlçenin başta bağlı olduğu il olan Isparta'ya ve diğer önemli merkezlere uzak olması gelişmesini engellemiştir. Nüfusun az olması ticari hayatın sönük kalmasına neden olmaktadır.

10.2. COĞRAFİ KONUM:

Sütçüler ilçesi 37,5 kuzey enlem, 31 doğu boylam üzerinde Isparta İlinin güneyinde yer almaktadır. Doğusunda Konya İline bağlı Beyşehir-Seydişehir İlçeleri, kuzeybatısında Eğirdir, güneyinde Antalya İline bağlı Serik ve Manavgat İlçesi yer almaktadır. Güneybatısında Burdur-Bucakla komşu olan İlçe, kuzeydoğusunda Isparta ilinin Aksu İlçesi ve kuzeydoğusunda da Şarkikaraağaç İlçesi ile komşudur.

Batı Torosların kollarının kesiştiği Göller Bölgesinde yer alan ilçe Beyşehir sınırından Dedegöl (Dippoyraz) Dağı, kuzeyde Eğirdir'den Anamas Dağı, Yılanlı Ovası (Yayla) ve Kovada Gölü sınır oluşturur. Güneyde Bucak ilçesinden Aksu (Isparta) Çayı, güneyde Serik'ten ise Sanlı Yaylası ayrırır.

Yüzölçümü 1287 km²'dir. Rakımı 250 metre ile 2500 metre arasında değişmektedir.

10.3. ANTİK KENTLER:

10.3.1. Adada:

Isparta Sütçüler İlçe karayolu üzerinde yer alan antik kent Sağrak Köyü'ne 2 km, il merkezine 90 km uzaklıktadır. Şehrin isminden Strabon, Ptolomaios, Hierokles ve Artemideros' da bahsedilir. Kent 1888 yılında ilk olarak G. Hirschfeld ve aynı zamanda W.M. Ramsay tarafından tespit edilmiştir.

Kentin kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte şehrin adı ilk kez MÖ 2. yüzyılda Termessosla Adada arasında yapılan bir anlaşma metninde geçmektedir. Kentin MÖ I. yüzyılda sikke bastığı da gözönüne alınırsa kentin bu tarihten daha önce kurulduğunu düşünmek yerinde olacaktır. Roma İmparatorluk döneminde özellikle İmparator Traianus, Hadrianus ve Antoninus Pius dönemleri Adada'nın en parlak dönemleridir. Bir kısım Adadalı Büyük İskender'den sonraki Hellenistik kralların ordularında hizmet vermek amacıyla anayurtlarından ayrılarak gurbette paralı asker olarak çalışmışlardır. Bunun kanıtları Kıbrıs'ta ve Fenike'de bulunan Adadalı askerlere ait mezar taşlarıdır. Kent, Caralis (Beyşehir) Gölü'nün batı kıyısını izleyerek Antiokheia (Yalvaç),

Neapolis (Şarkikaraağaç), Timbriada (Aksu), Adada (Karabavlu) üzerinden Pednelissos (Gebiz) ve Perge (Aksu) antik kentine uzanan antik yol üzerinde yer almaktadır.

Kent bulunduğu noktanın dağlık arazide olması nedeniyle günümüze fazla tahrip olmadan ulaşmıştır. Sadece Pisidia bölgesinin değil Anadolu'nun en sağlam kentlerinden birisidir. Kentte tabanı taş döşeli bir antik yol, Roma İmparatorluk Çağı Traianus Tapınağı, İmparatorlar Tapınağı, İmparatorlar ve Zeus Megistos –Serapis Tapınağı ile Yeniköy yolu altında kalan İmparatorlar ve Aphrodite tapınağı yer alır. Ayrıca forum, bazilika, akropol anıtsal çeşme, yönetici binası, açık hava toplantı yeri, tiyatro ve mezar anıtı bulunmaktadır.

Kent düzlüğü ile vadi arasındaki bölümde yeralan kayalık alandaki akropol savunma amaçlı yapılmıştır. Akropolün çevresi sur duvarları ve kuleler ile çevrilidir. Akropolisin batı kısmında kentin açık hava toplantı yeri bulunmaktadır. Toplantı yerinin önüne sonradan kentin alışveriş ve idari merkezi olan forum ve bazilika yapılmıştır. Adada forumu 32x45 m.lik bir alanı kaplar. Tabanı düzgün taşlarla kaplı olan forumun ortasında büyük bir sarnıç yer alır. Forumun batısında cadde diğer iki yanında stoalar (sütunlu galeri) bulunur.

Forumun kuzeyinde doğu-batı yönünde bir bazilika vardır. Forumun güneydoğu kısmında anıtsal bir çeşme bulunmaktadır. Adada'nın en büyük kilisesi vadinin batı kısmındadır. Kilise burada eski bir yapının teras ve iç duvarlarından yararlanılarak Bizans döneminde inşa edilmiştir.

Kent düzlüğünün batısında tepe yamacına inşa edilen tiyatronun sahne binası ve orkestra kısmı toprak altındadır. Cavea (seyirci oturma yerleri) kısmı Müze Kurtarma Kazısıyla temizlenerek açığa çıkarılmıştır. Tiyatronun mevcut kapasitesi 1000 kişidir. Şehirde dört adet tapınak yer alır.

10.3.1.1. İmparatorlar ve Aphrodite Tapınağı:

Basit yuvarlak, Tholos planlı bir tapınaktır. Çevresinde sütun sırası yoktur. Antik kentin içinden geçen Yeniköy yolu altında kalmıştır. Podiuma ait bloklar üzerinde yeralan yazıtta, “Tanrı İmparatorlar ve Baba kenti için, kentin dostu, İmparatorlar kültürünün Başrahibi, kurucu kentin oğlu ve halk meclisine 4 kez seçilmiş olan Tlaomos oğlu Antiokhos, karısı Başrahibe, Hoplan kızı Anna ve oğulları, kentin dostları, Tlaomos ve Antiokhos ile beraber Aphrodite kült heykelini, tapınağı ve tapınağa ait süslemeleri ve kaplamaları adadılar ve diktiler” yazar. Tapınak MS 200–210 yıllarında yapılmıştır.

10.3.1.2. İmparator Traianus Tapınağı:

İon tarzında olan tapınak prostylos planlı olup ön cephesinde 6 sütun içerir. Yan duvarlardan birisi korniş seviyesine kadar sağlam kalabilmiştir. Diğer kısımlar yıkıktır. Kaynaklara göre İmparator Traianus MS 114 yılında bazı Pisidia kentlerini ziyaret etmiştir. Muhtemelen tapınak bu ziyaret öncesinde yapılmış olmalıdır.

10.3.1.3. İmparatorlar Tapınağı:

İon tarzında olan tapınak, prostylos planlı olup ikisi yanlarda dördü önlerde olmak üzere toplam 6 sütuna sahiptir. Yan duvarlar saçaklık seviyesine kadar sağlamdır. Arka alınlığın yarısı sağlam durumdadır. Tapınağın önündeki sunak ve merdivenler toprak altındadır. Ön kısımda ise tapınağa ait olduğu düşünülen propylona (anıtsal giriş) ait izler yer alır. Sterret tarafından 1888’de kopya edilen yazıtta “Tanrı-İmparatorların iki kez rahipliğini yapmış olan kurucu kentin oğlu, Probusluk yapmış Nikomakhos’un oğlu Theodoros, bu tapınağı Tanrı-İmparatorlara ve kente, ksoanon ve heykelleriyle birlikte kendi parasıyla yaptırdı ve adadı” yazar. Bu tapınakta Traianus Tapınağı gibi MS 114 yılından önce yapılmış olmalıdır. Bu tapınağın en önemli özelliği; tam bitirilmemiş olan tapınağın doğu duvarında antik dönem taş ustalarının nasıl çalıştıklarını ve ince işçiliği hangi aşamalardan geçirerek yaptıklarını gösteren izlerin mevcut olmasıdır.

10.3.1.4. İmparatorlar ve Zeus Megistos-Serapis Tapınağı:

Korint tarzında olan tapınak 4 sütunlu prostylos planlıdır. Podiumlu olan tapınak saçaklık seviyesine kadar ayakta. Ön cephedeki çıkışı sağlayan merdivenler tahrip olmuştur. Kornişler konsollu olup yıkılan bloklar orijinal yerlerinde durmaktadır. Tapınağın önünde anıtsal sunak vardır. Sterret tarafından 1888’de kopya edilen yazıtta “Tanrı-İmparatorlar Zeus Megistos Serapis ve Baba kenti için onun karısı, Hoplan kızı, başrahibe Anna ve onların oğulları Tlaomos ve Antiokhos, tapınağı ve heykelleri, çevresindeki stoalar atölyeler ve bütün süslemeleriyle beraber adayarak dikti” yazar. Tapınak Severuslar Çağında MS 180–210 yıllarında yapılmış olmalıdır.

10.3.2. Zorzila (?):

Sütçüler-Kasımlar yolu üzerindedir. Dağ yamacında yer alan kalıntılar Roma dönemi olup, şehir hakkında fazla bilgi yoktur.

10.3.3. Kocaköy Asarı:

Sütçüler İlçesi, Kesme Kasabası’nın 5 km güneyinde Asar Tepesi üzerine kurulmuş kentin kuzey ve batısı Köprüçay vadisiyle sınırlanmıştır. Kent muhtemelen Hellenistik dönemde kurulmuş olmalıdır. Kentin çevresi kısmen ayakta duran bir surla çevrilidir. Kent içindeki en önemli mimari yapı tamamen yıkılmış durumda olan prostylos planlı tapınaktır. Ören yerinde ana kayaya oyulmuş dikdörtgen biçimli dört adet sarnıç ilginç birer mimarı gösterir.

Ören yerinin güneybatısında sur duvarının dışında düzlükte biri sağlama yakın, biri yıkık iki mezar anıtı vardır. Mezar anıtları Podiumlu (kaideli) olup üzerine ionik tapınak tarzında Lahit mezarlar oturtulmuştur. Kapak kısa yüzlerinde Medusa kabartması vardır. Şehrin ismi bilinmemektedir. Kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla küçük bir dağ kentidir.

10.3.4. Taşkapı Harabeleri:

Sütçüler ilçe merkezindedir. Kuruluş tarihi hakkında bir bilgi yoktur. Sütçüler ilçesinin güneybatısında kuzey-güney uzantılı bir sırt üzerinde yer almaktadır. En yüksek noktası 1024 m yükseklikteki Asartepe olup, Beydağı sırtı adıyla devam etmektedir. Taşkapı harabelerinin bulunduğu alan 1500 m uzunlukta 500 m genişliğinde bir alanı kaplamaktadır. Kentin girişinde yer alan bosajlı sur duvarlarıyla bütünlük gösteren büyük blok taştan yapılmış giriş kapısı halk arasında Taşkapı olarak geçmektedir. Bosajlı örgü tekniği ile yapılmış sur duvarları Hellenistik dönem özelliği gösterir. Giriş yolu ana kayaya oyulmuş basamaklarla düzenlenmiştir. Taşkapı olarak adlandırılan girişten sonra geniş bir meydan bulunmaktadır. Bu noktadan sonra yoğun maki bitki örtüsü karşımıza çıkmaktadır. Ancak doğa şartları ve kaçak kazılarla tahrip olan yerleşim alanı hakkında kesin bilgiler edinmek zordur. Taşkapı yerleşim alanı içinde ana kayaya oyulmuş, hatıl delikleri ile kendini belli eden mekânlar ile yerleşimin en üst noktası olan Asartepe üzerinde Geç Roma–Erken Bizans dönemine tarihlendirilen sur duvarları, bu alanda savunma amaçlı bir içkalanin geliştiğini göstermektedir. Daha çok mutfak kabı özelliğindeki Roma ve Bizans dönemi seramikleri alanda yoğun olarak görülmekte olup yerleşim alanı genelinde Hellenistik dönemden Bizans dönemine uzanan bir gelişim izlenir.

10.4. SÜTÇÜLER İLÇESİNDEKİ DİĞER KALINTILAR:

10.4.1. Sülüklügöl Harabeleri:

Yeşilyurt Köyü, Sülüklü Tepe Mevkiinde iki tarafı surla kapatılmış küçük bir vadi içine oturtulmuş olan sahada birtakım bina kalıntıları ile kayaya oyulmuş triskelesli iki adet mezar kitabesi bulunur. Büyük bir kalıntı mevcut değildir.

10.5. ANITSAL YAPILAR

*Camiler-Mezarlıklar-Çeşmeler
Arkeolojik Anıtsal Yapılar*

SİĞIRLIK KALESİ II

**İMPARATORLAR TAPINAĞI
(A TAPINAĞI)**

RESMİ BİNA

SIĞIRLIK KALESİ 1

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N25-b-05-b					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: CAMİ MAHALLESİ		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 112		PARSEL: 2	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
SEFERAĞA CAMİİ	YAPTIRAN: Sefer Ağa	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Anadolu Selçuklu - Osmanlı						
	YAPIM TARİHİ: 1184	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçe merkezinde, Cami Mahallesinde yer almaktadır. Yapım tarihi giriş kapısında 1184 olarak, minarenin yapım tarihi de 1590 olarak belirtilmiştir. Bahçesinde sekizgen bir şadırvanı bulunmaktadır.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Çeşitli dönemlerde bakım onarım kapsamında tadilatlar yapılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesi merkezinde yer alan Seferağa Camii genel özellikleri itibarı ile ana mekânı kare şeklinde, ana mekânın kuzeybatı köşesinde minaresi ve kuzey cephesinde son cemaat mahali bulunan, kesme ve moloz taş malzeme kullanılarak yapılmış bir yapıdır. Yapıya kuzeyindeki son cemaat mahallinden geçilerek girilir. Son cemaat mahali üç kemerli üç akstan oluşur, orta akstan camiye giriş vardır. Son cemaat mahali alçak bir kasnak ile yükseltilmiş, üç adet kubbe ile örtülmüştür. Camii, kare mekânlıdır ve tek kubbe ile örtülmüştür. Kare mekândan kubbeye geçiş pandantif ile sağlanmıştır. Ahşaptan yapılmış kadınlar mahfili ve müezzin mahfili bulunmaktadır. Minber yine ahşaptan yapılmıştır. Pandantif çevreleyen kemerler ve kubbe içi çevresi ve yüksek kottaki pencere çevrelerinde renkli kalemişi süslemeler vardır. Ana mekan giriş kapısı (cümle kapısı) basık kemerli, alt kottadaki büyük pencereler dikdörtgen formu, yüksek kottaki pencereler ise yuvarlak kemerlidir. Üst kottaki pencereler çeşitli geometrik biçimlerde vitray şeklindedir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTYON
X	X		

ORJİNAL KULLANIMI: CAMİ

BUGÜNKÜ KULLANIMI: CAMİ

ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ

HAZIRLAYANLAR:

Melike GÜL Şehir Plancısı
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Arzu Aktaş Arkeolog

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
2.	RAPOR	X
3.	FOTOĞRAF	X
4.	RÖLÖVE PROJESİ	X
5.	RESTORASYON PROJESİ	
6.	HARİTA	
7.	KROKİ	
8.	KİTABE	X
	VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 26.05.2006 Tarih ve 1045 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO :			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sağrak Köyü, Sağrak Çeşmesi Mevkii			KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:			ÇEVRESEL		1	2	3	
	PAFTA:	ADA: 111	PARSEL: 32	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3	
ESKİ MEZARLIK	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesi, Sağrak Köy merkezinin kuzeyinde Sağrak Çeşmesi Mevkii'nde yer almaktadır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

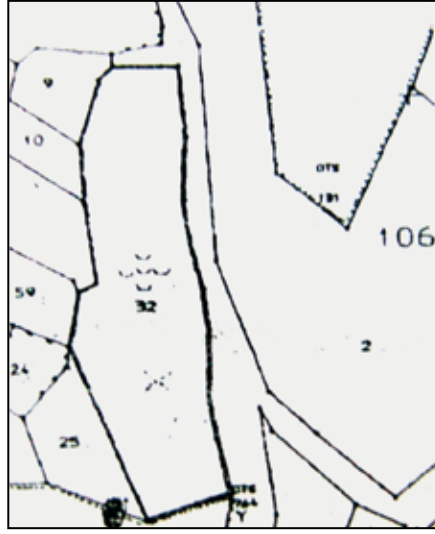
Köy Tüzel Kişiliği

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Köy Tüzel Kişiliği

YAPILAN ONARIMLAR:

AYRINTILI TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesi, Sağrak Köy merkezinin kuzeyinde Sağrak Çeşmesi Mevkii'nde yer almaktadır. Eski mezarlık olarak bilinen mezarlığın köyün kuruluş tarihi ile çağdaş olduğu ve günümüzde de gömü amaçlı kullanıldığı tespit edilmiştir. Güneyi orman arazisi ile komşu olan mezarlık batıya doğru eğimli bir arazi üzerinde konumlanmaktadır. Yöresel taş malzeme kullanılarak yapılan eski mezar taşları ile 7 kardeşler gibi söylencesi olan mezarlar ve özellikle mezarlığın kuzeyinde ulu meşe ağaçları bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Mezarlık

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR: 07/12/2007

Fatih ÖZDEL Arkeolog
Cafer GÜVEN Harita Müh.

KONTROL EDEN: 10/12/2007

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 13.12.2007 Gün 2022 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Isparta-M25-C3				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Boğazköy-Aytaşı Mevkii		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: Eski Sütçüler Isparta Karayolu üzeri		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
ABLA PINARI ÇEŞMESİ	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: 19. yy.				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Boğazköy mezarlığının yaklaşık 50 m. Kuzeydoğusunda yer alır. Yörenin özgün taşı olan köfke taşından yapılmıştır. Tek cepheli ve haznesizdir. Köfke taşından kırma çatılıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		B		B		İZİ VAR	
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: 1952 yılında onarım görmüştür. Basit onarım yapılması gerekmektedir.

AYRINTILI TANIM: Eski Sütçüler- Isparta karayolu üzerinde Boğazköy mezarlığının yaklaşık 50 m. Kuzeydoğusunda yer almaktadır. Yörenin özgün taşı olan köfke taşından yapılmıştır. Tek cepheli ve haznesizdir. Köfke taşından kırma çatılıdır. Cephesi sivri kemerli sağır nişli olup, kemer köşelerinde bir tanesi bezemesiz diğeri kalkan kabartmalı Roma dönemi mimari parça devşirme malzeme olarak kullanılmıştır. Niş ortasında dilimli kemerli küçük bir niş daha bulunmaktadır. Bu nişin üzerinde çeşmenin 1952 yılında onarım gördüğüne dair yazıt bulunmaktadır. Çeşmenin çimento kaplı hatlı bu tarihte onarım görmüştür. Yöre halkınca üçtaş arası olarak adlandırılan pınar kaynağı çeşmeye kuzey cephesinden bağlantılı olup, yakın tarihte mevcut suyun akışını artırmak için bağlantı bölümünden onarım görmüştür.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: Çeşme				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: Çeşme				
ÖNERİLEN KULLANIM: Çeşme				
HAZIRLAYANLAR: Nezhat İŞÇİ Arkeolog İlhan GÜCEREN Arkeolog				
KONTROL EDEN: Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 10.02.2005 Tarih ve 243 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 C-3
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sağrak Köyü Karabavulu		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: ADADA ANTİK KENTİ	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
İMPARATORLAR	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Roma	
TAPINAĞI (A Tapınağı)	YAPIM TARİHİ: M.S. 2 yy.	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Dikdörtgen odalı ve sütunlu ön kısımdan ibarettir. Çatı yıkılmıştır. Esas mekana giriş kapısı üst lentosunda kitabe vardır. Kitabe uzaktan okunamıyor. Kitabenin olduğu yere çıkmak oldukça zordur. Yapının taşları yerde olduğu gibi durmaktadır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		X		X		B		X		B	İZİ VAR
	C		C		C		X		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Tapınak doğa şartlarına dayanıklıdır. Malzeme olduğu gibi durmaktadır. Yeniden restore edilmesi çok kolay olacaktır. Yapı iyi konuma gelmektedir.

AYRINTILI TANIM: Tapınak yan duvarlarının temeli düz şerit, iyon sima, çukur profil, 4 iyon simadan oluşan temel taşları üzerinde 130x58 cm. boyutlu ve 52 cm. kalınlıkta duvar taşları 9 sıradır. En üsttekinin yüksekliği biraz azdır. En üst duvar taşı üç şeritli arşitrav bloğudur. Arka köşelerde plaster başlıkları vardır. Temel yüksekliği 85 cm. dir. Tapınağın ön cephesi düzgün yontulmuş gri kireç taşından olup, 97x72 cm. boyutlu dikdörtgen çerçeveli bloklarla örülmüş kapı 7 sıradır. Temeli 42 cm. yüksekliktedir. Kapı anıtsaldır. Kapı genişliği 3,50 m. dir küçük kapı yoktur. Doğu yan duvarda, duvar taşlarının alt ve üst kısımlarında 1 cm. dışarı çıkıntılı kısımlar vardır. 125x55 cm. boyutlu blok taşlar 9 sıradır. Üstünde arşitrav, düz friz ve dişli korniş vardır. Bu yüzde temel iki basamaklıdır. Arka duvar çatısı üzerindeki elemanların yarısı durmaktadır. Tapınağın önünde sütunlu avludan platformu kalmıştır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Tapınak

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog
Necip ALTINIŞIK Arkeolog

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: İZMİR II NOLU KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 364 Sayılı Kararıyla Tesciline
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 2				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 C-3				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sağrak Köyü Karabavulu		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: ADADA ANTİK KENTİ		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
İMP. VE ZEUS SERAPİS TAPINAĞI (B Tapınağı)	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: ROMA				
	YAPIM TARİHİ: M.S. 2 yy.	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen Roma tapınak geleneğinde, öndeki sütunlu bölüm yıkılmış, esas tapınak kısmı ayakta. Yan duvarlar ayakta, çatı yıkılmıştır. Tapınağın giriş kapısı yıkılmıştır. Yapıdan düşen taşlar olduğu yerdedir. Düzgün gri kireç taşı bloklarla inşa edilen yapı Roma dönemindedir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		X		X		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		X		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Yapı bugüne kadar oldukça iyi korunmuştur. Yapının malzemelerinin çoğu yanındadır. Bu bakımdan kolayca yerine konabilir. Restore edilmesi çabuk ve kolay olacaktır.

AYRINTILI TANIM: Tapınak ön kısmı yıkılmış, temel kalıntıları kalmıştır. Esas tapınak kısmının bütün duvarları çatıya kadar ayakta. İçeri girişi sağlayan kapının yan söveleri düşmüştür. Duvarların en altında büyük olan temel taşları vardır. Sonra işlemeli alt taşlar ve üstünde blok taşlar 11 sıradır. Bir büyük bir küçük dizilmişlerdir. En üstte üç şeritli arşitrav vardır. İki yazıt iki arşitrav bloğundadır. Kornişler düşmüştür. Sütunlar çok kalın ve uzundur. Sütun çapı 60 cm, uzunluğu 360cm. alt ve üstler kırıktır. Temel taş uzunluğu: 142 cm. en altta 30 cm. yükseklikte Yüksek: 115 cm.dir. Arşitrav bloklarındaki yazıtların ilki; yapının 5-6 m. doğusunda yerdedir. Üç satır yazıt vardır. Yazılar üstten alta doğru küçülür. Diğer Tapınağın ön tarafında büyük sütunun altında kalmıştır. Üç satırdır. Arşitrav bloğu 110x60 cm. dir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Tapınak

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Durmuş KAYA Arkeolog
Necip ALTINIŞIK Arkeolog

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: İZMİR II NOLU KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 364 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 3				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 C-3				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sağrak Köyü Karabavulu		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: ADADA ANTİK KENTİ		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
TRAJAN TAPINAĞI (C Tapınağı)	YAPTIRAN: - YAPIM TARİHİ: M.S. 2 yy.	YAPAN: - KİTABE:		MİMARİ ÇAĞI: Roma				
				VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Tapınağın güney duvarından bir bölüm çatıya kadar ayakta kalmıştır. Diğer duvarlar yıkılmış, temelleri kalmıştır. Yıkılan malzeme içindedir. Yapı gri kireç taşı bloklarından yapılmıştır. Bloklar düzgün kesilmiştir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	X		X		B		B		B		İZİ VAR	
	C		C		X		X		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Kısımın yıkılan binanın malzemeleri yerinde olup, sağlam durumdadır. Kolayca monte edilip restorasyon yapılabilir.

AYRINTILI TANIM: Tapınağın çatı ve yan duvarları olduğu gibi içe yıkılmıştır. Batı duvarının ön kısmı çatıya kadar ayakta kalabilmiştir. Tapınağın diğer ayakta kalan duvarları 1-2 m. yüksekliktedir. Yapı gri kireç taşı bloklarından yapılmıştır. Bloklar düzgün kesilmiştir. Blok boyutları 60x60, 110x60 cm.dir. Yapının doğu kısmında tapınağın ön kısmına kadar gelen bir blok taş döşeme vardır. Tapınak dikdörtgen şeklinde 15x 11,20 m. dir. Antik şehir içinde en büyük tapınaktır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Tapınak

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog
Necip ALTINIŞIK Arkeolog

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	
3.	RÖLÖVE PROJESİ		REVİZYON
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: İZMİR II NOLU KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 364 Sayılı Kararıyla Tesciline
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 C-3
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sağrak Köyü Karabavulu		
ADRESİ: ADADA ANTİK KENTİ	KADASTRO:			KORUMA DERECESESİ
	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ANITSAL X 2 3 ÇEVRESEL 1 2 3 ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
RESMİ BİNA	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: Roma
	YAPIM TARİHİ: M.S. 1 yy.	KİTABE:		VAKFIYE:

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı yapının duvarları yıkılmış, kuzeydeki duvar ayakta. Üç katlı olan yapının bu duvarında altta üç üstte bir pencere ve bir kapı yeri vardır. Batıya doğru bir sokak devam eder. Yanlarda dikdörtgen bölümler vardır. Yapının diğer duvarları yarıya kadar ayakta. Çatı yıkılmıştır.

KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A B X	SÜSLEME ELEMANLARI	A B X	RUTUBET	X YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	--------------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Duvarların iç kısımlarından ve üstten düşen taşlar yerindedir. Resmi yapı olan binanın kuzey ve güney yönlerinde devam eden duvar temelleri ve dikdörtgen odalar, buralarda dükkanlar olduğunu düşündürür. Çevresindeki ağaçlar yapıya zarar vermektedir.

AYRINTILI TANIM: Dikdörtgen planlıdır. Doğu duvar ayakta. Altta küçük üç pencere deliği vardır. Üstte ortada bir pencere ve yanda daha büyük pencere (kapı olabilir) vardır. Bu duvarın iç kısım blokları düşmüştür. Bloklar düzgün kesilmiş gri kireç taşlarından yapılmıştır. Blok: 85x70, 120x70, 90x60 cm.dir. Yapının diğer duvarları yarıya kadar yıkılmıştır. Kuzey duvarında batı duvara yakın bir yerde 1 m. genişlikte, 1,5 m. yükseklikte dikdörtgen bir giriş kapısı vardır. Kuzey ve güneyde yapıya bitişik duvarlar uzanır. Bunların araları dikdörtgen bölümlere ayrılmıştır. Dükkan olduğu tahmin ettiği edilen bu temeller forum meydanına kadar uzanır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASTON

ORİJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog
Necip ALTINIŞIK Arkeolog

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: İZMİR II NOLU KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 364 Sayılı Kararıyla Tesciline
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 2- N-26 a2				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER-KESME	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Kocaköy Mevkii		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ: KOCAKÖY ASARI		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KOCAKÖY ASARI ANIT MEZARI	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: Roma				
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE: -		VAKFIYE: -				

GENEL TANIM: İki basamaklı bir alt yapı üzerine oturan podyumlu mezar anıdır. Lahit ve kapak kısmı ile birlikte İon düzeninde bir tapınağı temsil etmektedir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	X	RUTUBET	X	YOK
	X		X		B		B		B		İZİ VAR	
	C		C		C		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: İki basamaklı temelin bir kısmı ve podyumun güney kısmı tahrip edilmiş. Lahit tekne ve kapak kısmında güney taraftan kırılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Ören yerinin güney batısında sur duvarının dışındaki düzlükte yer alan podyumlu mezar anıtı, gri renkli yöresel kireç taşından yapılmıştır.

Alt Kaide Uzunluğu : 4.60m. Alt Kaide Genişliği : 4.10 m.
Podyum uzunluğu : 3.10 m. Podyum Genişliği : 2,50 m.
Podyum Yüksekliği : 3 m. Lahit ve Tekne Ölçüleri : saptanmadı.

Kuzey-güney istikametindeki mezar anıtının podyumu doğal kayanın düzleştirilmesiyle oluşturulmuş birkaç basamak şeklindeki kaidenin üzerine oturmaktadır. Alttan ve üstten silmelerle sınırlanmış podyum köşeleri biraz çıkıntılı bırakılarak paye görünümü verilmiştir. Podyumun kuzey cephesinde 3.dikdörtgen taş sırasında dört satırlık Yunanca bir kitabe yer alır. Podyumdan dar dikdörtgen iki blok taş üzerine oturan lahit teknesinin alt yüzü içbükey ve dışbükey silmelerle kaplıdır. Teknenin kuzey cephesi dört bölümlü bir kapı içermektedir. Yan yüzlerde dörder İon sütunu ile bir tapınak görünümü verilmiştir. Sütunların üzerinde arşitrav kısmında Medusa başı vardır. Kalıplerleri belirtilmiş lahit kapağının üst ve köşeleri palmet biçimli akroterlerle bezenmiştir. Mezar anıtının güney kısmı boydan boya tahrip edilmiştir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISTİMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Mezar

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog
Nezihat İŞÇİ Arkeolog

KONTROL EDEN: 28/05/1992

İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: İZMİR II NOLU KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 364 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : N25-b					
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Isparta – N26-a1					
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Çandır Köyü- Kırcazeytin Mahallesi Mevkii		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3	
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2	3
						ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KİLİSE KALINTISI	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Bizans						
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:						

GENEL TANIM: Çatal Tepenin kuzey doğusunda, Çaltıçak Mahallesi'nin güneyinde tepe üzerindeki düzlükte yer alır. Derinlemesine dikdörtgen planlı, tek nefli ve tek apsislidir. Moloz taş ile yapılmış küçük bir kilise kalıntısıdır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		X	İZİ VAR
	X		X		X		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: -

AYRINTILI TANIM: Yaklaşık 3 m. eninde, 7 m. boyunda doğu-batı eseninde, derinlemesine dikdörtgen, tek nefli ve apsisli moloz taş ile yapılmış küçük bir kilise kalıntısıdır. Ayakta kalan duvar yüksekliği 2 m. dir ve 70 cm. kalınlığındadır. Apsis kıvrımına yaklaşık yarım metre mesafede kuzey ve güney duvarla birer pencere açıklığı ile yine kuzey ve güney duvarlarının batı duvarı köşesine yakın karşılıklı birer adet mazgal açıklığı bulunmaktadır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: -

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM: Anıt Sit

HAZIRLAYANLAR: 10.01.2003
Mustafa AKASLAN Müze Araş.
Nezhat İŞÇİ Arkeolog

KONTROL EDEN:
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 28.02.2003 Tarih ve 5798 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N26-a1				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Çobanisa Köyü - Deliahmettaş Mevkii		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: KOCAKÖY ASARI		KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
KİLİSE KALINTISI	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI: BİZANS				
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Ulaşım Sütçüler İlçesi Cobanisa Köyünden Kışla Köyü yol ayrımına kadar asfalt yolla, Kışla yol ayrımından itibaren stabilize bir yolla sağlanır. Kilisi Kalıntısı Cobanisa Köyünün yaklaşık 3 km. güneyinde, Kışla yolu üzerinde Deliahmettaş mevkiinde yer alır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	X	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	X		X		X		X		X		X	C

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Hazine

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Kültür ve Turizm Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: -

AYRINTILI TANIM: Yaklaşık 10 m. eninde 20 m. boyunda, doğu-batı doğrultusunda derinlemesine dikdörtgen tek nefli ve tek apsisi olan kilise, kaba yontu yerel taştan kuru örgü duvar tekniği ile yapılmıştır. 4 m. çapında olan apsisin ayakta kalan duvar yüksekliği 1,5 m. olup, 4 m. batısına çobanlar tarafından moloz taştan kuru örgü duvar eklenerek apsis önü kapatılmıştır. Kilise kuzey duvarı zemin seviyesinde olup, 70cm. kalınlığındaki güney duvarı ayakta kalan yüksekliği yaklaşık 1 m. dir. Kilise çevresinde bol miktarda çatıya ait ki-remit parçalarına rastlanmıştır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: -

BUGÜNKÜ KULLANIMI: -

ÖNERİLEN KULLANIM: Anıt Sit

HAZIRLAYANLAR:

Behçet SÜZEN Arkeolog
Nezahat İŞÇİ Arkeolog

KONTROL EDEN:

Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 06.05.2005 Tarih ve 421 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 96/2				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 25 – c4				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sığırılık Asar Mahalle		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:		PARSEL:	ÇEVRESEL	1	2
SİĞİRLIK KALESİ 1	YAPTIRAN: -	YAPAN: -		MİMARİ ÇAĞI: ROMA - BİZANS DÖNEMİ				
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Sığırılık kalesinin Asar Mahallesi'nin hemen yanındaki tepenin kuzey yamacına kurulmuştur. Dış duvarlar oldukça sağlam hemen hemen özgün durumdadır kale duvarlarında bazı üst kısımlar ve tepedeki güney duvar yıkılmıştır.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Köy tüzel kişiliği

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Sığırılık Köyü muhtarlığı

YAPILAN ONARIMLAR: -

AYRINTILI TANIM: Isparta ili, Sütçüler ilçesi, Sığırılık köyü, Asar mahallesi'nin güney tarafında yüksek bir tepe üzerinde kuzey yamaçta kurulmuştur. Dikdörtgen plana sahip olup köşelerde birer kule vardır. Kalenin aşağı tarafında barınma üniteleri yıkılmış, sadece sur duvarları kalmıştır. Erken Bizans döneminde yapıldığı tahmin edilen kale geçiş yolu üzerinde koruma amacıyla kullanıldığı tahmin edilmektedir. Oldukça sağlam olup tamamına yakını korunmuştur.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Kale

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog
Sedat HEPER Arkeolog

KONTROL EDEN:

Durmuş KAYA

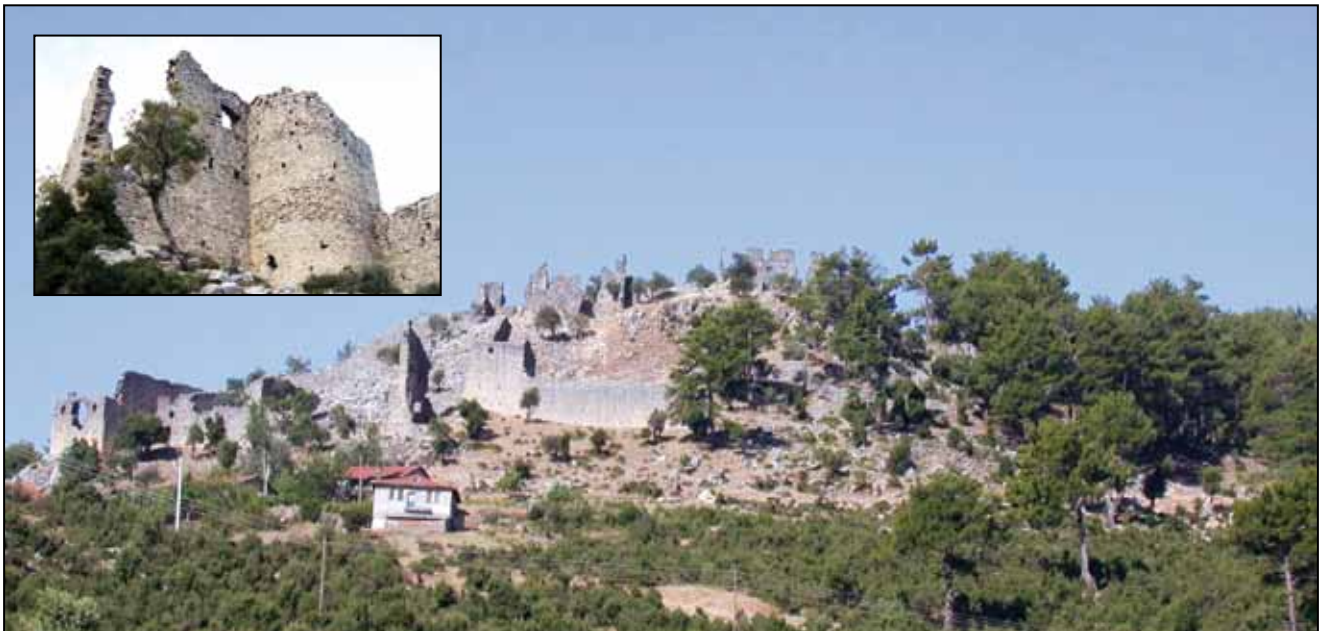
YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

ONAY

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14.02.1997 Tarih ve 3292 Sayılı Kararıyla Tesciline

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 96-3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 25 - c4
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Sığırılık ve Çandır Köyü arası		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ: Sığırılık - Çandır Karayolu üzerinde	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
SİĞİRLİK KALESİ II	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: G. Roma - E. Bizans Dönemi	
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Sığırılık-Çandır karayolu ortasında bir tepe üzerinde yer alır. Doğu batı yönünde uzanan kale gözetleme ve koruma amaçlıdır. Doğu tarafında üç pencereci bir kilise sur duvarına bitişiktir. Oldukça sağlam olan yapıda kilise olduğu tahmin edilen yerin altında bir sarnıç vardır. Ortada bazı bina temelleri vardır.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Sığırılık Köyü Tüzel Kişiliği

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Sığırılık Köyü Muhtarlığı

YAPILAN ONARIMLAR: -

GÖZLEMLER: Tepe üzerinde yer alan yapı oldukça sağlam korunmuştur.

AYRINTILI TANIM: Isparta ili, Sütçüler ilçesi, Sığırılık köyü ve Çandır Köyü arasındaki karayolu ortasında, bir tepe üzerinde konuşlandırılmıştır. Doğu-Batı yönünde uzanan kale, Erken Bizans Döneminde yapıldığı tahmin edilmektedir. Moloz taş ve harç kullanılmıştır. Doğu, güney ve batıdan birer giriş kapısı vardır. Sur duvarları sağlamdır. Doğu duvarında üç pencere açıklığı bir kilisenin varlığını düşündürür. Bu yapının altında sarnıç vardır. Kalenin orta bölümünde bazı bina temelleri vardır. Köşelerde birer kule yer alır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORİJİNAL KULLANIMI: Kale				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog				
KONTROL EDEN: Durmuş KAYA				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14.02.1997 Tarih ve 3292 Sayılı Kararıyla Tesciline		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO : 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Yeşilyurt (Sülüklü Göl)		KORUMA DERECESESİ
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
SÜLÜKLÜ TEPE KALE	YAPTIRAN: -	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Roma	
	YAPIM TARİHİ: -	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Doğu batı yönünde uzanan kale kalıntısı, Sülüklü Tepenin üzerinde yer alır. Güney tarafta bir merdivenle aşağıya inilir. Bugün bu merdivenin izleri kalmıştır. Tepe üzerindeki düzlükte yuvarlak pencereyi yapı kalıntıları ve kale duvarları moloz taş ve horasan harcı ile örülmüştür.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	A B C	ÜST YAPI	A B C	SÜSLEME ELEMANLARI	A B C	RUTUBET	A B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Hazine	BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Kültür ve Turizm Bakanlığı
---------------------------	--

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER:

AYRINTILI TANIM: Sülüklü Göl vadisini kuzeyden çevreleyen doğal tepe (Sülüklü Tepe) üzerinde doğu batı yönünde uzanır. Yaklaşık yüksekliği 1 ve 4 m. arasında değişir. Tepenin düzlük kısmında yuvarlak pencereyi bina kalıntıları iç kalenin kalıntılarıdır. Kaleye güney taraftan Roma Dönemine ait, bugün izleri kalan bir merdivenle çıkılır. Kaleye dikdörtgen söveleri kalmış bir kapı girişinden girilir. Duvarlar gri renkli moloz taş ve horasan denilen harçla yapılmıştır. Define aracıları ve bazı ağaçlar tarafından duvarlar tahrip edilmiştir. Yapı tekniği ve harçtan Roma Döneminde yapıldığı anlaşılmaktadır. Sülüklü Göl vadisinin batısında ve kuzey doğusunda yer alan boğazları birer sur duvarı kapatır. Altta büyük blok taşlar üstte küçük moloz taşlar vardır. Yükseklikleri yaklaşık 1 ve 2 m. arasında değişir. Batı sur duvarının kuzeyinde vadinin içlerine kadar giden bir yol vardır. Bu yolun iptal edilmesi yada patika yola çevrilmesi gerekmektedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALİZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Kale

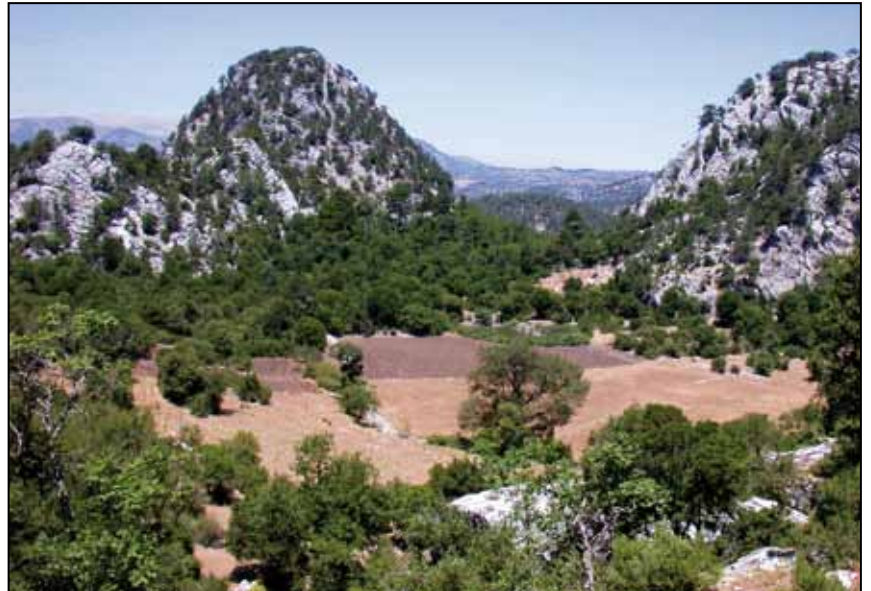
BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:
Durmuş KAYA Arkeolog
Nezahat İŞÇİ Arkeolog

KONTROL EDEN: 14/12/1992

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 10.02.1994 Tarih ve 2132 Sayılı Kararıyla Tesciline.

10.6. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI

Antik Kentler-Antik Kalıntılar-Mağaralar

ADADA ANTİK KENTİ

YEDİ KİLİSELER

**ZORZİLA(?)
KALINTILARI**

ADADA ANTİK KENTİ

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 C-3		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SAĞRAK KÖYÜ	KADASTRO			
			PAFTA:--	ADA:--	PARSEL:--	

ADI: ADADA

GENEL TANIM: Isparta- Sütçüler ilçe karayolu üzerinde yer alan antik kent, Sağrak Köyü'ne 2 km., il merkezine 90 km uzaklıktadır. Şehrin ismi ilk olarak Artemidoros' da geçmektedir. Kent, 1888 yılında ilk olarak G. Hirschfeld ve aynı zamanda W.M.Ramsey tarafından tespit edilmiştir. Kentin kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte MÖ II. Yüzyılda Termesos'la Adada arasında yapılan bir anlaşma metninde geçmektedir. Kentte MÖ I. Yüzyılda sikke basıldığı da göz önüne alınırsa kentin bu tarihten daha önce kurulduğu düşünülmektedir. Roma İmparatorluk döneminde özellikle İmparator Traianus, Hadrianus ve Antonius Pius dönemleri Adada'nın en parlak dönemleridir. Kent, Caralis (Beyşehir) Gölü'nün batı kıyısını izleyerek Antiocheia (Yalvaç), Neapolis (Şarkikaraağaç), Timbiriada (Aksu), Adada (Karabavlu) üzerinden Pednelissos (Kozan) ve Perge (Aksu) antik kentine uzanan antik yol üzerinde yer almaktadır. Kentte tabanı taş döşeli bir antik yol, Roma İmparatorluk Çağı Traianus Tapınağı, İmparatorlar Tapınağı, İmparatorlar ve Zeus Megistos-Serapis Tapınağı ile Yeniköy yolu altında kalan İmparatorlar ve Aphrodite Tapınağı yer alır. Ayrıca forum, bazilika, akropol, anıtsal çeşme, yönetici binası, açık hava toplantı yeri, tiyatro ve mezar anıtı bulunmaktadır. Kent düzlüğü ile vadi arasındaki bölümde yer alan kayalık alandaki akropol savunma amaçlı yapılmıştır. Akropol'ün çevresi sur duvarları ve kuleler ile çevrilidir. Akropolis' in batı kısmında kentin açık hava toplantı yeri bulunmaktadır. Toplantı yerinin önüne sonradan kentin alışveriş ve idari merkezi olan forum ve bazilika yapılmıştır. Adada Forum'u 32x45 m.lik bir alanı kaplar. Tabanı düzgün taşlarla kaplı olan forumun ortasında büyük bir sarnıç yer alır. Forumun batısında cadde, diğer iki yanında stoalar (sütunlu galeri) bulunur. Forumun kuzeyinde doğu- batı yönünde bir bazilika vardır. Forumun güneydoğu kısmında anıtsal bir çeşme bulunmaktadır. Adada'nın en büyük kilisesi vadinin batı kısmındadır. Kilise buradaki eski bir yapının teras ve iç duvarlarından yararlanılarak Bizans döneminde inşa edilmiştir. Kent düzlüğünün batısında tepe yamacına inşa edilen tiyatroyun sahne binası ve orkestra kısmı toprak altındadır. Cavea (seyirci oturma yerleri) kısmı, müze kurtarma kazısı ile temizlenerek açığa çıkartılmıştır. Tiyatronun mevcut kapasitesi 1000 kişidir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER:

ŞİMDİKİ DURUM :

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA :

HAZIRLAYANLAR :
Nezhat İŞÇİ Arkeolog
Doğan DEMİRCİ Uzman

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 07.12.2005
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

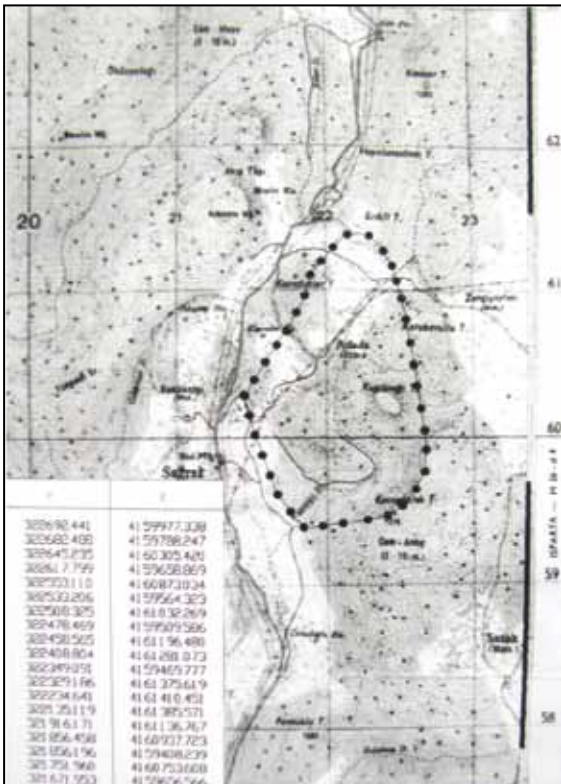
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: İzmir II nolu Koruma Kurulunun 07.09.1988 gün 364 Sayılı Kararı ve 22.5.1990 Gün 763 Sayılı Kararıyla Tesciline ve ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 02.05.2008 gün 2366 Sayılı Kararıyla sınırların yeniden belirlenmesine

GÖZLEMLER : Kentin bulunduğu noktanın dağlık arazide olması nedeniyle fazla tahrip olmadan günü-müze ulaşmıştır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR M-25 C-3

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 1		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N-26 a-2		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER/Kesme Kasabası	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KOCAKÖY MEVKİİ	KADASTRO			
			PAFTA:--	ADA:--	PARSEL:--	

ADI: KOCAKÖY ASARI

GENEL TANIM: Örenyeri, Kesme Kasabasının güneyinde halen kötü bir patika yolla ulaşılabilen 5 km. uzaklıktaki Asar Tepesi üzerinde yer almaktadır. Kuzeyi ve batısı Köprüçay vadisiyle sınırlanmış olan tepenin güney ve doğusu fazla sarp olmayıp ulaşım doğudan sağlanmaktadır. Örenyerinin etrafı kısmen ayakta duran sur duvarlarıyla çevrilidir. Ana kaya üzerine oturulmuş olan bu sur duvarının inşasında yerel taş kullanılmıştır. Örenyerinin doğusundaki giriş kısmında Yunanca stakhedon stilde bir yazıt bulunmaktadır. Sur duvarı içindeki en önemli mimari yapı, tamamen yıkık durumda prostylos planlı tapınak ve güneydoğu sur duvarına yakın alanda yer alan 5 adet büyük boyutlu sarnıçlardır. Örenyerinin güneydoğusunda sur duvarının yaklaşık 500 m. uzaklıktaki yerel taş ve harçtan yapılmış tonozlu 3 nefli yapı kompleksi vardır. Doğudaki nefin tahrip edilen arka duvarından içeriye girildiğinde sağa ve sola doğru ilerleyen dehlizler görülmektedir. Sur duvarının dışındaki düzlükte örenyerinin güney batısında biri yıkık durumda, iki mezar anıtı ve anıtın yanında kapak ve tekne kısmı sağlam ve birbirinden ayrı durumda bir lahit vardır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar ve örenyeri tahribatı

ŞİMDİKİ DURUM : Harabe

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA : yok

HAZIRLAYANLAR :
İlhan GÜCEREN Arkeolog
Nezahat İŞÇİ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 28/05/1992
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 01/07/1992 Gün ve 1491 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Örenyerini çeviren sur duvarları kısmen ayakta, sur duvarı içindeki mimari yapılar ise tamamen yıkık durumdadır. Örenyerinin güneybatısında sur duvarının dışındaki düzlükte yer alan pod-yumlu mezar anıtının güney kısmı boydan boya tahrip edilmiştir.

REVİZYON

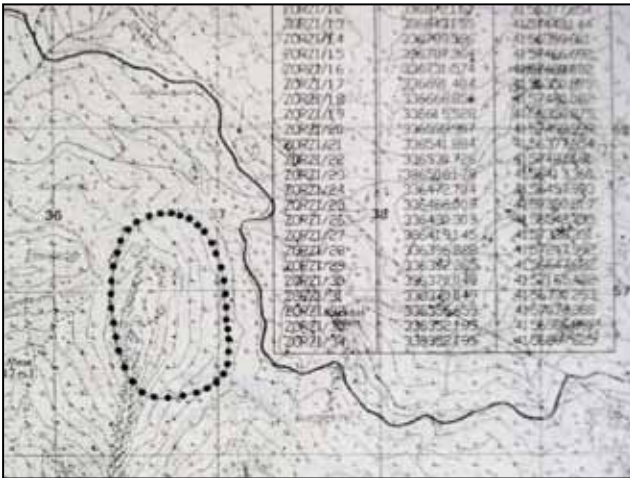
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M26 d 3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KASIMLAR KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--
ADI: KASIMLAR YAKININDAKİ (ZORZILA?) KALINTILARI				
GENEL TANIM: Sütçüler- Kasımlar yolunun batısında yaklaşık 5 km. uzaklıkta ve kasabanın kuzeybatısında Kurşunlu Tepesi'nin doğu eteğinde yer alan şehrin ismi bilinmemektedir. Kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla küçük bir dağ kentidir. Kalıntılara yerel olarak "Zorzila Harabeleri" denilmektedir. Kent eğimli bir araziye oturmakta olup, kent üzerindeki yapıların yerleştirilebilmesi için teraslanmıştır. Kent muhtemelen Roma Döneminde kurulmuş olmalıdır. Kent üzerinde podyumlu bir yapı, doğu kenarı basamaklı bir toplantı alanı ve güneyinde bir yapı yer alır. Bu yapıların güneyinde eteği çevreleyen bir çok yapı kalıntısı ve kuzeyde bir tapınak kalıntısı mevcuttur.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: İnsan ve Doğa tahribatına açıktır.				
ŞİMDİKİ DURUM : Podyumlu yapının ayakta olan ön cephesi yıkılmak üzeredir.				
SİT POTANSİYELİ : Sütçüler Kasımlar yolunun batısında tepenin eteğindedir. Sit potansiyeli yoktur.			KORUMA DERECEŚİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 26/03/2004 Nezihat İŞÇİ Arkeolog İlhan GÜCEREN Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : 26/3/2004 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.05.2004 Gün ve 6319 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Podyumlu yapının doğu duvarı nispeten ayakta. Toplantı alanının taban döşemesi yerindedir. Kenardaki oturma sıraları yerinde durmaktadır. Kuzey taraftaki tapınak fazlaca tahrip olmuştur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

1- Harita No: M 26 d3

2- Kasımlar Yakınındaki Kalıntıların Genel Görünümü.

3- Podyumlu Yapının Doğudan Görünümü.

4- Toplantı Alanının Batıdan Görünümü.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 2		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N25-b2-11		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Asartepe – Beydağı Tepeleri	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:-	PARSEL:	

ADI: TAŞ KAPI HARABELERİ

GENEL TANIM: Sütçüler İlçesinin güneybatısında kuzey-güney uzantılı bir sırt üzerinde yer almaktadır. En yüksek noktası 1024 m. yükseklikteki Asartepe olup, Beydağı sırtı adıyla devam etmektedir. Taşkapı harabelerinin bulunduğu alan 1500 m. uzunlukta 500 m. genişliğinde bir alanı kaplamaktadır. Kentin girişinde yer alan bosajlı sur duvarlarıyla bütünlük gösteren büyük blok taştan yapılmış giriş kapısı halk arasında Taşkapı olarak geçmektedir. Bosajlı örgü tekniği ile yapılmış sur duvarları Hellenistik dönem özelliği gösterir. Giriş yolu ana kayaya oyulmuş basamaklarla düzenlenmiştir. Taşkapı olarak adlandırılan girişten sonra geniş bir meydan bulunmaktadır. Bu noktadan sonra yoğun maki bitki örtüsü karşımıza çıkmaktadır. Ancak doğa şartları ve kaçak kazılarla tahrip olan yerleşim alanı hakkında kesin bilgiler edinmek zordur. Taşkapı yerleşim alanı içinde ana kayaya oyulmuş, hatıl delikleri ile kendini belli eden mekanlar ile yerleşimin en üst noktası olan Asartepe üzerinde Geç Roma – Erken Bizans dönemine tarihlendirilen sur duvarları, bu alanda savunma amaçlı bir içkalenin geliştiğini göstermektedir. Daha çok mutfak kabı özelliğindeki Roma ve Bizans dönemi seramikleri alanda yoğun olarak görülmekte olup yerleşim alanı genelinde Hellenistik dönemden Bizans dönemine uzanan bir gelişim izlenir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı tehlikesi vardır.

ŞİMDİKİ DURUM :

SİT POTANSİYELİ : I. Derece Arkeolojik

KORUMA DERECESİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA : Korunmasızdır.

HAZIRLAYANLAR :
Melike GÜL Şehir Plancısı
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Yerel kolluk kuvvetlerince korunmalıdır.

KONTROL EDEN :
H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

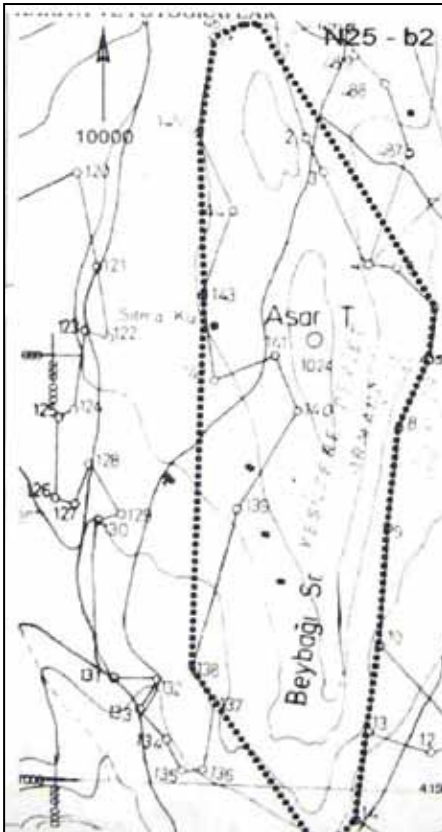
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 26/05/2006 Tarih ve 1044 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 1		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M26-d4-4 N26-al-1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Belen Mahallesi	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	

ADI: BELEN MAHALLESİ KALINTILARI

GENEL TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesinin Belen Mahallesinde Belen Devlet Ormanı sınırlarında halk arasında "Asartep" olarak bilinen bir tepe üzerinde yer almaktadır. Tepecğin hemen üzerinde yöresel taş kullanılarak yapılmış yapılar çok tahrip olduğundan fonksiyonel olarak tanımlanamamaktadır. Tepenin güneyinde kısmen korunan bosajlı taş örgü duvarlar yerleşimin Hellenistik döneme kadar uzandığını gösterir. Alan üzerinde yoğun seramik parçaları bulunmakta ve kaçak kazı izleri görülmektedir. Genel olarak Hellenistik ve Roma yerleşimi söz konusudur.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak Kazı tehlikesi vardır.

ŞİMDİKİ DURUM :

SİT POTANSİYELİ : I. Derece Arkeolojik

KORUMA DERECESESİ : I. Derece Arkeolojik Sit

ŞİMDİKİ KORUMA : Korunmasızdır.

HAZIRLAYANLAR :
Melike GÜL Ş. Plancısı
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Arzu AKTAŞ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Yerel kolluk kuvvetlerince korunmalıdır.

KONTROL EDEN :
H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

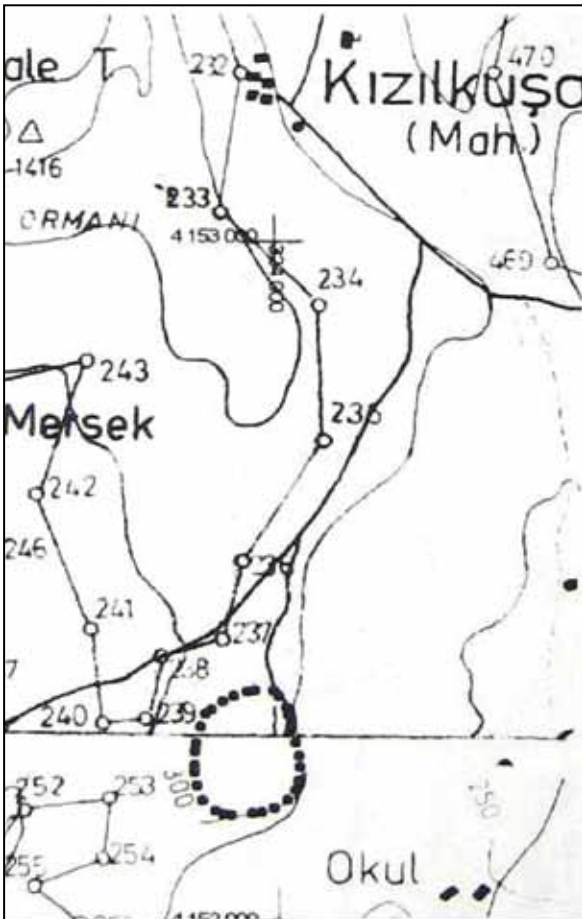
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 26/05/2006 Tarih ve 1044 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

GÖZLEMLER :

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 26 b1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KESME KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: KESME ÇİĞDÜŞMEZ ASARI				
GENEL TANIM: Kesme kasabasının doğusunda 5 km mesafedeki kalıntılar, Kasımlar-Kesme yolunun güneyinde yola yaklaşık 500 m. uzaklıktadır. Kelasar Tepesinin güneyindeki birbirine yakın iki tepe üzerinde ve eteklerinde yer alan şehrin ismi bilinmemektedir. Kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla küçük bir dağ kentidir. Asıl kent güneydeki Büyük Tepe ve doğusundaki eğimli araziye oturmakta olup, arazi üzerindeki yapıların yerleştirilebilmesi için teraslanmıştır. Kent muhtemelen Roma Döneminde kurulmuş olmalıdır. Kentin üzerine oturduğu Büyük tepenin üst kısmında Sur ve içinde bir sarnıç, tonozlu bir mezar odası, Kilise ve Şapel, kuzeyindeki Küçük Tepe üzerinde Sur kaidesi olabilecek kaya yatakları ile bu tepenin kuzeyinde derenin batısındaki kayalık alanda bir tapınak kalıntısı mevcuttur. Küçük tepenin kuzeyinde, Kesme yolundan güneye sapan dere yatağındaki yolun batısında kayalık alanda tapınak kalıntısı mevcuttur. Kuzey-güney doğrultusundaki yapı 14 x 8 m. ölçülerindedir. Yapı meyilli bir araziye kurulmuş olup şu anda sadece podyum kısmı gözükmemektedir. Yapının güneyinde ekli kısımlar mevcuttur.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: İnsan ve Hayvan Tahribatına açıktır.				
ŞİMDİKİ DURUM : Kilise,sarnıç, şapel ve surlar fazlasıyla tahrip görmüş, Küçük Tepenin kuzeyindeki tapınağın blokları sökülüp Kesme yolu üzerinde sağdaki Osmanlı Çeşmesinin yapımında kullanılmıştır.				
SİT POTANSİYELİ : Kesmeye yakın bir tepe üzerindedir. Hali hazırda Antalya tarafından Jeep Safari turlarına katılanlar uğramaktadır.			KORUMA DERESESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 26/3/2004 Nezahat İŞÇİ Arkeolog İlhan GÜCEREN Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : 26/3/2004 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: NTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 21.05.2004 Gün ve 6319 Sayılı Kararı İle Tesciline	
GÖZLEMLER : Kent üzerindeki tüm yapılarda genel bir tahribat söz konusudur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

1- Harita No: M 26 b1

2- Asıl Kent Kalıntısının Oturduğu Tepenin Doğudan Görünümü.

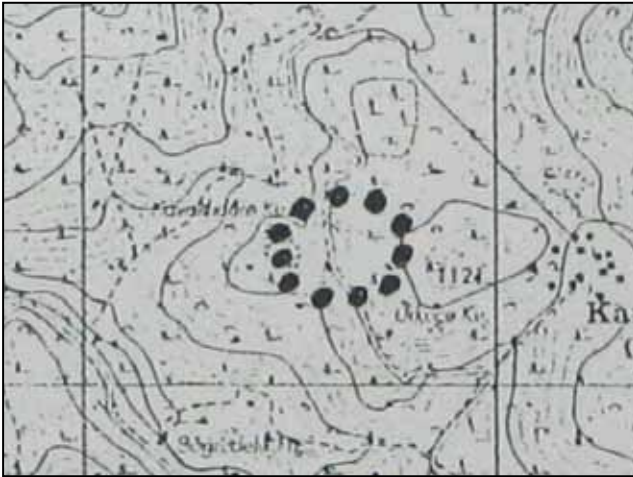
3- Sur İçindeki Tonozlu Mezar Odasının Görünümü.

4- Küçük Tepenin Kuzeyindeki Tapınak Kalıntısının Görünümü.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA- N25-b2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: GÜMÜ KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: GÜMÜ KÖYÜ ÇAMLIBURUN TEPE MEVKİİ				
GENEL TANIM: Sütçüler İlçesi Gümü Köyü'nün 2 km. güneybatısında yöre halkınca Çamlıburun olarak adlandırılan Tepenin güney eteğinde Orman İşletme Müdürlüğü tarafından açılan yol çalışması sırasında Geç Roma Dönemi kiremit mezar ve düzensiz taşlardan kuru örgülü duvar kalıntısı ortaya çıkmıştır. Tepenin doğusunda Kale Mevkiinde Kilise yapısına ait kalıntı ve etrafında işlevi bilinmeyen tümüyle yıkılmış kalıntılar vardır. Tepenin güneydoğusunda kalan Ülkücü Dere ve kuzeybatısında Kavaklı Dere olarak adlandırılan meyilli arazilerde bol miktarda Roma Dönemi seramik parçaları bulunmaktadır. Ülkücü Dere Mevkii ve Kavaklı Dere Mevkii olarak adlandırılan meyilli araziler Çamlıburun Tepesinin etekleri olup, ancak aralarından orman yolu geçmektedir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Orman yolu açılması				
ŞİMDİKİ DURUM : Çamlıburun Tepesi güney eteğinde Orman İşletme Müdürlüğü tarafından kesilen ağaçların taşınması için 100 metre uzunluğunda yol açılmıştır.				
SİT POTANSİYELİ : Geç Roma Dönemi kiremit mezar, düzensiz taşlardan kuru örgülü duvar kalıntısı, yapı kalıntılarına ait dağınık durumda tek taş sıraları, kilise yapısına ait kalıntı ve bol miktarda Roma ve Bizans Dönemi seramik parçaları vardır.			KORUMA DERESESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA :			HAZIRLAYANLAR : 06/10/2003 Nezahat IŞÇI Arkeolog Doğan DEMİRCİ Uzman	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : 06/1/2003 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 11.11.2003 Gün ve 6100 Sayılı Kararı ile Tesciline	
GÖZLEMLER : Yapılan yol çalışması dışında herhangi bir tahribat yoktur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N 26 a2		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KESME KASABASI	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	

ADI: KESME İDRİSLER SARNICI KALINTILARI

GENEL TANIM: Kesme kasabasının kuzeybatısında 2.5 km mesafedeki kalıntılar, Demirlik Tepenin güneydoğu eteğinde yer alır. Şehrin ismi bilinmemektedir. Kalıntılardan anlaşıldığı kadarıyla küçük kenttir. Meyilli bir arazi üzerine oturan kentin yerleştirilebilmesi için arazi teraslanmıştır. Kent muhtemelen Roma Döneminde kurulmuş olmalıdır. Kentin üzerine oturduğu Demirlik Tepenin güneybatı eteklerinde surla ilgili bir kalıntı tespit edilememiştir. Kentte anıtsal bir hereon ve çevresine yayılmış lahit kapakları, bir sarnıç, tonozlu mezar odaları ve kuzeyde kilise kalıntısı mevcuttur. Kentin en önemli yapısı vadiye yakın kısımda bulunan hereondur. Yapının kısa yanları tahrip olmuş, uzun yüzler daha iyi durumdadır. Podyumlu olan yapının yan yüzlerinde ilk taş sırasından sonra profilli yatay bir çıkıntı tüm yapıyı çevreler. Mezarın girişi batıdaki dar kısımdandır. Mezarın duvar işçiliği kesme taşlardan yapılmıştır. Bu mezarın Isparta il sınırları içindeki tipolojik olarak en yakın benzeri Sütçüler ilçesi Sağrak Köyü yakınındaki Adada Antik kentindeki mezar anıtıdır. Etraftaki lahit kapaklarından en az üç adet lahdin bulunduğu anlaşılmaktadır. Mezarın yakınlarında alınlık kısımlarında Meduza kabartmaları bulunan lahit kapakları ters dönmüş durumdadır. Bu yapının hemen kuzeyinde ikinci bir mezar anıtı olabilecek yapının yıkıntıları mevcuttur.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tahribata açıktır.

ŞİMDİKİ DURUM : Hereon ve Tonozlu mezarlar fazlaca tahrip edilmiştir.

SİT POTANSİYELİ : Dağlık bir bölgede yerleşimden uzaktır. Mimari olarak Pisidia bölgesinden çok Pamphilya bölgesi özellikleri gösterir.

KORUMA DERECESİ : A-1

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR : 26/03/2004
Nezahat İŞÇİ Arkeolog
İlhan GÜCEREN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN : 26/03/2004
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

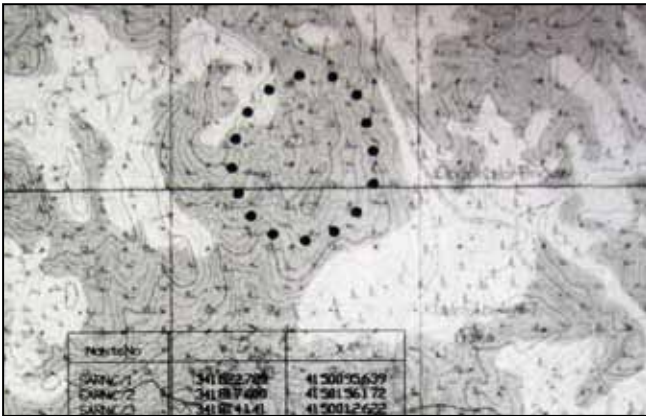
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 21.05.2004 Gün ve 6319 Sayılı Kararı ile Tesciline

GÖZLEMLER : Kent üzerindeki tüm yapılarda tahribat söz konusudur.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

1- Harita No: N 26 a2

2- Kentin Oturduğu Tepe Güney Doğudan

3- Heronun Güneydoğudan Görünümü.

4- Hereon Kenarında Ters Dönmüş Meduzalı Lahit Kapağı.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M-25 c-3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YEŞİLYURT	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--
ADI: SÜLÜKLÜ TEPE MEVKİ				
<p>GENEL TANIM: Doğu, güney ve kuzeyi doğal sarp kayalarla çevrili bir vadi içinde yer alır. Vadinin batı tarafından bir girişi vardır. Burası üstü yıkılmış sur duvarı ile kapatılmıştır. Aynı şekilde kuzey doğuda yer alan boğazda bir surla kapatılmıştır. Altta büyük bloklar üstte küçük moloz taşlar kullanılmıştır. Vadinin ortasında su sarnıcı olarak kullanılan havuz vardır. Etrafı ve altı taşlarla çevrilmiştir. Bugün burası boştur. Göl ile batıdaki sur duvarı arasındaki alanda bazı bina temel kalıntıları vardır. Belirgin bir yapı kalıntısı yoktur. Her taraf ormanla kaplanmıştır. Batı sur duvarının kuzeyinde kaya yüzeyinde bir mezar yazıtı vardır. Pisidia arması ve kalkan rölyefi vardır. Vadinin dışında köye giden yol hemen surun yakınından geçer. Ve biraz içeri girer. Bu yolun iptal edilmesi gerekir. Sülüklü Göl vadisini kuzeyden çevreleyen doğal tepe (Sülüklü Tepe) üzerinde doğu batı yönünde uzanır. Yaklaşık yüksekliği 1 ve 4 m. arasında değişir. Tepenin düzlük kısmında yuvarlak pencere bina kalıntıları iç kalenin kalıntılarıdır. Kaleye güney taraftan Roma Dönemine ait, bugün izleri kalan bir merdivenle çıkılır. Kaleye dikdörtgen söveleri kalmış bir kapı girişinden girilir. Duvarlar gri renkli moloz taş ve horasan denilen harçla yapılmıştır. Define arayıcıları ve bazı ağaçlar tarafından duvarlar tahrip olmuştur. Yapı tekniği ve harçtan Roma Döneminde yapıldığı anlaşılmaktadır. Sülüklü Göl vadisinin batısında ve kuzey doğusunda yer alan boğazları birer sur duvarı kapatır. Altta büyük blok taşlar üstte küçük moloz taşlar vardır. Yükseklikleri yaklaşık 1 ve 2 m. arasında değişir. Batı sur duvarının kuzeyinde vadinin içlerine kadar giden bir yol vardır. Bu yolun iptal edilmesi yada patika yola çevrilmesi gerekmektedir.</p>				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar ve orman tahribatı				
ŞİMDİKİ DURUM : Harabe				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECESİ : I. Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 14/02/1992 Durmuş KAYA Arkeolog Nezahat İŞÇİ Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : 14/02/1992	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 10/2/1994 Gün ve 2132 Sayılı Kararla Tesciline	
GÖZLEMLER : Batı sur duvarı harabeye giden yol iptal edilmeli. Bina temelleri ağaçların içinde kalmıştır. Vadinin ortasında kalan sülüklü göl kurumuştur. Bazı yerlerde kaçak kazı yerleri görülür.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Isparta-N25 – b1		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Şeyhler Köyü Artaşı Mevkii		KADASTRO		
				PAFTA :-	ADA :-	PARSEL :-

ADI: Artaşı Tepesi, Kale ve Kilise Kalıntıları

GENEL TANIM: Kalıntılar; İlimiz, Sütçüler İlçesi, Şeyhler Köyü, Artaşı Tepesi'nin doğusunda, Şeyhler Köyü'ne yaklaşık 1500 metre mesafede, köye gelen asfalt yola bakan kayalık bir mevkide yer alır. Mülkiyeti ormana ait olan kayalık alanın, Saklısu Deresi'nin oluşturduğu derin vadiye bakan sırtında, kimi yerde pseudo-isodomik, kimi yerde polygonal örgü ile oluşturulmuş kalın bir sur duvarı kalıntısı göze çarpar. Duvar izleri güneybatı yönündeki kayalıklar arasında da görülür. Sur duvarının çevirdiği alanda; düzlük kısımlarda birden çok yapı kalıntısı vardır. Sur duvarının dışında, vadiye bakan yamaca paralel olarak gelen, ana kayaya oyularak düzeltilmiş ve üstü döşeme taşlarla kaplanmış bir yol mevcuttur. Yol, sur duvarına açılmış, lentosu düşmüş bir giriş kapısından geçerek içeride çatallanır. Kapının solunda, tepeye tırmanılan güzergâhta yer yer teraslanarak oluşturulmuş merdivenler vardır. Burada ikinci bir kapıyla tepenin doğu yüzüne geçilir. Doğu yönde; teraslanmış yüzeylerde, ana kaya üzerine oturtularak yapılmış, kare planlı odacıklardan oluşan dağınık bir yerleşim görülür. Tepenin zirvesinde; yine ana kayaya oturmuş, moloz taş ve harçla örülü, küçük bir şapel kalıntısı vardır. Yüzeyde; kaba işçilikli, kalın cidarlı, katkılı, pişmiş toprak kap parçaları, çatı kiremitleri ve ağırşak parçalarına rastlanılmıştır. Tepenin altındaki güneye bakan düzlüklerde, kaya kütleleri üzerine oyulmuş yuvarlak çatılı nişler göze çarpar.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Köy'e yakın olması sebebiyle kaçak kazı tehlikesi vardır.

ŞİMDİKİ DURUM : Birkaç noktada kaçak kazı çukuru görülmüştür.

SİT POTANSİYELİ : Orta

KORUMA DERECESİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Behçet SÜZEN Arkeolog
Özgür PERÇİN Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.

YAYIN DİZİSİ : -

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 08/03/2007 Gün ve 1476 Sayılı Kararla Tesciline

GÖZLEMLER : Arazinin sarp oluşu, dağınık bir yerleşime sebep olmuştur. Alanda sur duvarı dışında ayakta kalabilen yapı görülmemektedir.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : N25-b2		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Çandır Köyü	KADASTRO			
			PAFTA:	ADA:	PARSEL:	

ADI: YAZILI KANYON ANTİK YOL VE KUTSAL ALANI

GENEL TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesi, Çandır Köyü'nün doğusunda yer alan Yazılı Kanyon, çam ormanları içinde bulunmaktadır. Sütçüler İlçesi merkezindeki Yeşildere Mahallesinde bulunan Pınar gözünden çıkan su, Yazılı Kanyon içerisinde Çiftlik Mevkiinden çıkan su ile birleşerek yazılı kanyonu da geçtikten sonra Karacaören Baraj gölüne karışır. Dik kayaların sınırladığı kanyon içerisinde Kral yolu olarak adlandırılan antik yol bulunmaktadır. Kanyon içerisine doğru ilerlerken antik yolun sağında bir kutsal alan göze çarpmaktadır. Yolcuların yolculuklarının iyi geçmesi için tapınma nişi, sunu çukurları bulunmakta ve niş yanında kanyona ismini veren kaya yazıtı yer almaktadır. Roma Dönemine tarihlenmektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Antik yol ve kutsal alanın tahribatı

ŞİMDİKİ DURUM : Tabiat Parkı

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : A-1

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Fatih ÖZDEL Arkeolog
Gökhan BENZET Peyzaj Mim.
Mustafa KANAT Harita Kd. Tek.
Doğan DEMİRCİ Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
H. Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

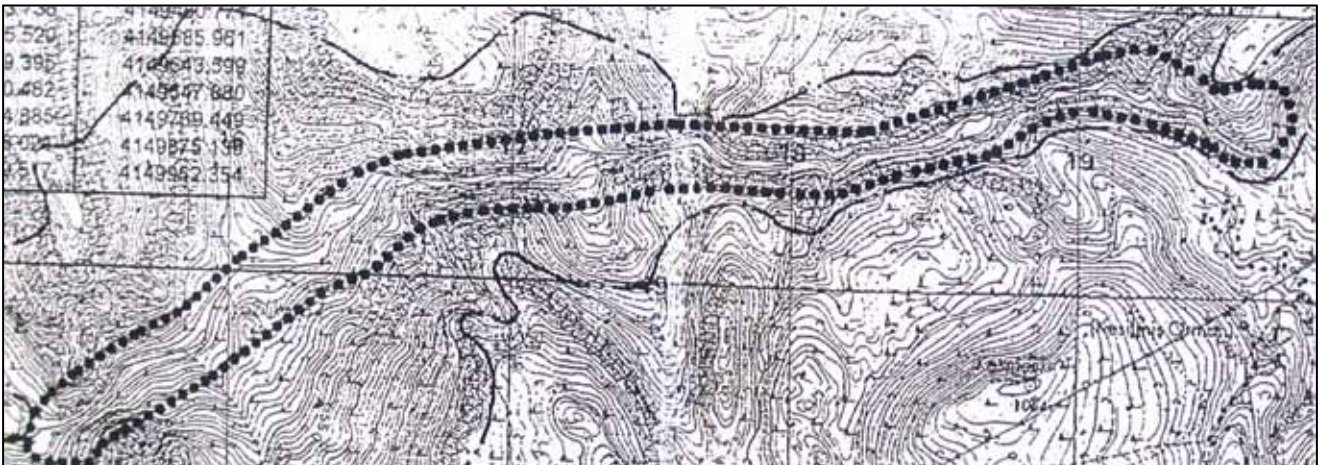
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 26/10/2005 Tarih ve 656 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.

GÖZLEMLER : Antik yolun bozulduğu ve yolun sağında yer alan kaya yazıtının tahrip edildiği görülmektedir.

REVİZYON

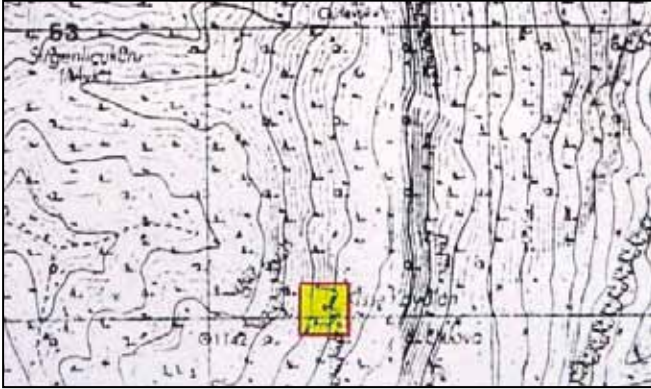
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 2006/1		
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M-26 C 4		
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Aşağı Yaylabel - Kilise Mevkisi	KADASTRO			
			PAFTA :-	ADA :-	PARSEL :-	
ADI : AŞAĞI YAYLABEL KAYA KİLİSELERİ						
GENEL TANIM : Kaya kiliseleri, Sütçüler İlçesi, Aşağı Yaylabel Köyü sınırları içinde, Sarıkök Mahallesi'ne yaklaşık 5 km. mesafede, Kesme'ye giden karayolunun kuş uçuşu yaklaşık 2 km. doğusunda Kilise Kayaları denilen mevkide yer almaktadır. Doğal kaya oyukları, içerisi sıvanarak tapınma mekanı olarak kullanılmıştır. Büyük kilise , yaklaşık 15 m. genişliğinde ve 10 m. derinliğindedir. Doğu – batı aksında olan mekan, doğuya doğru daralarak ilerlemektedir. Daha önce yan duvarları ve üst örtüsü tamamen fresklerle kaplı olduğu anlaşılan kaya kilisesinin, günümüze yalnızca kuzey duvarında Meryem ve kucağında çocuk İsa betimlemeli bir figür ile Gabriel olduğu tahmin edilen kanatlı bir melek figürü vardır. Figürlerin etrafı geyoş motifli bordür ile çevrelenmiştir. Geyoşlar içerisine, kolları uçlara doğru genişleyen haçları işlenmiştir. Fresklerde kırmızı, siyah, yeşil ve sarı boya kullanılmıştır. Küçük Kilise ; büyük kilisenin 20 m. kadar güneyinde, yaklaşık 3 m. genişliğinde ve 3 m. derinliğinde yine doğuya doğru daralan, aynı amaçla kullanılmış ikinci bir kilise mekanı daha bulunmaktadır. Güney tavanında bulunan freskleri günümüze ulaşabilmiştir. İsa ve Havarilerinin konu alındığı freskler oldukça tahrip edilmiştir. Tasvir edilen figürler ve konusu tahribat nedeniyle tam olarak anlaşılabilir değildir. Freskler doğa ve insan tahribatı görmüştür. Her iki kaya kilisesi de muhtemelen, Erken Hıristiyanlık döneminde ibadet yeri olarak kullanılmış olmalıdır.						
ŞİMDİKİ TEHLİKELER : İnsan tahribatı						
ŞİMDİKİ DURUM : Kötü						
SİT POTANSİYELİ : Kaybolmaya yüz tutan freskoları ile dönemin dini mimarisini ve süsleme sanatlarını yansıtmaktadır. Korunması gerekmektedir.			KORUMA DERECESESİ : I. Derece			
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR :19/09/2006 İlhan GÜCEREN Arkeolog Doğan DEMİRCİ Arkeolog			
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : 14/09/2006 Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.			
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI			
GÖZLEMLER : Doğa şartları ve insan faktöründen oldukça zarar gördüğü anlaşılmaktadır.			REVİZYON			
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :			

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M 25 c3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: Yeni Mahalle BOĞAZKÖY	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--

ADI: EŞEK TAŞI TEPESİ

GENEL TANIM: Sütçüler İlçesi, Boğazköy Köyü Yeni Mahallede, Zengi Deresi Semtinde, Eşek Taşı ismiyle bilinen mevkide, Isparta -Sütçüler karayolunun batısında, yola 150 m. uzaklıkta, 964 m. yükseklikte kayalık bir tepenin üzerinde olan Kilise, Doğu-Batı doğrultusunda derinlemesine dikkörtgen, muhtemelen üç nefli ve tek apsislidir. Ayakta kalabilen mevcut duvar yüksekliği 0,5 - 1,5 m.dir. Duvarlar moloz taştan kuru duvar tekniği ile yapılmıştır. Dıştan dışa yaklaşık 16 m uzunluğunda, 12 m genişliğindedir. Duvarları 70 cm kalınlığındadır. Nefler birbirinden ahşap sütunlarla ayrılmış olmalıdır. Çatı örtüsü de olasılıkla bu ahşap sütunlar tarafından taşınıyor idi. Apsis aksında batı duvarında ve güney duvarında 120 cm genişliğinde iki girişi vardır. Kilisenin güneyinde iki ünite halinde bir yapı kalıntısı daha mevcuttur. Burası kilisenin müstemilatı olması muhtemeldir. Yapı ve duvar tekniği aynı kilisedeki gibidir. Güney – Kuzey doğrultusunda 12 x 6 m. boyutlarında bir yapı kalıntısı ile buna Güney – Doğu köşesinden bitişik 4 x 6 m boyutlarında ikinci bir yapı mevcuttur. Bu küçük yapının Kuzey- Doğu köşesinde ana kayaya oyulmuş su sarnıcı olduğu tahmin ettiğimiz bir bölüm mevcuttur. Kilise ve bu yapıların yıkıntıları üzerinde ve çevresinde bol miktarda çatı kiremidi parçaları vardır. Tepenin güney yamacındaki yüzeysel tarım yapılan tarlalar içinde de çok yoğun biçimde Roma ve Bizans dönemlerine ait seramik parçaları mevcuttur.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tepede kaçak kazı, düz alanda yapılaşma

ŞİMDİKİ DURUM : Tepe üstünde olan bölüm çalı kaplı, düzlük bölümlerde tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik

KORUMA DERECEŚİ : I. Derece

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Behçet SÜZEN Arkeolog
Mustafa AKASLAN Müze Araş.

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 23.12.2004 Tarih ve 168 Sayılı Kararla Tesciline

GÖZLEMLER : Yoğun seramikli alanı tehdit eden bir yapılaşma mevcut

REVİZYON

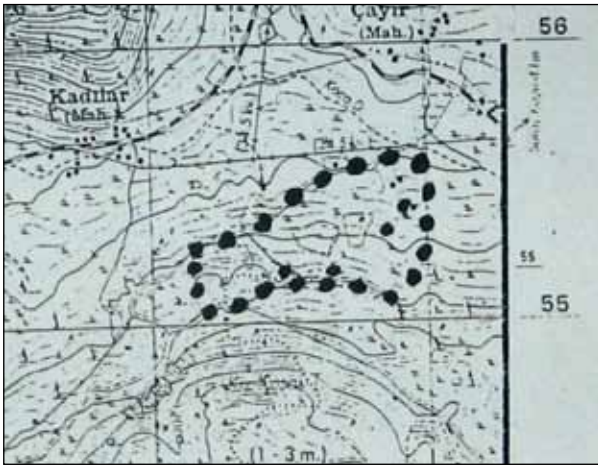
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

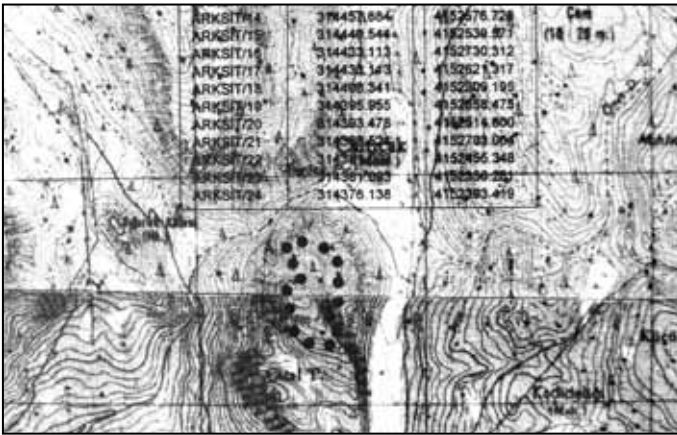
AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 2006/1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : ISPARTA M 25 c3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: HACIAHMETLER KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA :-	ADA :-
				PARSEL :-
ADI: KEŞAN MEVKİİ				
GENEL TANIM: Isparta İli, Sütçüler İlçesi, Naci Ahmetler Köyüne bağlı Çayır Mahallesi'nin güneyindeki Kızıl Kuşak Tepenin kuzey yamacında bulunan eğimli bir arazidir. Yüzeyle yaptığımız araştırmada adı geçen arazide bol miktarda Erken Bizans dönemine tarihlenebilecek pişmiş toprak seramik parçaları, büyük boyutlu küp parçaları, çatı kiremitleri ve mezar örtüsü olarak kullanılan kiremit parçalarına rastlanmıştır. Ayrıca taşınmazın çevresinde birbirine yaklaşık 100 - 200 m. uzaklıklarda olan dört adet şapel bulunmuştur. Şapellerden üç tanesi günümüze temel seviyesinde ulaşabilmiş, kaçak kazılar ile tahrip olmuştur. Şu anda üzerleri çalı ile kaplıdır. Şapellerden bir tanesi ise arazideki başka bir Bağ Evinin zemin katını oluşturmaktadır. Şapellerin hepsi doğu batı doğrultusunda derinlemesine dikdörtgen, tek nefli ve tek apsislidir. Yaklaşık olarak hepsinin boyutları 8 x 4 metredir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yapılaşma ve Kaçak Kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Arazide bol miktarda küp ve seramik kırığı mevcut. Şapellerden üçü temel seviyesinde ve çalı kaplı, bir tanesi bir bağ evinin zemin katını oluşturmuştur.				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik			KORUMA DERESESİ : I. Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Behçet SÜZEN Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Yok			KONTROL EDEN : 14/09/2006 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 10.02.2005 Tarih ve 244 Sayılı Kararla Tesciline	
GÖZLEMLER : Şapel kalıntılarının birbirine çok yakın olması Erken Hıristiyanlık döneminde bu çevrenin dinsel açıdan önemli bir yer olduğunu göstermektedir.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 96/4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : M 25 c4
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : SÜTÇÜLER	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÇANDIR YEDİ KİLİSE MEVKİ	KADASTRO	
			PAFTA :-	ADA :-
				PARSEL :-
ADI: YEDİ KİLİSELER				
GENEL TANIM: Sütçüler ilçesi, Karadiken köyünden Çandır'a giden eski yol üzerinde Çaltıcak Mahallesinde 1 km. doğusundan güneydeki sarp dağın doğusundaki bir düzlük üzerinde yer alır. Dört tarafı doğal yükselti ve uçurumlarla çevrili bu alanda üç tane kilise kalıntısı ve sur duvarları vardır. Kilise yapılarından A olanının çatısı halen mevcuttur. Moloz taş ve harçla yapılan yapı şapel görünümünde küçük bir yapıdır. Çatı moloz taş olup tonozla örtülüdür. Diğer B ve C yapıları dikdörtgen olup yan duvarlar ve apsis kısmı görülebilmektedir. Ayrıca alan içinde sur duvarları ve bir sarnıç yer alır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Yer yer tahribat var				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik			KORUMA DERECEŚİ : I. Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA :			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN :	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 14/02/1997 Gün ve 3292 Sayılı Kararla Tesciline	
GÖZLEMLER : Binalarda kaçak kazıcıların yaptığı tahribat mevcut.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ				HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: SÜTÇÜLER	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Kesme Beldesi			KORUMA DERECESİ	ANITSAL	1	2	3
ADRESİ: Asartepe Mevkii		KADASTRO:				ÇEVRESEL	1	2	3
		PAFTA:	ADA: 111	PARSEL: 32		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
KUZİNİ MAĞARASI	YAPTIRAN:	YAPAN:		MİMARİ ÇAĞI:					
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:		VAKFIYE:					

GENEL TANIM: Yatay olarak gelişmiş, kaynak konumlu fosil mağaranın uzunluğu 224 metre, girişe göre en derin nokta 17,5 metredir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMENLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		B		B		B	İZİ VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

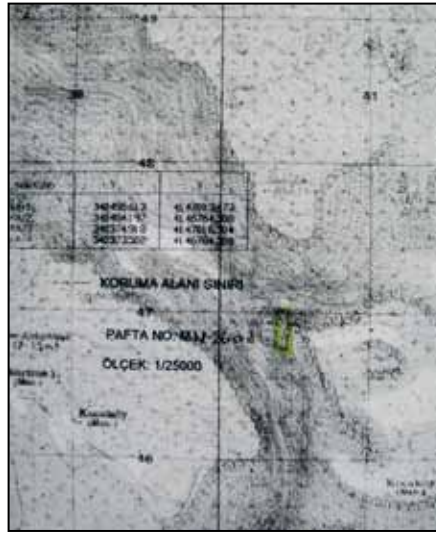
BUGÜNKÜ SAHİBİ:

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

YAPILAN ONARIMLAR: Herhangi bir onarım yapılmamıştır.

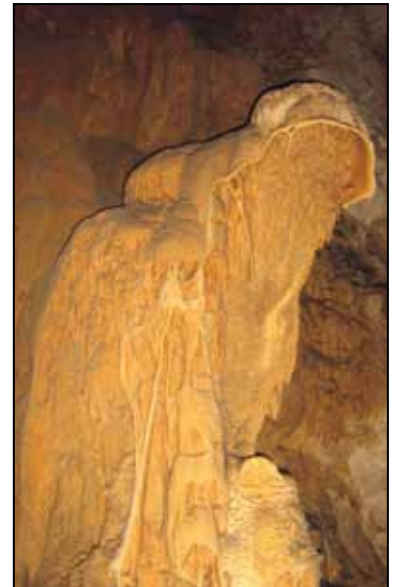
GÖZLEMLER: Mağaranın girişinde ve içinde düzenleme ve aydınlatma yapılması gerekir.

AYRINTILI TANIM: Yatay olarak gelişmiş, kaynak konumlu fosil mağaranın uzunluğu 224 metre, girişe göre en derin nokta 17,5 metredir. Kesme Kasabasının güneybatısında bulunan Asartepe'nin yakınında, Köprüçay Kanyonunun dik yamaçlarında yer alır. 700-750 metre derinliğinde olan kanyonun orta seviyelerinde bulunan mağaranın inisi çok zor ve tehlikelidir. 1987 yılında MTA Mağara Araştırmaları ekibi tarafından incelenerek mağaranın haritaları yapılmıştır. Karstlaşmaya son derece uygun kretase kireç taşlarında, belirgin bir fay üzerinde gelişen mağara, pliyosen rölyef sisteminin karakteristik bir şeklidir. Yüzeyde polye, dolin ve uvalalardan oluşan bu sistem, kuvaterner Köprüçay ve kolları tarafından, kanyon ve boğazlarla derince yarılarak parçalanmıştır. Tabanında yer yer terra-rossa türü toprak bulunan bu makro karstik çukurlar, bir taraflarından kapılarak askıda kalmışlardır. Yatay olarak kuzeybatı-güneydoğu yönünde gelişmiş iki koldan meydana gelmiştir. Toplam uzunluğu 224 metre, girişe göre en derin nokta 17,5 metredir. Genişliği 2-16 metre, tavan yüksekliği 1-20 metre arasında değişen mağaranın orta ve son bölümleri, görünimleri son derece güzel her türden Damlatas(sarkıt, dikit, sütun, duvar ve örtü damlatasları, damlatas havuzları...v.b.) ile kaplıdır. Ana galerilerinin son bölümlerinde ise, kalın bir kum ve çakıl deposu bulunur. Bu kısımlar mağaranın en derin noktasıdır.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI: MAĞARA				
BUGÜNKÜ KULLANIMI: MAĞARA				
ÖNERİLEN KULLANIM: MAĞARA				
HAZIRLAYANLAR: Aysel ÖZTÜRK Mimar Şebnem ALP Mimar - M.A.				
KONTROL EDEN: 19.01.2009 Melike GÜL Bölge Kurulu Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1. MTA Genel Müdürlüğü'nün 1996 Aralık tarihli "Kuzini Mağarası Araştırma Raporu"	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 19.10.2009 Tarih ve 3506 Sayılı Kararıyla Tescil edilmiştir.		

11. ŞARKIKARAAĞAÇ

ŞARKIKARAAĞAÇ İLÇE HARİTASI

- İŞARETLER**
- İl Sınırı
 - İlçe Sınırı
 - İlçe Merkezi
 - Kasaba-Köy
 - Devlet Yolu
 - İl Yolu (Asfalt)
 - Köy Yolu (Asfalt)
 - Köy Yolu (Stabilize)
 - Köy Yolu (Mutasavver)
 - Göl

Ölçek: 1 / 100 000

K.TEMURÇİN-2003

AKSU

Y.BADEMLİ

ZENGİBAR KALESİ

BEŞEHİR GÖLÜ

**SULTAN FATİH CAMİ
(CAMİİ KEBİR)**

ÇINARAĞACI 1

11.1. TARİHÇE:

Beyşehir gölünün kuzeyinde kalan Şarkikaraağaç ilçesi, zaman içinde çeşitli medeniyetlerin etkisinde kalmıştır. İlçe sınırları içinde tespit edilebilmiş en eski buluntular Geç Neolitik (MÖ 8000–5500) döneme ait yerleşimin bulunduğu Yeniköy Höyük (Yeniköy) ve Örenköy Höyük’de (Örenköy) tespit edilmiştir. Erken Kalkolitik (MÖ 5500–4500) malzemeler Araklı Höyük (Araklı), Örenköy Höyük (Örenköy), Beyköy Höyük’de (Beyköy) Tunç Çağ (MÖ 3000–1200) malzemeleri ise adı sayılanlarında içinde olduğu Çavundur Höyük (Çavundur), Ördekçi Höyük (Ördekçi), Salur Höyük (Salur), Armutlu Höyük (Armutlu), Karayaka Höyük (Karayaka), Kıyakede Höyük (Kıyakede), Karaçayır I ve II höyükleri (Şarkikaraağaç) ile Nudra Höyüklerin’de (Göksöğüt) tespit edilmiştir. Hitit dönemi (MÖ 1800-1200) metinlerinde bugünkü Şarkikaraağaç ilçesi topraklarında içinde bulunduğu bölgenin adı Pitaşşa olarak geçer. Frig (MÖ 750–690), Lidya (MÖ 690–547) ve Pers (MÖ 547–334) dönemlerinde bölge sadece siyasal olarak el değiştirmiş, hiçbir zaman tam olarak ele geçirilememiştir. Bölge MÖ 334 tarihinde Büyük İskender’ in kontrolüne girmiş ve MÖ 323 yılında ölümüne kadar Makedonyalı sülaleye bağlı kalmış daha sonra Büyük İskender’ in haleflerinden Seleukos ve Lysimakhos arasında yapılan Kurupedion savaşı(MÖ 281) ile Seleukosların eline geçmiştir. MÖ 188 yılında Roma ordusuna yenilerek Apameia barışını imzalayan Seleukoslar Toroslara kadar olan kısımdan çekilmişler ve bölge Romalılar tarafından Bergamalılara bırakılmıştır. MÖ 188–133 yılları arasında Bergama Krallığının elinde bulunan bölge, MÖ 130 yılında Romalılar tarafından ele geçirilmiştir.

Bu dönemde Karalis gölünün (Beyşehir) kuzeyinde Salur köyü yakınında **Anaboura** antik kenti kurulmuştur. MÖ I yüzyılın ilk çeyreği içinde Strabon’un Geographika isimli eserinde kent halkından Anabouralılar diye bahsedilir. J.R. Sterrett, Enevre denilen yerde ortaya çıkan yazıtlarda “Anaboura” ismini bularak kentin yerini kesinleştirmiştir. Kent Roma İmparatorluk döneminde bölgede kurulan tetrapolisin bir üyesidir. Şehir kuzeye alçalan bir yamaç üzerinde yer alır. Kent üzerinde pek fazla kalıntı yoktur. Bölge MÖ 102–49 yılları arasında Kilikia Eyaleti içine alınmış daha sonra Asia Eyaletine bağlanmıştır. MÖ 39 yılında Galat kralı Amyntasın kontrolüne giren bölge MÖ 25 yılına kadar bu durumda kalmış daha sonra Galatia eyaleti içine alınmıştır.

Roma İmparatorluk döneminde, Beyşehir Gölü’nün kuzeyinde Antiokheia’dan (Yalvaç) Likaonya ve Pamphilya’ya giden Roma yolu üzerinde bugünkü Şarkikaraağaç ilçesi civarında kurulduğu bilinen **Neapolis** kenti hakkında fazla bilgi yoktur. Romalı gezgin Plinius kentten ilk olarak “Naturalis Historia” adlı yapıtında bahseder. Plinius antik kentin Galatia’da olduğundan söz eder. Ptolomaios ise kenti Pisidia’nın Galatia’ya yakın kısmında gösterir. Neapolis’in Trakyalı kolonistler tarafından kolonize edildiği anlaşılmaktadır. MS 3 yüzyıla ait bir yazıttan bölgede bir tetrapolisin olduğu bilinmektedir. Tetrapolisin Anaboura (Enevre) ve Neapolis (Şarkikaraağaç) kentleri bilinmekte fakat diğer iki kent bilinmemektedir. A.H.M. Jones bu dörtlünün “Cillianian Ovası” tetrapolisi olabileceğine işaret etmektedir. Söz konusu kentten yakın çevrede bir kalıntı gözükmemektedir. Bölge Roma imparatorluğunun MS 395 yılında parçalanmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu (Bizans) sınırları içinde kalmıştır.

Türkler, Malazgirt Muharebesinden sonra Batı Anadolu’nun birçok kısmını ele geçirdiler. Ancak bu yörelerdeki Selçuklu egemenliği, gerek Bizansın güçlü savunması, gerek Haçlı seferleri sebebiyle uzun süreli olmadı. Ele geçirilen yerler Bizanslılar’la Selçuklular arasında el değiştirdi. II. Kılıç Arslan zamanında (1156–1192) yoğunlaşan savaşlar 1176 yılında yapılan Miryakefalon zaferiyle

dönüm noktasına ulaştı. 1182 yılında Uluborlu'nun fethinden kısa süre önce Karaağaç ve havalisi Selçuklu egemenliğine girmiştir. Bölgeye Türk Boylarından Saçıkara aşiretinin yoğun olarak yerleştiği anlaşılmakta. Ayrıca, Moğol istilasından kaçan bir kısım Harezmi Türklerinin de bölgeye yerleştiği bilinmektedir. Hamitoğulları Beyliği hakimiyetine giren Şarkikaraağaç, İlyas Bey zamanında Karamanoğulları tarafından ele geçirilmiştir. İlyas Beyin oğlu Kemaleddin Hüseyin Bey'de 1380 yılında Osmanlı Padişahı I. Murat ile yaptığı anlaşma sonucunda 80.000 altın karşılığında Karaağaç bölgesini, Isparta ve havalisi ile birlikte Osmanlı egemenliğine bırakmıştır.

Beylikler 1402 yılındaki Ankara Savaşından sonra Osmanlı Devletinin içine düştüğü bunalımdan faydalanarak eski topraklarını ele geçirmişler fakat Hamidoğlu toprakları içinde kalan Karaağaç ve çevresi Timur tarafından Karamanoğullarına verilmiştir. Çelebi Mehmet'in 1414 yılında Karamanoğulları üzerine tertip ettiği seferle bölge tekrar geri alınmıştır. Osmanlı idari taksimatına göre Yalvaç kazasına tabi bir kasaba hüviyetindeki Karaağaç, 1864 tarihinde müstakil kaza olmuştur.

İzmir'in Yunanlılar tarafından işgalinin Isparta'da duyulması üzerine oluşan tepki ve Müdafaa-i Hukuk Cemiyetlerinin kurularak derhal halkın bilinçlendirildiği ve harekete geçirildiği dönemde Şarkikaraağaç'ta da tepkiler başladı. Müftü Hacı Ahmet Efendi, oldukça yaşlı olmasına rağmen, silaha sarıldı, ilçe halkını bilinçlendirmeye ve düşmana karşı birleştirmeye çalıştı. İlçe halkı Millî Mücadele boyunca Isparta ili birlikte hareket ederek, asker para ve malzeme yardımlarıyla düşmana karşı elinden gelen yardımın en iyisini yapmıştır.

11.2. COĞRAFİ KONUM:

Şarkikaraağaç ilçesi güneyde Beyşehir; kuzeyde Yalvaç, Akşehir, Doğanhisar; batıda Gelendost ve Eğirdir; doğuda Hüyük; güneybatıda ise Yenişarbademli ile çevrilidir. İlçe verimli bir ova üzerinde kurulmuştur. Beyşehir Gölü'nün bir bölümü ilçe sınırları içerisindedir. İlçenin iklimi; Akdeniz iklimi ile kara iklimi arasında ama kara iklimine yakın bir iklim yapısına sahiptir. Yazları sıcak ve kurak, kışları ise soğuk ve yağışlıdır. Yüzölçümü 1232 km² olup, il merkezine 120 km uzaklıktadır.

11.3. ANTİK KENTLER:

11.3.1. Anaboura:

Şarkikaraağaç ilçesi Salur köyünün güneyinde, Belceğiz köyünün batısında yer alan antik kentin adı Strabonda geçer. MÖ I. yüzyılın ilk çeyreği içinde Strabon'un Geographika isimli eserinde kent halkından Anabouralılar diye bahsedilir. Oysa Naturalis Historia (Doğa Tarihi) isimli yapıtını MS 75 yılları civarında yazan Plinius aynı yöreyi anlatırken sadece Neapolis (Şarkikaraağaç) kentinden söz eder. Buradan da anlaşılıyor ki MS I. yüzyılda yeni kurulan Neapolis bölgedeki Anaboura'nın adının sönükleşmesine, önemsiz bir kent durumuna düşmesine sebep olmuştur. Kent Roma İmparatorluk döneminde bölgede kurulan tetrapolisin bir üyesidir. J.R. Sterrett, Beyşehir Gölü'nün kuzeybatısında Enevre denilen yerde ortaya çıkan yazıtlarda "Anaboura" ismini bularak kentin yerini kesinleştirmiştir. Şehir kuzeye alçalı bir yamaç üzerinde kurulmuştur. Kent üzerinde pek fazla kalıntı yoktur. Tiyatro ve tapınak kalıntısı ile konut temellerinin izleri görülür.

11.3.2. Neapolis:

Şarkikaraağaç ilçe merkezi civarında olduğu bilinen antik kentten ilk olarak Plinius “Naturalis Historia” adlı yapıtında bahseder. Plinius antik kentin Galatia’da olduğundan söz eder. Ptolomaios ise kenti Pisidia’nın Galatia’ya yakın kısmında olarak gösterir. Neapolis Beyşehir Gölü’nün kuzeyinde Antiokheia’dan (Yalvaç) Likaonya ve Pamphilya’ya giden Roma yolu üzerindedir. Neapolis’in Apollonia (Uluborlu) ile aynı tarihlerde Trakyalı kolonistler tarafından kolonize edildiği anlaşılmaktadır. MS 3. yüzyıla ait bir yazıttan bölgede bir tetrapolisin olduğu bilinmektedir. Tetrapolisin üyelerinden Altada (yeri bilinmiyor), Anaboura (Enevre) ve Neapolis (Şarkikaraağaç) bilinmekte fakat dördüncü kentin ismi bilinmemektedir. A.H.M. Jones bu dörtlünün “Cillanian Ovası” tetrapolisi olabileceğine işaret etmektedir. Sözkonusu kentten yakın çevrede bir kalıntı gözükmemekle birlikte İlçe Halk Kütüphanesi’nin bahçesinden arsitrav blokları, sütunlar ve mezar stelleri Isparta Müzesi’ne nakledilmiştir.

11.4. ANITSAL YAPILAR

*Camiler-Kervansaraylar-Resmi Binalar
Anıt Ağaçlar-Mezarlıklar*

İNÖNÜ İLKÖĞRETİM OKULU

HÜKÜMET KONAĞI

ÇINAR AĞACI 2

ALACA MESCİT

AĞALAR MEZARLIĞI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :			
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : İmar Paf. No-30L-11 C			
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Ulvikale Mahallesi	KORUMA DERECESESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:			ÇEVRESEL	1	2	3
	PAFTA: 10	ADA: 148		PARSEL: 1-2	ÇEVREYE AYKIRI	1	2
ALACA MESCİT (KÜRT CAMİ)	YAPTIRAN: El-Hac Manizade	YAPAN: -	MİMARİ ÇAĞI: Osmanlı				
	YAPIM TARİHİ: H.1298 (1876)	KİTABE: Var	VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Dikdörtgen planlı ve beşik çatılı caminin alt katında dükkanlar vardır. Minare tuğla örgü olup kaide devşirme malzemedenyapılmış ve dikdörtgen şeklidir. Şerefe tuğlalar üstüste çıkarak dış şeklinde süsleme meydana getirir. Klasik üslupla yapının tavan süslemeleri ahşap çitalarla yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	X B C	TAŞIYICI YAPI	X B C	DIŞ YAPI	X B C	ÜST YAPI	X B C	SÜSLEME ELEMANLARI	X B C	RUTUBET	X B C	YOK IZI VAR ÖNEMLİ
---------------	-------------	---------------	-------------	----------	-------------	----------	-------------	--------------------	-------------	---------	-------------	--------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 11/06/1982 tarih ve A-3625 sayılı kararıyla Vakıflar Genel Müdürlüğünce onarılmıştır. Onarım 1985'de bitmiştir.

GÖZLEMLER: Dış duvarlar ve içi onarılan cami sağlam durumdadır. Alt katta dükkanlar vardır. Doğu cepheye tuvalet inşa edilmektedir.

AYRINTILI TANIM: Kürt Camii veya Alaca Mescit olarak adlandırılan cami dikdörtgen planlıdır. Dış duvarlar taşla yapılmış ve dış yüzeyleri harçla derz edilmiştir. Batı cephesinde ve doğu cephesinde altta büyük beş, üstlerinde birer küçük beş tane dikdörtgen pencere vardır. Yapının alt katı dükkan olarak kullanılmaktadır. Kuzey cephede yer alan son cemaat yeri camekânla kaplanmış olup giriş merdiveni üstü ve yanlar ahşap çita ile süslenmiştir. Ortada ise tavan göbeği kırmızı beyaz boyalıdır. Caminin içi ahşap sütunlu ve üç bölümlüdür. Arka tarafta ahşap ikinci kat vardır. Tavan ortada dikdörtgen çapraz çitalarla süslenmiş, yanlarda birbiri içine geçen geometrik desenlidir. Caminin kuzeydoğu köşesinde kaidesi dikdörtgen ve devşirme malzemeli minarenin gövde ve şerefsi tuğla ile örtülmüştür.

TEKNİK BİLGİLER

	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X		X

ORİJİNAL KULLANIMI: Cami

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami

ÖNERİLEN KULLANIM: Cami

HAZIRLAYANLAR:

Durmuş KAYA Arkeolog

KONTROL EDEN:

İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		REVİZYON
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 27/12/1989 Tarih ve 1060 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ:		
ADRESİ: Cumhuriyet Meydanı	KADASTRO:		KORUMA DERECESESİ	ANITSAL X 2 3
	PAFTA: 10 ADA: 61 PARSEL: 1			ÇEVRESEL 1 2 3
				ÇEVREYE AYKIRI 1 2 3
SULTAN FATİH CAMİİ(Camii Kebir)	YAPTIRAN: Ömer Bin Ali	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Roma	
	YAPIM TARİHİ: H. 680 - M.1281	KİTABE: Yapım tarihi ile ilgili yazıt vardır.	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Cumhuriyet Meydanında yerleşim merkezinde düz bir alanda 1281 yılında yapılmış kare planlı, bağdadi-kubbeli, kırma çatılı, çatısı çinko kaplı tek minareli bir camidir.

KORUMA DURUMU	X	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	X	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		X		X		B		B		B	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

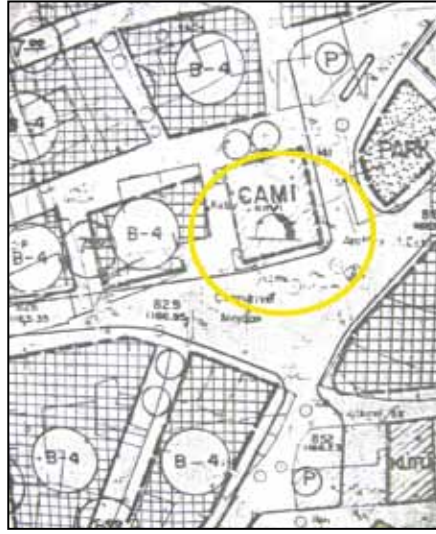
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

YAPILAN ONARIMLAR: M. 1455 tarihinde Fatih Sultan Mehmet zamanında M.1786 tarihinde ve 1925 tarihlerinde onarım gördüğü kitabe ve yazılı kaynaklardan anlaşılmaktadır.

GÖZLEMLER: İki basamaklı temelin bir kısmı ve podyumun güney kısmı tahrip edilmiş. Lahit tekne ve kapak kısmında güney taraftan kırılmıştır.

AYRINTILI TANIM: Cami kare planlı, ortada pandantif geçişli bağdadi büyük bir kubbe ile güney kuzey istikametinde ortadakiler oval olmak üzere üçer küçük kubbe, doğu-batı istikametinde düz çatılı ahşap tavanlar örtülüdür. Kadınlar mahfili U şeklinde olup, sepetkulplu kemerlidir. Ortada yuvarlak balkon vardır. Mihrap ahşap olup, çokgen nişlidir. Mihrap kavsarası alt nalı kemerli istirdye kaburgalıdır. Kemer köşelikleri bitkisel motiflerle bezelidir. Mihrap nişini saran bordürlerde bitkisel ve kıvrık dal motifleri ile spiral bezemeler bulunmaktadır. Yağlı boya ile boyalıdır. Minber ahşaptan yapılmış olup, iki yanda kafes bordürü olan korkulukları vardır. Köşkü soğan kubbecikle örtülüdür. Köşk altı, iki kenarda lale, ortada selvi motifleri olan kafes şeklindedir. Süpürgelik ve aynalığın altında at nalı kemerli nişler bulunmaktadır. Vaaz kürsüsü doğu cephede bir konsol üzerinde bulunmaktadır. Ahşaptan yapılmış olup, üzerinde vazodan çıkan kıvrık dallar ve bitkisel bezemeler vardır. Caminin girişi kuzey cephede olup, kapı ahşap yuvarlak kemerli ve iki kanatlıdır. Caminin güney cephesinde altta iki büyük, üstte iki küçük, doğu ve batı cephelerinde üçer adet büyük pencereleri vardır. Minaresi kuzeybatı köşede tek şerefelidir. Çinko külah ile örtülüdür. Bu köşede mermer bir şadırvan da vardır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI: Cami

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Cami

ÖNERİLEN KULLANIM: Konut

HAZIRLAYANLAR: 20.06.2005
Alaaddin ERYILMAZ Arkeolog
Şebnem ALP Mimar

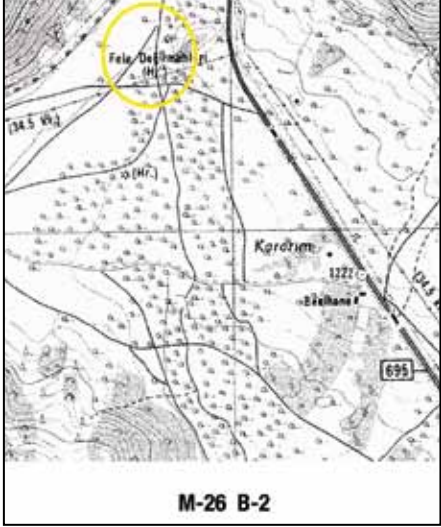

KONTROL EDEN:

H.Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	REVİZYON
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 24/06/2005 Tarih ve 502 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ		D.K.V.K.E.		ANIT	ENVANTER NO :						
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ					HARİTA NO : m-26-b-2						
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Yassibel Köyü.				KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3		
ADRESİ: Şarkikaraağaç		KADASTRO:			ÇEVRESEL		1	2	3			
		PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ÇEVREYE AYKIRI		1	2	3			
KİRELİ HAN	YAPTIRAN: -	YAPAN: -			MİMARİ ÇAĞI: Selçuklu Dönemi							
	YAPIM TARİHİ: 13. yy. ilk çeyreği	KİTABE:			VAKFIYE:							
GENEL TANIM: Şarkikaraağaç- Beyşehir asfaltının 12.km. de Şarkikaraağaç'a bağlı Yassibel Köyü sınırları içerisinde Fele Pınarı başındadır. Bu günkü yolun batısına, kuzey-güney istikametinde yerleştirilmiştir. Daha önce, temel seviyesine kadar olan duvarları toprak yüzeyinde görülebilmekte iken, bugün herhangi bir kalıntı görülememektedir.												
KORUMA DURUMU	A X C	TAŞIYICI YAPI	A X C	DIŞ YAPI	A X C	ÜST YAPI	A X C	SÜSLEME ELEMANLARI	A X C	RUTUBET	X B C	YOK İZİ VAR ÖNEMLİ
BUGÜNKÜ SAHİBİ: Karayolları Genel Müdürlüğü				BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Karayolları Genel Müdürlüğü								
YAPILAN ONARIMLAR: -												
AYRINTILI TANIM: Şarkikaraağaç- Beyşehir asfaltının 12.km. de Şarkikaraağaç'a bağlı Yassibel Köyü sınırları içerisinde Fele Pınarı başındadır Kervansaray Alanya-Antalya-Burdur-Isparta_konya-Aksaray-Kayseri-Sivas-Erzincan-Erzurum güzergahında yer almakta olup, Selçuklu dönemine aittir. Civardaki köylüler bu yapıdan "Han" olarak bahsetmektedirler. Bu gün toprak yüzeyinde bulun-tusu kalmamıştır. Kuzey-güney doğrultusunda uzandığı tahmin edilmektedir. Hanın kuzey doğu kısmının temelleri 1 metre boyunda ve 20-30 cm. eninde ardıc ağacından yapılan kazıklar üzerine oturtulmuştur. Binanın diğer kısımlarının bu şekilde olup, olmadığı tam olarak biline-memektedir. Binanın duvarlarının dış yüzeyi büyük blok taşlardan iç kısımlarının ise daha küçük moloz taşlardan yapılmış olduğu anlaşılmaktadır. Buradan 15 yıl önce çıkartılan bir su havuzu (yalak), bu Hanın açık avlulu bir kervansaray olduğunu göstermektedir. Hanın taşları sökü-lerek civardaki yerleşim yerlerinde kullanılmıştır. Büyük bir tahribat söz konusudur.								TEKNİK BİLGİLER				
								SU ELEKTRİK ISITMA KANALI- ZASYON				
								ORİJİNAL KULLANIMI: -				
								BUGÜNKÜ KULLANIMI: -				
								ÖNERİLEN KULLANIM: -				
								HAZIRLAYANLAR: Doğan DEMİRCİ Uzman Behçet SÜZEN Arkeolog				
								KONTROL EDEN: Mustafa AKASLAN Müze Müdür V.				
YAYIN DİZİNİ:			EKLER			ONAY						
1.			RAPOR			X						
2.			FOTOĞRAF			X						
3.			RÖLÖVE PROJESİ									
4.			RESTORASYON PROJESİ									
5.			HARİTA			X						
6.			KROKİ									
7.			KİTABE									
8.			VAKFIYE									
						K.K. KARARLARI: G.E.E.A.Y.K.B'nin 20.12.1975 Gün ve 8799 Sayılı Kararı ile Taşınmaz Kültür Varlığı olarak tescil edilmiştir.						
												

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :				
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :				
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Asilkale Mah. Mektep sok.		KORUMA DERECESİ	ANITSAL	X	2	3
ADRESİ:	KADASTRO:		ÇEVRESEL		1	2	3	
	PAFTA: 10	ADA: 24	PARSEL: 1		ÇEVREYE AYKIRI	1	2	3
İNÖNÜ İLKÖĞRETİM OKULU	YAPTIRAN: Özel İdare	YAPAN: Ali Rıza BACCI		MİMARİ ÇAĞI: Erken Cumhuriyet Dönemi				
	YAPIM TARİHİ: 1929	KİTABE: -		VAKFIYE:				

GENEL TANIM: Bahçeli kargir bina bodrum+ iki katlıdır. Bina kuzey doğu, güney-batı doğrultusunda durmaktadır. Alt ve üst kat pencereleri kemerlidir. Duvar örgü tekniği köşeleri taş bağlantılı ve duvar yüzeyleri dolu tuğla ile örülmüştür. Kuzey-batı yanındaki ana giriş kapısı silmeli yontulmuş yöreye han taştan yapılmıştır.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	A	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	X		B		X		X		X		X	IZI VAR
	C		C		C		C		C		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Maliye Hazinesi
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Milli Eğitim Bakanlığı

YAPILAN ONARIMLAR: Kapı, pencere yenilenmesi, boya badana ve çatı aktarılması, elektrik tesisatı tamiri dışında esaslı bir onarım ve tadilat yapılmamıştır. Ancak 1949 yılında güney-batı ucunda tek katlı bina eklenmiştir. Bu ekleme binanın görüntüsünü bozmuştur.

GÖZLEMLER: Binanın iç ve dış sıvası çatı ve saçakları, ahşap tavan, taban ve kapı pencereleri yıpranmış ve onarım ihtiyacı vardır. Taşıyıcı duvarları sağlamdır.

AYRINTILI TANIM: Bina uzey- doğu, güney- batı doğrultusunda uzanan Dikdörtgen planlı bodrum+ 2 katlıdır. Zemin kat pencereleri basık, üst kat pencereleri basık sivri kemerlidir. Dışta taşıyıcı duvarlar taşı, tuğla ve harçla yapılmıştır. Tavan, taban, merdivenler ve kapı pencere doğramaları ahşaptır. Kuzey-batı taraftaki ana giriş kapısı yöreye has sarı renkli taştan silmeli biçimde yapılarak anıtsal bir biçim kazandırılmıştır. Ana giriş kapısının tam karşısındaki üst kata çıkan üçlü ahşap merdiven ve merdivenin altından arka bahçeye açılan kapı bulunmaktadır. Merdivenin korkuluk parmaklıkları ve küpeşteki ahşap çatı kırma çatı olup marsilya kiremidi ile örtülüdür. Okul binası 2001 yılında tescil edilen hükümet konağı ile çağdaş olup plan ve yapı tekniği ile birbirine benzerler.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	soba	X

ORJİNAL KULLANIMI: Resmi Bina- Hükümet Konağı, Kaymakamlık ve diğer resmi kurumlar

BUGÜNKÜ KULLANIMI: OKUL

ÖNERİLEN KULLANIM: Okul, Resmi Kurum

HAZIRLAYANLAR:
Behçet SÜZEN Arkeolog
İlhan GÜCEREN Arkeolog

KONTROL EDEN: 28/03/2002
Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 01.05.2002 Tarih ve 5423 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Kocaköy Orta Mahalle		
ADRESİ:	KADASTRO:		KORUMA DERECESİ	ANITSAL
	PAFTA: 25	ADA: 30	PARSEL: 5	ÇEVRESEL
				ÇEVREYE AYKIRI
HÜKÜMET KONAĞI	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI: Cumhuriyet Dönemi	
	YAPIM TARİHİ: 1929	KİTABE: Var	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Tapınağın güney duvarından bir bölüm çatıya kadar ayakta kalmıştır. Diğer duvarlar yıkılmış, temelleri kalmıştır. Yıkılan malzeme içindedir. Yapı gri kireç taşı bloklarından yapılmıştır. Bloklar düzgün kesilmiştir.

KORUMA DURUMU	A	TAŞIYICI YAPI	X	DIŞ YAPI	X	ÜST YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B		B		B		X		B		X	IZI VAR
	X		C		C		C		X		C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:
Maliye Hazinesi

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:
Maliye (Mal Müdürlüğü Milli Emlak Servisi)

YAPILAN ONARIMLAR:

GÖZLEMLER: Bina genel olarak sağlamdır. Çatısı ve bacalarının onarım görmesi gerekiyor. Ahşap olan kapı ve pencereleri kullanılabilir durumda

AYRINTILI TANIM: 1929 yılında Neo-klasik üslupta yapılan bina iki katlıdır. Zemin seviyesinden biraz yükselen birde bodrum katı bulunmaktadır. Doğu-batı yönünde enlemesine olan binanın, doğu, batı ve güney cepheleri sade tutulmuş,, esas girişin yer aldığı kuzey cephede ise bina köşeleri ve giriş ana duvardan taşkın yapılarak üçlü bir düzenlemeye gidilmiştir. Bina köşelerinde ve taşkın bırakılan giriş köşelerinde taş işçiliği ile dış sırasına benzer bir uygulama yapılmıştır. Bütün cephelerde birinci ve ikinci at pencereleri bulunmaktadır. Alt kat pencereleri basık kemerli, üst kat pencereleri ise düz dikdörtgendir. Giriş başıya yakın yuvarlak kemerlidir. Silmelerle sınırlandırılmıştır. Bordürün üst kenarında kıvrık dallardan oluşan bitkisel motif, onun üstünde bir sıra mukarnas yer alır. Kemer alındığında ise Şarkikaraağaç Hükümet Konağı 1929 ibaresi yazılıdır. Girişin açıldığı holün iki yanında simetrik iki koridor ve koridorlara açılan odalar yer almaktadır. Holün karşısında iki taraflı simetrik olarak başlayan ve dönüp birleşerek tek olarak ikinci kata çıkılan merdiven görülür. İkinci katta olduğu gibi simetrik iki koridor ve koridora açılan odalardan oluşmaktadır. Duvar kalınlığı 90 cm. ye ulaşan binanın zemin ve tavanları betondur.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
	X	X	soba	X

ORJİNAL KULLANIMI: Resmi Bina Hükümet Konağı, Kaymakamlık ve diğer resmi kurumlar

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Kullanılmıyor

ÖNERİLEN KULLANIM: Okul, Resmi Kurum

HAZIRLAYANLAR:
Behçet SÜZEN Arkeolog
Mustafa AKASLAN Müze Araş.

KONTROL EDEN:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
		K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 14.06.2001 Tarih ve 5017 Sayılı Kararıyla Tesciline.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Cumhuriyet Meydanı		
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA:	PARSEL:
ÇINAR AĞACI 1 (YUKARI ÇINAR)	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Isparta İli Şarkikaraağaç İlçesi Cumhuriyet Meydanında meydana Ataturk heykelinin arkasındaki tescilli Eski Hükümet Konağı önünde refüj alanı içinde yer almaktadır. Yaklaşık 13-15m. Yükseklikteki çınarın dallarının genişliği 15metre dir.

KORUMA DURUMU	X İYİ B ORTA C FENA	A TAŞIYICI YAPI B C	A DIŞ YAPI B C	A SÜSLEME ELEMANLARI B C	A RUTUBET B C	A YOK B İZİ VAR C ÖNEMLİ
---------------	---------------------------	---------------------------	----------------------	--------------------------------	---------------------	--------------------------------

BUGÜNKÜ SAHİBİ: Şarkikaraağaç Belediyesi
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ: Şarkikaraağaç Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR:

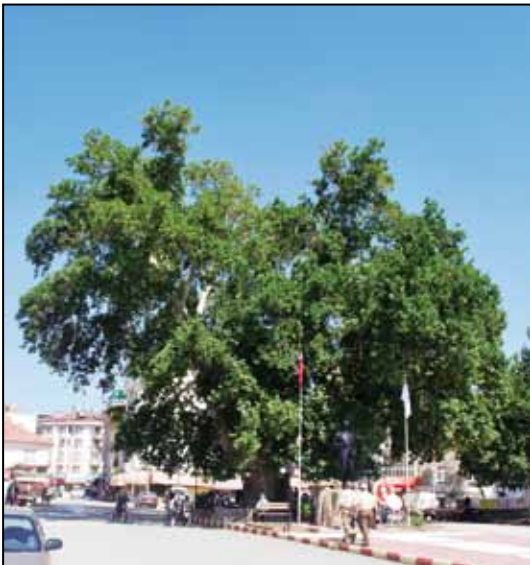
GÖZLEMLER: Çınar ağacının gövdesi üzerine yapılmış olan şelale ve havuz yapısı ağacın çürümmesine neden olabilir kurtuluş savaşı sırasında cezalandırılanların bu çınar ağacında idam edildiği halk tarafından anlatılmaktadır.

AYRINTILI TANIM: Isparta İli Şarkikaraağaç İlçesi, Cumhuriyet meydanında (Yukarı Çarşı) yer alan 1 numaralı çınar ağacı yaklaşık 13- 15metre yüksekliktedir. Dalların genişliği yaklaşık 15metre civarındadır. Meydandaki Atatürk büstünün arkasında kalan ağaç, belediyenin gerçekleştirdiği çevre düzenleme çalışmalarıyla meydanın tam ortasında bir refüj alanı içerisinde bırakılmış ve böylece refüjün iki tarafından geçen ana caddeden kurtularak koruma altına alınmıştır. Belediye tarafından yapılan bir çalışmayla ağacın gövdesi üzerine betondan yapılmış bir hat üzerinde bir şelale oluşturulmuş ve pompa yardımıyla yükselen basınçlı su ağacın batı yüzeyinden aşağıdaki yine betondan yapılan su havuzuna aktarılmakta ve su devir-daim ederek işlemin sürekliliği sağlanmıştır. Ayrıca ağacın 2 metre doğusunda inşa edilmiş çeşme yapısı halka hizmet vermektedir.

TEKNİK BİLGİLER	SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON
ORJİNAL KULLANIMI:				
BUGÜNKÜ KULLANIMI:				
ÖNERİLEN KULLANIM:				
HAZIRLAYANLAR: Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü Ferit ÇOŞKUN Arkeolog Özgür ÇOMAK Arkeolog				
KONTROL EDEN: Ali HARMANKAYA Müze Müdürü				

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 20.02.2009 gün, 2974 Sayılı Kararıyla Tescil Edilmiştir.		

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Cumhuriyet Meydanı		
ADRESİ: Sultan Fatih Cami Bahçesinde	KADASTRO:	KORUMA DERECESİ		
	PAFTA:	ADA:	PARSEL:	ANITSAL
				ÇEVRESEL
				ÇEVREYE AYKIRI
ÇINAR AĞACI 2 (AŞAĞI ÇINAR)	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ: 20.yy	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Ispartanın Şarkikaraağaç İlçesi Cumhuriyet Meydanında Sultan Fatih Cami bahçesinde yer almaktadır. Yaklaşık 15 metre yüksekliğinde olan çınar ağacının dallarının genişliği 16-18 metre kadardır.

KORUMA DURUMU	X	İYİ	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK					
	B	ORTA	B		B		B		B		B		B	B	B	B	IZI VAR
	C	FENA	C		C		C		C		C		C	C	C	C	ÖNEMLİ

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Vakıflar Genel Müdürlüğü

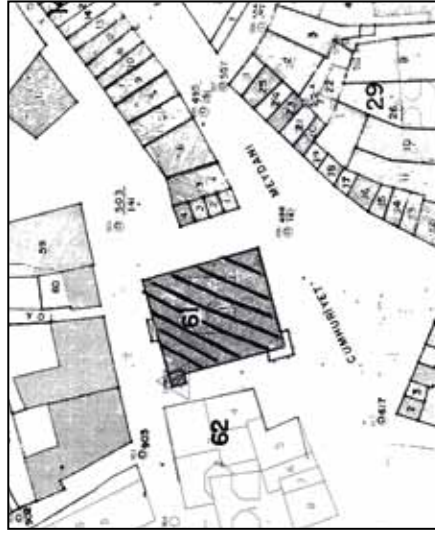
BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

ŞARKIKARAAĞAÇ BELEDİYESİ

YAPILAN ONARIMLAR: -

GÖZLEMLER:

AYRINTILI TANIM: Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Cumhuriyet Meydanı'nda (Aşağı Çarşı) bulunan ve Antalya Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından tescillenen 10 Pafta, 61 Ada, 1 Parselde bulunan Sultan Fatih Camii (Camii Kebir) bahçesinde caminin batı tarafında, Güneybatı köşesinde yer alır. Yaklaşık 15 metre yüksekliğinde olan çınar ağacının dallarının genişliği 16-18 metre kadardır.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORİJİNAL KULLANIMI:

BUGÜNKÜ KULLANIMI:

ÖNERİLEN KULLANIM:

HAZIRLAYANLAR:

Ali HARMANKAYA Arkeolog Müze Müdürü
Ferit ÇOŞKUN Arkeolog
Özgür ÇOMAK Arkeolog

KONTROL EDEN:

Ali HARMANKAYA Müze Müdürü

YAYIN DİZİNİ:

1.	RAPOR	X	ONAY
2.	FOTOĞRAF	X	
3.	RÖLÖVE PROJESİ		
4.	RESTORASYON PROJESİ		
5.	HARİTA	X	
6.	KROKİ		
7.	KİTABE		
8.	VAKFIYE		

REVİZYON

K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 20.02.2009 gün, 2974 Sayılı Kararı ile Tescil Edilmiştir.

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	ANIT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ: ISPARTA	İLÇESİ: ŞARKIKARAĞAÇ	MAHALLE-KÖY veya MEVKİİ: Cumhuriyet Meydanı		
ADRESİ:	KADASTRO:	PAFTA:	ADA: 45	PARSEL: 10
AĞALAR MEZARLIĞI	YAPTIRAN:	YAPAN:	MİMARİ ÇAĞI:	
	YAPIM TARİHİ:	KİTABE:	VAKFIYE:	

GENEL TANIM: Mezarlık alanı içerisinde geçmişten günümüze çeşitli dönemlere ait pek çok mezarın yer aldığı, Özellikle basit yerel ve büyük boyutta kayrak taşı kullanılarak mezarlar oluşturulmuştur

KORUMA DURUMU	X	İYİ	A	TAŞIYICI YAPI	A	DIŞ YAPI	A	SÜSLEME ELEMANLARI	A	RUTUBET	A	YOK
	B	ORTA	B		B		B		B		IZI VAR	
	C	FENA	C		C		C		C		ÖNEMLİ	

BUGÜNKÜ SAHİBİ:

Şarkikaraağaç Belediyesi

BAKIMINDAN SORUMLU OLMASI GEREKEN KURULUŞ:

Şarkikaraağaç Belediyesi

YAPILAN ONARIMLAR: Her hangi bir onarım yapılmamıştır.

GÖZLEMLER: Mezarlık alanı içerisindeki bitkilerin temizlenmesi alanın ve binanın genel peyzajının yapılması gerekmektedir.

AYRINTILI TANIM: Mezarlık alanı içerisinde geçmişten günümüze çeşitli dönemlere ait pek çok mezarın yer aldığı, özellikle basit yerel ve büyük boyutta kayrak taşı kullanılarak mezarların oluşturulduğu görülmüştür. Çok az sayıda da olsa bazı mezarların üst tarafı sarıklı ve aynasında eski harflerin bulunduğu düzgün kesme taşların uzun dikdörtgen dolu bazıları ise sivri kemerlidir. Mezarlık alanı oldukça bakımsız olup, Mezar taşlarının onarılarak özgün hale getirilmesi mezar aralarında sınırların belirlenmesi. Mezarlık alanı içerisindeki bitkilerin temizlenmesi ve alanın genel peyzajının yapılması gerekmektedir.

TEKNİK BİLGİLER

SU	ELEKTRİK	ISITMA	KANALI-ZASYON

ORJİNAL KULLANIMI: Mezarlık

BUGÜNKÜ KULLANIMI: Mezarlık

ÖNERİLEN KULLANIM: Mezarlık

HAZIRLAYANLAR:

Aysel ÖZTÜRK Mimar
Şebnem ALP Mimar
Gökhan BENZET Mimar

KONTROL EDEN:

Bülent BAYKAL Bölge Kurulu Müdürü

YAYIN DİZİNİ:	EKLER	ONAY
1.	RAPOR	X
2.	FOTOĞRAF	X
3.	RÖLÖVE PROJESİ	
4.	RESTORASYON PROJESİ	
5.	HARİTA	X
6.	KROKİ	
7.	KİTABE	
8.	VAKFIYE	
K.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA KURULUNUN 01.06.2009 gün, 3170 sayılı Kararı ile Tescil edilmiştir.		

11.5. ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARI

*Höyükler-Antik Kentler-Antik Kalıntılar
Doğal Sit Alanları*

BEYŞEHİR GÖLÜ

KARAÇAYIR HÖYÜK 1

ANABOURA KALINTILARI

ARMUTLU HÖYÜK

BÜYÜKEKİZ TEPESİ MAĞARASI

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ARAKLI KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: ARAKLI HÖYÜK

GENEL TANIM: Köyün güneyindedir. Isparta-Konya karayolunun ortasından geçmektedir. Şarkikaraağaç'a 5 km. kadar uzaklıktadır. Çok geniş bir alanı kaplayan Höyük 110x300 m. boyutlarında ve 5-6 m. yüksekliğindedir. Üzerinde tarımı yapılması ve ortasından karayolu geçmesi nedeniyle tahribat yoktur. İlk tunç çağı ve kalkolitik çağ seramikleri örnekleri veriyor. Kırmızı boya astarlı seramiklerin hamurları taşçıklıdır. Ayrıca höyük üzerinde geç devir seramik örnekleri de vardır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : İyi

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECESESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 376 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Höyük Üzerinde tarım yapılıyor. Ortasından geçen yolun kenarları ağaçlandırılmıştır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 7
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ARMUTLU KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: ARMUTLU HÖYÜK

GENEL TANIM: Armutlu Köyünün 1 km. batısındadır. Ova üzerinde olan höyüğün yükselişi yaklaşık 8-10 m. civarındadır. Üzerinde tarım yapılmaktadır. Boyutları 150x200 m. olan höyük tarım yapılması nedeniyle tahrip olmuştur. Yüzeysel kalıntıları tunç çağından itibaren seramik örnekleri vermektedir. Gri-siyah seramik yanında kırmızı boya astarlı parçalar da çok miktarda bulunmaktadır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tarıma dayalı

ŞİMDİKİ DURUM : İyi

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : İyi

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

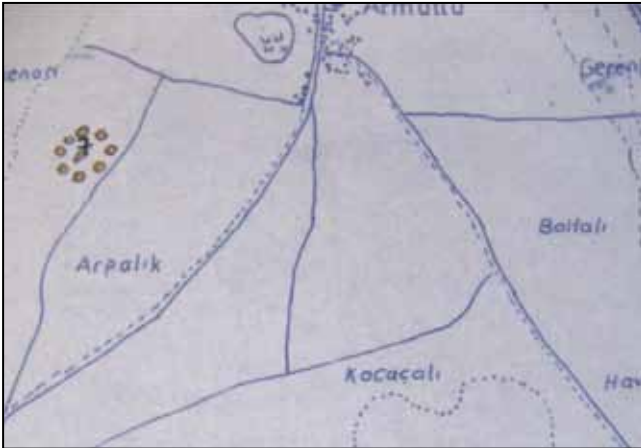
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI
ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA
BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 372 Sayılı
Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük iyi durumdadır.

REVİZYON

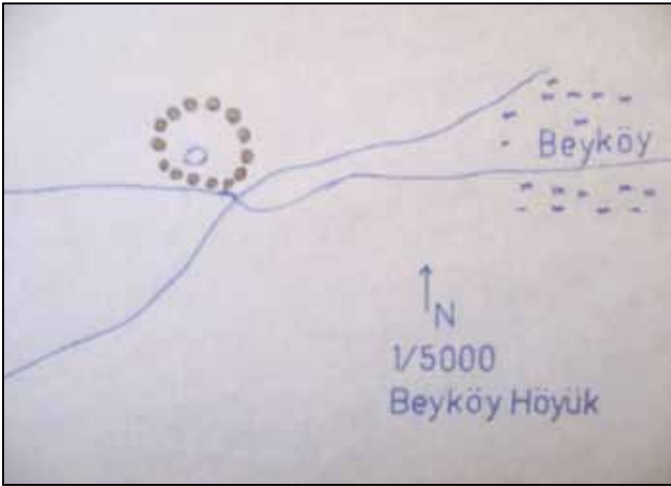
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: BEYKÖY	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: BEYKÖY HÖYÜK				
GENEL TANIM: Şarkikaraağaç'ın 3 km. güneydoğusunda yer alan Beyköyün 500 m. batısında Çiçekpınar (donarşa) yolu üzerinde yer alır. Üzerinde tarım yapılan höyük aşınmıştır. Sınırları tam olarak belirlenemeyen höyük üzerinde az sayıda ince taşçıklı, bitki ve kireç katkılı hamurlu, açık kahverengi boya astarlı, iyi açkılı iyi pişmiş ilk kalkolitik çağ keramiği ili kuvvetli bir İTÇ ₁ çağı keramikleri bulunmaktadır. Ayrıca az sayıda İTÇ ₂ keramiğide vardır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı				
ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Durmuş KAYA Arkeolog Sedat HEPER Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, VI. Araştırma sonuçları Toplantısı , Ankara 1988.S. 303			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.05.1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyüğün yükseltisi oldukça azalmıştır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 5
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KARAYAKA KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: KARAYAKA HÖYÜK

GENEL TANIM: Karayaka köyünün güneyinde yol ile Beyşehir Gölü arasındadır. Köy mezarlığının 50 m. batısında 6-7 m. yükseltisi olan höyüğün boyutları 50x100 m.dir. Höyük üzerinde tarla ve bahçe tarımı yapılmaktadır. Ayrıca höyük kenarından toprak alınması sebebiyle höyükte büyük tahribat vardır. Yüze buluntularına göre höyükte tunç devrinden itibaren yerleşme olmuştur. Seramik örnekleri kırmızısı boya astarlı ve gri siyah renklidir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı ve toprak alımı.

ŞİMDİKİ DURUM : Höyüğün batı eteği traşlanmıştır.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

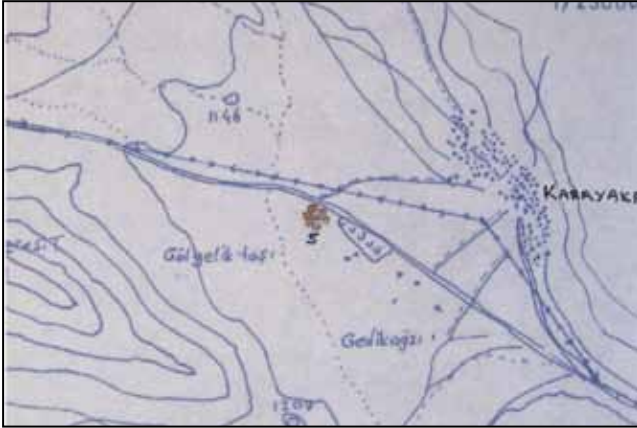
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 374 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Höyüğün batı kenarından toprak alınmıştır. Üzerinde tarım yapılmaktadır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO :
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KARAÇAYIR MEVKİ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: KARAÇAYIR HÖYÜK I

GENEL TANIM: Şarkikaraağaç ilçesinin 2–2,5 km. güney batısında, Isparta Şarkikaraağaç kara yolunun 2 km. güneyinde Şarkikaraağaç ovasının Karaçayır mevkisindedir. 50 m. güneyinden su kanalı geçmektedir. Geniş bir alanı kaplayan Höyük 150x200 m. boyutlarında ve 8–10 m. yüksekliğindedir. Üzerinde tarla tarımı yapılan Höyükte tahribat olmaktadır. Ele geçen yüzey buluntularına göre ilk tunç devrinden Roma dönemine kadar yerleşme olduğu anlaşılmaktadır. Siyah, gri renkli seramiklerin yanında kırmızı boya astarlı seramikler çok miktarda görülmektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarıma dayalı

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 378 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Höyük Üzerinde tarım yapılıyor.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 2
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KARAÇAYIR MEVKİ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: KARAÇAYIR HÖYÜK II

GENEL TANIM: Şarkikaraağaç ovasının Karaçayır mevkisinde 1.Höyüğün 50 m. batısındadır. Isparta Şarkikaraağaç karayolunun 2 km. güneyinde Şarkikaraağaç ilçesinin 2–2,5 km. güneybatısındadır. Boyutları 50x100 m. olan höyük 1 m. yüksekliğe sahiptir. Geçici olarak iskan edildiği anlaşılan höyük üzerinde tarım yapılması nedeniyle tahribat fazladır. Yüzey buluntuları çok az olmakla birlikte tunç çağı seramik özelliklerini gösterirler.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : Zayıf

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 377 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan bu höyüğün bazı yerlerinde derine inilmiştir.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 4
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: KIYAKDEDE KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: KIYAKDEDE HÖYÜK

GENEL TANIM: Köyün kuzeyinde, derenin kenarında, taban önü mevkisindedir. Şarkikaraağaç-Konya karayolunun Kıyakdede Köyüne doğru yoldan 2 km. güneyindedir. Boyutları 150x200 m. civarında olun höyük 5–6 m. kadar yükseltiye sahiptir. Höyüğün yanından bir dere geçmektedir. Üzerinde tarım yapılması nedeniyle tahribat fazladır. Höyükte tunç çağından itibaren seramik örnekleri vardır. Kırmızı boya astarlı seramikler iyi pişmiştir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : İyi

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERESESİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 375 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Höyük üzerinde tarım yapılmaktadır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 16
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: GÖKSÖĞÜT KASABASI	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: NUDRA HÖYÜK

GENEL TANIM: Göksöğüt Kasabasının 1 km. güneydoğusunda yer alır. Yayvan olan höyük 100x100 m. boyutlarında ve 4,5 m. yüksekliktedir. Eski Tunç Devri keramikleri veren höyük üzerinde tarım yapılmaktadır.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Arkeolojik Sit

HAZIRLAYANLAR :
Durmuş KAYA Arkeolog
Sedat HEPER Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA :

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

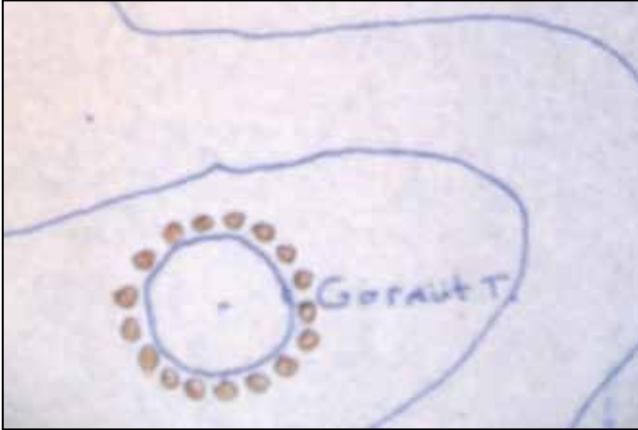
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22/05/1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük yayvanlaşmıştır.

REVİZYON

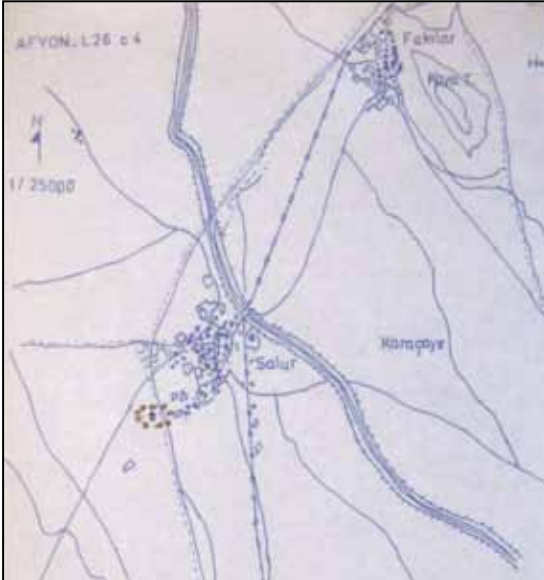
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 8
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SALUR KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: SALUR HÖYÜK				
GENEL TANIM: Salur köyünün güney çıkışıdır. Ortasından karayolu geçmektedir. Üzerinde tarım yapılan höyüğün yükseltisi kaybolmuştur. 100x50 m. boyutları olan höyüğün yükseltisi 1-1,5 m. kadardır. Yüzeysel buluntuları, İlk Tunç Çağı yerleşmesine işaret etmektedir. Höyük üzerinde tarım yapılması nedeniyle tahrip olmuştur. Ele geçen seramikleri iyi pişmiş ve kırmızı boya astarlıdır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tarıma dayalı				
ŞİMDİKİ DURUM : Üzerinde tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : İyi			HAZIRLAYANLAR : Necip ALTINIŞIK Arkeolog Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI : ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 371 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Ortasından yol geçen ve üzerinde tarım yapılan höyük düzleşmiştir.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 6
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: YENİKÖY	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: YENİKÖY HÖYÜK

GENEL TANIM: Yeniköy ovasının sürütme çiftliği mevkisinin batısında ova üzerindedir. Yola 2 km. uzaklıktadır. Geniş bir alanı kaplayan Höyük 150x200 m. boyutlarında ve 5-6 m. yüksekliğindedir. Üzerinde tarla tarımı yapılan Höyükte ayrıca elma bahçesi de bulunmaktadır. Höyüğün etrafı Beyşehir Gölü taşığına bataklık olmaktadır. Yüzey buluntularından tunç çağından itibaren yerleşme olduğunu gösteren gri ve kırmızı boya astarlı seramikler iyi pişmişlerdir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazı

ŞİMDİKİ DURUM : Üzerinde tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit

KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

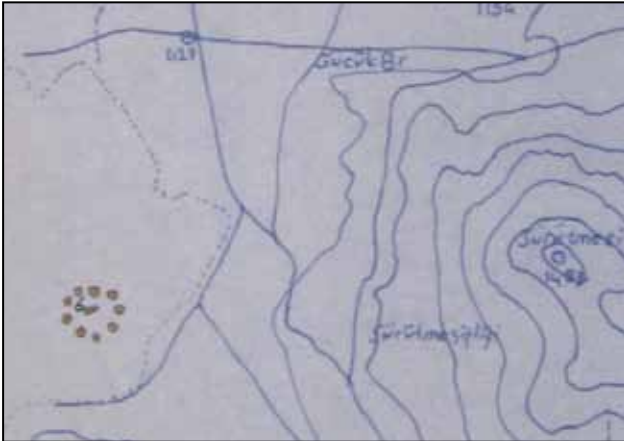
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 373 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan Höyük, göl yükseldiğinde etrafı bataklık olmaktadır.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 13
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 13
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÇAVUNDUR KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:

ADI: ÇAVUNDUR HÖYÜK

GENEL TANIM: Çavundur Köyünün 500 m. güney batısındadır. 200x300 m. boyutları olan höyüğün yükseltisi 6-7m. kadardır. Ördekçi Höyüğünün 2 km. kuzeybatısındadır. Höyük üzerinde bol miktarda eski tunç devri seramik parçaları bulunmaktadır. Seramikler kırmızı boya astarlı ve kaliteli pişirilmişlerdir. Siyah renk hamur ve boyalı seramik örnekleri de vardır. Höyükte ayrıca Roma Dönemini tarihlendirebilecek seramik örnekleri de bulunmuştur.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tarıma dayalı

ŞİMDİKİ DURUM : Üzerinde tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA :

HAZIRLAYANLAR :
Necip ALTINIŞIK Arkeolog
Durmuş KAYA Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik Sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ :

G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI :ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07.09.1988 Gün ve 369 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER :Üzerinde tarım yapılan höyük iyi korunmuştur.

REVİZYON

G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 12
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÖRDEKÇİ KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
			PARSEL:	
ADI: ÖRDEKÇİ HÖYÜK				
GENEL TANIM: Ördekçi Köyünün 700-800 m. kuzeyinde köy yolunun hemen yanındadır. Ebatları 500x500 m. olan höyüğün yükseltisi 10-12 m. kadardır. Yörenin en büyük höyüğü olan bu yükselti üzerinde tunç devrinden roma Dönemine kadar seramik örnekleri bulunmaktadır. Kırmızı boya astarlı seramiklerle, içi küçük tanecikli gri hamurlu seramikler bol olarak bulunmaktadır. Yüzeide Roma Dönemi çanak-çömlek parçalarının bulunması, buranın Roma döneminde iskan edildiğini göstermektedir.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Tarıma dayalı				
ŞİMDİKİ DURUM : Üzerinde tarım yapılıyor.				
SİT POTANSİYELİ : İyi			KORUMA DERECEŚİ : I	
ŞİMDİKİ KORUMA : -			HAZIRLAYANLAR : Necip ALTINIŞIK Arkeolog Durmuş KAYA Arkeolog	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 07/09/1988 Gün ve 370 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyükte herhangi bir kazı yoktur.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO : 14
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : 1
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: ÖRENKÖY	KADASTRO	
			PAFTA: --	ADA: -
				PARSEL: -

ADI: ÖRENKÖY HÖYÜK

GENEL TANIM: Şarkikaraağaç'ın 10 km. batısında yer alan Yakaemir Köyü'nü 1 km. kuzey batısında, Örenköy'ün 500 m. güneyinde yer alan höyük Yenice-kale yolunun 20 m. kuzeyindedir. 200x150 m. boyutlarında olan höyük 10 m. yüksekliktedir. Höyük yüzeyinde ilk kalkolitik, İTÇ₁ ve İTÇ₂ keramikleri yaygın olarak bulunmaktadır. Son Neolitik İlk Kalkolitik Çağ keramiklerinin form ve teknik özelliklerini yansıtan keramikler bu höyükte de vardır. İTÇ₁ ve İTÇ₂ yerleşmesinin zenginliğini değişik tipte ip delikli tutanaklar yanında oluk, kabartmalı halat bezemeli kapların çeşitliliği ve çokluğu göstermektedir.

ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.

ŞİMDİKİ DURUM : Üzerinde tarım yapılıyor.

SİT POTANSİYELİ : İyi

KORUMA DERECEŚİ : I

ŞİMDİKİ KORUMA : Yok

HAZIRLAYANLAR :
Durmuş KAYA Arkeolog
Sedat HEPER Arkeolog

ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit

KONTROL EDEN :
İlhan ÜNLÜSOY Müze Müdürü

YAYIN DİZİSİ : M. ÖZSAİT, VI. Araştırma Sonuçları Toplantısı , Ankara 1988.

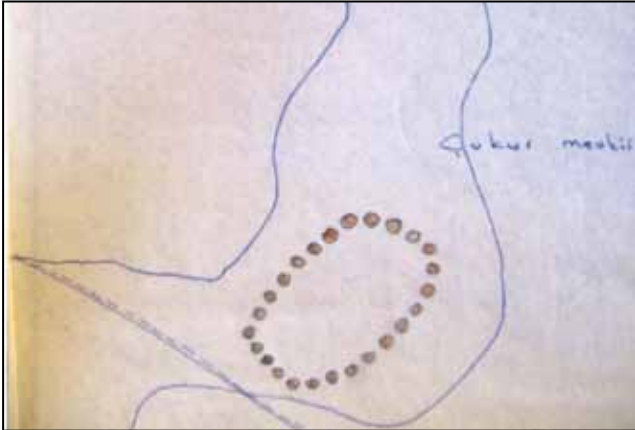
G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 22.05.1990 Gün ve 760 Sayılı Kararıyla Tesciline

GÖZLEMLER : Üzerinde tarım yapılan höyük oldukça iyi durumdadır.

REVİZYON

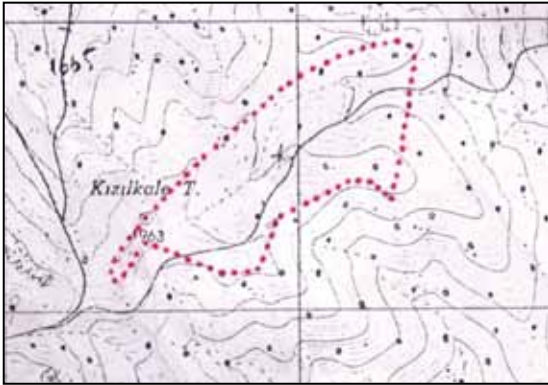
G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : L 26 d3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: SALUR KÖYÜ - KIZILKALE TEPE	KADASTRO	
			PAFTA:	ADA:
				PARSEL:
ADI: ANABOURA KALINTILARI				
GENEL TANIM: Şarkikaraağaç ilçesi, Salur köyü sınırları içinde, köyün güneybatısında, Kızılkafe Tepe üzerindeki Anaboura antik kenti tepenin zirvesinde, kuzeybatı-güneydoğu doğrultusundaki bir vadi içindedir. Kentin çevresi bir surla çevrili olup, kale duvarlarının moloz yıkıntıları ile güneydeki kale duvarlarının temelleri kalmıştır. Yerleşim yeri içinde kuzeybatıda vadinin aşağısında bir sırta tapınak temel kalıntıları ve tiyatro olarak adlandırılan fakat tiyatrodan çok toplantı alanı oturma sıraları olabilecek oturma basamağı sıraları bulunmaktadır. Kuzey-güney doğrultusundaki vadinin yamaçlarında bol miktarda temel düzeyinde kalıntı mevcuttur. Evlerde genellikle lacivert renkli yerel taş, Tapınak ve Toplantı alanı olabilecek yapıda ve beyaz kireç taşı kullanılmıştır. Tapınak prostylos planlı küçük bir tapınak olmalıdır. İşçilik taşra işçiliği olup Roma Dönemi özellikleri göstermektedir. Çevrede yapılan araştırmada herhangi bir yazıta rastlanmamıştır.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Yoğun bir kaçak kazı mevcuttur.				
ŞİMDİKİ DURUM : Her türlü tahribata açıktır.				
SİT POTANSİYELİ : Küçük bir yerleşim olup ulaşımı neredeyse imkansız bir noktada olduğundan sit potansiyeli yoktur.			KORUMA DERECESESİ : A-1	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : 10.06.2004 İlhan GÜCEREN Arkeolog Mustafa AKASLAN Müze Araş.	
ÖNERİLEN KORUMA : Arkeolojik sit			KONTROL EDEN : 10/ 06 / 2004 Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSİ :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 17.09.2004 Gün ve 61 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Kent tamamıyla doğal ve insan kaynaklı tahribatı altındadır.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

1- Harita No: L 26 d3

2- Anaboura kentinin oturduğu vadinin güneyden görünümü

3- Anaboura kentindeki Tapınağın kuzeyden görünümü

4- Tiyatro olarak adlandırılan toplantı alanı

AVRUPA KONSEYİ	DOĞAL VE KÜLTÜREL VARLIKLARI KORUMA ENVANTERİ	D.K.V.K.E.	SİT	ENVANTER NO :
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARI VE MÜZELER GENEL MÜDÜRLÜĞÜ			HARİTA NO : Afyon L 26 – c3
İLİ : ISPARTA	İLÇESİ : Şarkikaraağaç	MAHALLE - KÖY VEYA MEVKİİ: BAŞDEĞİRMEN KÖYÜ	KADASTRO	
			PAFTA:--	ADA:--
				PARSEL:--
ADI: Başdeğirmen Köyü Antik Yerleşim Alanı (Saray Mezarlığı)				
GENEL TANIM: Isparta İli, Şarkikaraağaç İlçesi, Başdeğirmen Köyü'nde; Ş. Karaağaç-Başdeğirmen yolunun 3.kilometresinde yolun her iki tarafında eğimli bir arazi üzerindedir. Yüzeyle Eski Tunç Çağı'na ait olduğu düşünülen P.T. Küp parçaları Roma Dönemi'ne ait seramik parçaları ve cam eşyalara ait bazı parçalar bulunmaktadır. Ayrıca alan içerisinde yolun kuzey tarafında eski Türk Mezarlığı (Saray Mezarlığı) olduğu düşünülen küçük bir mezarlık vardır. Yüzeyle yapı kalıntısı yoktur.				
ŞİMDİKİ TEHLİKELER: Kaçak kazılar.				
ŞİMDİKİ DURUM : Kuru tarım yapılmaktadır.				
SİT POTANSİYELİ : Arkeolojik Sit			KORUMA DERECESE : I. Derece	
ŞİMDİKİ KORUMA : Yok			HAZIRLAYANLAR : Ferhat İNCİ Müze Araştırmacısı Doğan DEMİRCİ Uzman	
ÖNERİLEN KORUMA : Mahalli			KONTROL EDEN : Jale DEDEOĞLU Müze Müdürü	
YAYIN DİZİSE :			G.M.E.E.A.Y.K. KARARLARI: ANTALYA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULUNUN 10.02.2005 Gün ve 245 Sayılı Kararıyla Tesciline	
GÖZLEMLER : Yüzeyledeki P.T. küp parçaları, seramik parçaları ve cam eşyalara ait parçalar yaygın bir biçimde değil, araziye dağılmış vaziyettedir.			REVİZYON	
			G.M.E.E.A.Y.K. ONAYI :	

HARİTALAR, FOTOĞRAFLAR

